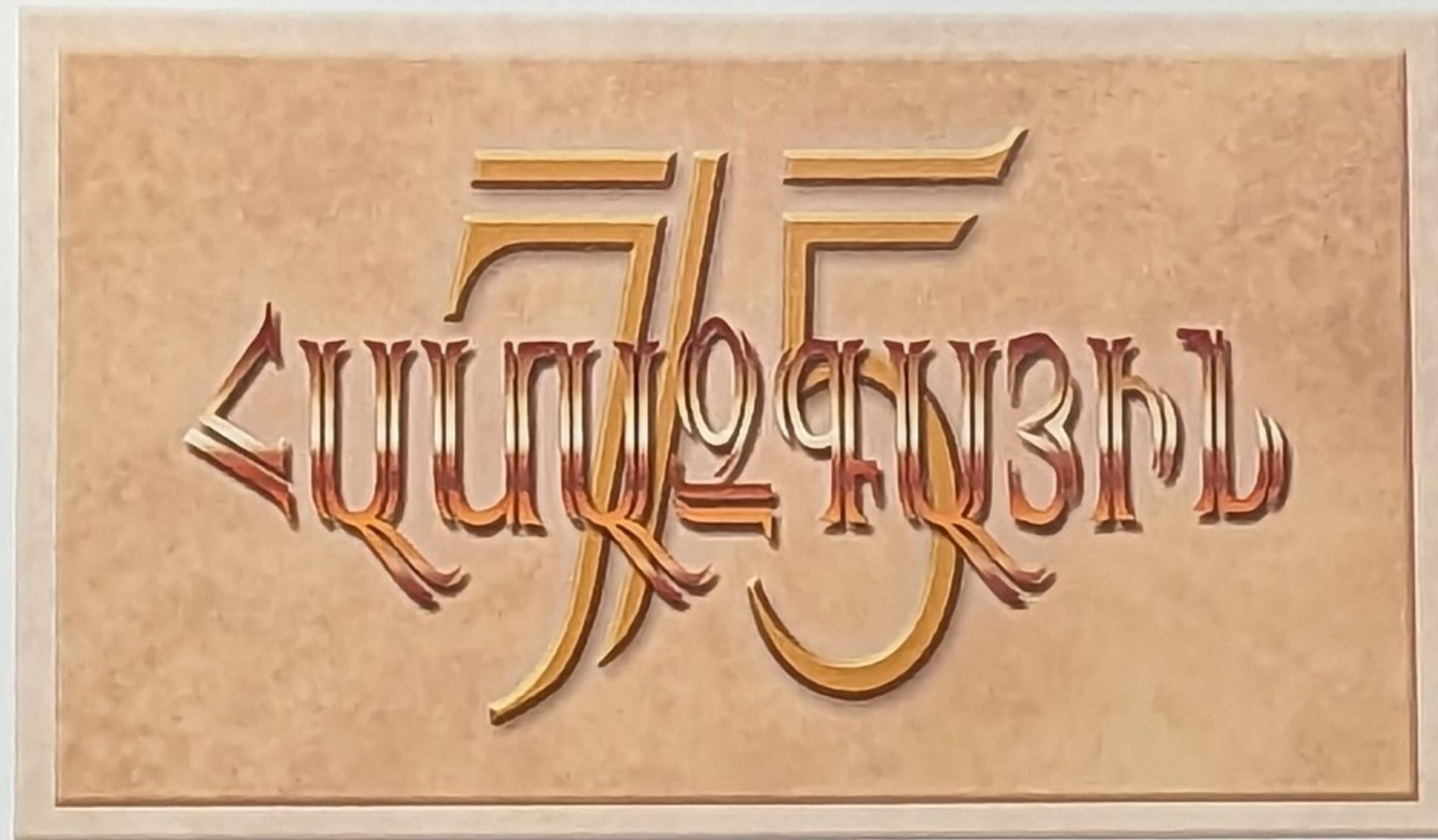


# ՀԱՅՈՒԹՅՈՒՆ

ՀԱՄԱԳԱՅԻՆ ՀԱՅ ԿՐԹԱՎԱՆ ԵՒ ՄՇԱԿՈՒԹԱՅԻՆ ՄՐԱԺԹԻՒՆ



1928 - 2003

Հրապարակութիւն Համագային Կեդրոնական Վարչութեան  
Պէյրութ, 2003



# ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՆԱԽԱԳԱՀ

Երևան, 22 հոկտեմբերի 2003թ.

## ՀԱՄԱԳՎԱՅԻՆ ՀԱՅ ԿՐԹԱԿԱՆ ԵՎ ՄՇԱԿՈՒԹԱՅԻՆ ՄԻՈՒԹՅԱՆ 75 ԱՄՅԱԿԻ ԱՌԹԻՎ

Ծնորհավորում եմ Համագային Հայ Կրթական և Մշակութային Միության մեծ ընդանիքի անդամներին Համագայինի հիմնադրման 75 ամյակի առթիվ:

Համագայինն այսօր աշխարհասփյուռ մի կառույց է, որն իր դասնամյակների ավանդույթներով, բազմաթիվ կրթական հաստափություններով, մշակութային օջախներով, հրադարակչություններով, թափերախմբերով ու պարախմբերով, համագայնական մղավորականների ամենօրյա նվիրումով ծառայում է ազգային դիմագծի և ինքնության պահպանմանը:

Այսօր, երբ Հայրենիք-Սփյուռք հարաբերությունների զարգացման համար սկեղծված են բարենպաստ պայմաններ, առանձնակի է կարևորվում և արժեքավորվում «Համագայինի» դերը Հայրենիք-Սփյուռք հոգևոր կամրջի ամրապնդման և կայացման գործում:

Ծնորհավորելով Միության անդամներին ու գործընկերներին 75 ամյա հոբելյանի կապակցությամբ՝ մաղթում եմ մշտանորոգ եռանդ ու կորով՝ այսուհետք ևս ծառայելու «Համագայինի» հիմնադրման նախանշած վեհ նպարակներին:

ՌԱԲԵՐՏ ՔՈՉԱՐՅԱՆ

# ԱՐՄԱՆ

ՇԱ.Ո.Ս.Յ ՅԻՒՍՈՒՍԻ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ՆԻ ԱՆՀԱՍՏԱՆԵԼԻ ԿԱՄՈՒՆ ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՆԻ ԸՆՏՐՈՒԹԵԱՄԲ  
Ա.ԶԳԻՍ ՍՊԻՍԿՈՊՈՍԱՊԵՏ ՆԻ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ ՀԱՅՈՑ ՄԵԾԻ ՏԱՆ ԿԻԼԻԿԻՅ,  
ՇԱՄԱԴՐԱՅԻՆ ՏԵԱՄԱՆ ԵՒ ՈՒՅԵՆ ՀԱՅՐԱՊԵՏԱԿԱՆ Ի ՄԵՆՉ  
ՆԻ ՕՐՎՈՒԹԻՒՆ ՅԱՅՈՅ ՄՐԳՈՅ ՀՕՐՆ ՄԵՐՈՅ ԳՐԻԳՈՐ ԼՈՒՄԱԿՈՐՉԻՆ

## ԱՌ ԿԵԴՐՈՆԱԿԱՆ ՎԱՐՉՈՒԹԻՒՆՆ ՇՐՋԱՆԱՑԻՆ ՎԱՐՉՈՒԹԻՒՆՆ ԵՒ ԱՆԴԱՄ ՀԱՄԱՁԳԱՑԻՆ ՀԱՅ ԿՐԹԱԿԱՆ ԵՒ ՄՇԱԿՈՒԹԱՑԻՆ ՄԻՈՒԹԵԱՆ

Քրիստոնէական շերմ սիրով եւ հայրապետական օրինութեամբ կ'ողջումնեմ Համազգային Հայ Կրթական եւ Մշակութային Միութիւնը իր հիմնադրութեան 75-ամեակին առիրով:

Արդարեւ, 75 տարիներու կրթական ու մշակութային հարուստ իրազործումներով լցոնում պատմութեամբ այսօք մեզի կը մեղայանայ Համազգայինը: Պատմութիւն մը, որ իր էութեամբ դարձաւ կրթական ու մշակութային առավելութիւն ի խմբի մարդակերտումի ու հայակերտումի, ինչպէս նաև հայ մշակութային արժեկներու առաւել հարստացման ու տարածման:

Դրերէ մեր բոլոր գաղութմերում մէջ, ուր նկեղեցի, դպրոց կամ ակումբ հաստատուեցաւ, անոնց կողիմ նաև Համազգայինի կառոյց մը հիմնուեցաւ: Սակայն, Համազգայինը սովորական կառոյց անդին դարձաւ ծառայութիւն՝ հայ դպրոցին ու մշակութիւն: Դարձաւ ամրող շանուէր մասնակցութիւն՝ մեր գաղութներու ազգային կեանի կազմաւրման ու կազմակերպման: Դարձաւ պայքար՝ ի խմբի մեր ազգային իմբնութեան առողջ պահպանման:

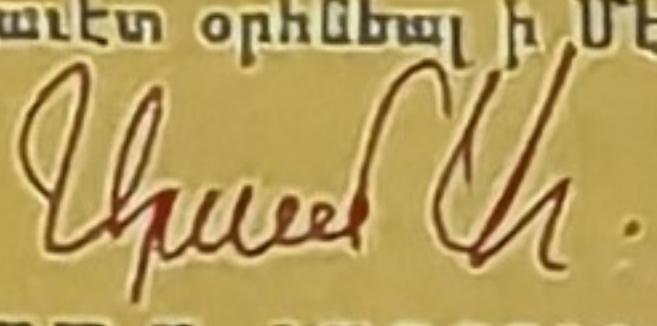
Ահա թէ իմ 75-ամեակ նշել, կը նշանակէ յիշել, արժեւորել ու գնահատել 75 տարիներու առիրական գործը Համազգայինին: 75-ամեակ նշել, կը նշանակէ պրադարուեն հապատական Համազգայինին կրթանուէր ու մշակութանուէր ծառայութեամբ: Համազգայինի 75-ամեակը նշել նաև պէտք է նշանակէ կոչ ուղղել բոլոր Համազգայնականներուն ամխախտ պահելու հաւատութեան ու հաւատամբը, կամէլ ու տեսիլքը այս մեծ ընտանիքի հիմնադիմներուն, ինչպէս նաև նուիրումի ոգին բոլոր անոնց, որոնք ամենալի Համազգայինի նամրով ծառայեցին հայ գիրին ու գրականութեան, հայ արուեստին ու մշակույթին:

Այսօք, մեր պատմութեան այս վեռական հանգրուամին, երբ հայ դպրոցը նահանջի մէջ է, եւ հայ մշակութային արժեկներո աղաւաղման ու նօսրացման ըմբացքի մէջ, յատկապէս Սփիրովի տիսուր պայմաններում մէջ, Համազգայինը կոչուած է վերամորոգ յամմառութեամբ շարունակելու իր առավելութիւնը:

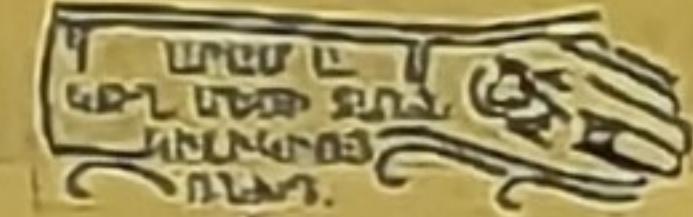
Յարգանք՝ անցեալին եւ յանձնառութիւն՝ ապագային. այս պէտք է դառնայ Համազգայինի 75-ամեակին պատգամը:

Այս առիրով, Մեծի Տաճա Կիլիկիոյ Կարողիկոսութեան Անքիլասի Մայրավանքին Մեր գնահատամի խօսքը կ ուղղեանք Համազգայինի մեծ ընտանիքին, անոր անցեալի ու մերկայի բոլոր պատախանատուններուն եւ ամրամներուն: Թող Աստուած օրինե յիշտակը բոլոր անոնց, որոնք Համազգայինի նամրով ծառայեցին հայ դպրոցին ու հայ մշակույթին: Թող Աստուած զօրեղ ու գործն պահէ Համազգայինը իր առավելութեան նամրուն վրայ:

Ողջ լերուիք ի Տէր, զօրացեալ շնորհօք Ս. Հոգույն եւ յաւետ օրինեալ ի Մէջ:  
Ամէմ:

  
ԱՐԱՄ Ա. ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ  
ՄԵԾԻ ՏԱՆ ԿԻԼԻԿԻՅ

Տուակ Կոմքակս ի Կաքաղիկոսարանիս  
Ի դուռ Մայք Տանարին Միքոյան Գրիգորի Լուսաւորին  
Որ յԱնքիլաս, Լիքանամ  
Ի 1-0 Դեկտեմբերի, 2009 բուհ Քրիստոնութիւն, եւ  
Ի բուհ Հայոց Խնամբ.  
Ընդհանուր Ծ/Մէջ.



# ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

ՄԱՐՏԱՐԱՔԵՐՆԵՐ

ՊԱՏՄԱԿԱՆ ԱԿՆԱՐԿ

ՇՐՋԱՆԵՐ

ՇԱՄԱԶԳԱՅԻՆԻ ճԵՄԱՐԱՆԸ

ՇԱՄԱԶԳԱՅԻՆԻ ՄԱՐՄԻԼԻՈՅ ճԵՄԱՐԱՆԸ

ՇԱՄԱԶԳԱՅԻՆԻ ՇԱՑԱԳԻՏԱԿԱՆ ԲԱՐՁՐԱԳՈՅՆ ԺՄԱՐԿ

ՇԱՄԱԶԳԱՅԻՆԻ ՀՐԱՏԱՐԱԿՉԱԿԱՆԸ

«ԳԱՍՊԱՐ ԻՓԵԿԵԱՆ» ԹԱՏԵՐԱՋՈՒՄԱ

ԲԱԳԻՆ

ՇԱՄԱԶԳԱՅԻՆԻ ՇԱՑԱՍՏԱՆԻ ԳՐԱՄԵՆԵՐԿԻ ԳՈՐԾՈՒՆԷՈՒԹԻՒՆ

ՇԱՄԱԶԳԱՅԻՆԻ ՈՒՄԱՆՈՂԱԿԱՆ ՄՇԱԿՈՒԹԱՅԻՆ ՇԱՄԱՔԸ

ՔԱՐՏԵՍ

ՇԱՄԱԶԳԱՅԻՆԸ ԼԻԲԱՆԱՆԻ ՄԷՋ :

ՇԱՄԱԶԳԱՅԻՆԻ ՍՈՒՐԻՈՅ ՇՐՋԱՆ

ՇԱՄԱԶԳԱՅԻՆԻ ՑՈՒՆԱՍՏԱՆԻ ՇՐՋԱՆ

ՇԱՄԱԶԳԱՅԻՆԸ ԿՄՆԻ ԱՐԵՒԵԼԵԱՆ ՇՐՋԱՆԻՆ ՄԷՋ

ՇԱՄԱԶԳԱՅԻՆԸ ԿՄՆԻ ԱՐԵՒՄՏԵԱՆ ՇՐՋԱՆԻՆ ՄԷՋ

ՇԱՄԱԶԳԱՅԻՆԸ ԳԱՆԱՏԱՅԻ ՄԷՋ

ՇԱՄԱԶԳԱՅԻՆԻ ԱՄԱՏՐԱՋԻՈՅ ՇՐՋԱՆ

ՇԱՄԱԶԳԱՅԻՆԻ ՓԱՐԻԶԻ ՄԱՄԱՅԱՅԻՆ

ՇԱՄԱԶԳԱՅԻՆԻ ԼՈՆՏՈՆԻ ՄԵԿՈՒՄ ՄԱՄԱՅԱՅԻՆ

ՇԱՄԱԶԳԱՅԻՆԻ ԿԻՊՐՈՍԻ «ՕՇԱԿԱՆ» ՄԱՄԱՅԱՅԻՆ

ՊՈՒԿԱՐԻՈՅ ՓԼՈՎՏԻԻ ՄԱՄԱՅԱՅԻՆ

# ՄԱՐՏԱՆՐԱՄՔԵՐՆԵՐ

Համազգայինը իր հիմնադրութեան 75 ամեակը կը թեւակոյի արդարին բաւական ծանր պայմաններու մէջ: Երկու տասնամեակներէ ի վեր մարդկութիւնը՝ ճարդարարուեալական յեղափոխութեան եղբ մուգը գործած է վերջին երկու դարերու երկրորդ ընկերա-դնդեալական յեղափոխութեան տեղեկագիտացման-էնֆորմարիզայուն-դարաշրջանը. այսօր կը գրնուինը այդ փորորիկին մէջ՝ համաշխարհայնացման պայմաններու տակ: Նոր արհեստագիտութեան ոլորտներուն մէջ տակաւին մեր ուղղութիւնը չենք կրցած սահմաննել. մեր լեզուն իր հասկալուն տեղը չէ գտած տակաւին: Ընդհակառակը՝ ականակես ենք մեր գրաւոր արդարայդութեան ելեկտրոնական աղաւաղումին. մեսրոպեան այրութեանը իր գեղաւոր կույ լագինական այրութեանին համակարգչային պատրաստներուն վրայ. այս երեւոյնը կու տայ լագինական այրութեանին համակարգչային պատրաստներուն վրայ. այս երեւոյնը կ'ընդդիմանան միայն սակաւները: Ոչ միայն լեզուն. առ հասարակ մեր եւ մեզի նմանող բոլոր փոքր ժողովուրդներու մշակոյթները անխնայ յարձակումին ենքակայ են աշխարհի գլուխութեան եւ զինուրական ուժին հակակշիռ բանեցնող ուժեղ հաւաքականութիւններուն կողմէ: Անոնք կը ծգտին մշակոյթի բոլոր մարզերու միօրինականացման աւելի հեզաւահ կերպով ամրողացնելու համար քաղաքակրթական ներկայ հանգրուանը՝ տեղեկագիտացումը իր բոլոր տնտեսական ու քաղաքական հեկտեանքներով ինքնին հասկեալի է, որ այդ հեկտեանքները նպաստաւոր չեն փոքր ժողովուրդներու ինքնութեան պահպանաման:

Հայութեան համար այս վիճակը նոր չէ: Իր նորագոյն պատմութեան մէջ աև աւելի քան ութը տասնամեակ կը տանի իր մշակութային մաշումին դէմ այդ պայքարը իրենց հայրենիքն բրդորէն տեղահանուած զանգուածները հիւրընկալող ազգ-պետութիւններէն ներս: Մշակութային ամրողացական ջուլման կարելիութիւնը աւելի քան հաւանական էր: Եթէ անիկա տեղի չունեցաւ, ապա ապիկա պատահեցաւ շնորհի այն գերմարդկային ճիգերուն, որ Սփիտոք քափեց գրեթէ առանձին զրկուած ըլլալով Հայրենիքին հետ անկաշկանդ կերպով յարաքերելու բարիքն: Արժանագրուած յաջողութիւնը արհամարհելի չէ հակառակ կորուսդներուն, որոնք անխուսափելի են նմանօրինակ կացութիւններու մէջ գրնուող ժողովուրդներու պարագային: Այս յաջողութեան մէջ իր անժիւթելի մասնակցութիւնը ունեցաւ Համազգայինը, որ պահպանեց հայկական մշակոյթը՝ զայն փոխանցելով անքարենապատ պայմաններու մէջ աճող սերունդներուն: Մանաւանդ կրթութեան մարզէն ներս մեր Միութեան հիմնադիրներու սկած ճիգը կը շարունակուի մինչեւ այսօր՝ աւելի ու աւելի ուժանալով:

Փորձառութիւնը կայ ուրեմն նաև սիհուրահայութեան առջեւ ցցուող այսօրուան մարդարաւէրները դիմագրաւելու, մանաւանդ՝ որ Հայաստանի անկախութեան վերաբերացումով այրած են հայութիւնը բաժնող բոլոր արուեստական վարագոյրները: Այդ մարդարաւէրները բազմարի են սակայն անոնցմէ ամենէն դժուարն ու միաժամանակ կարեւոր՝ այսօրուան հայ երիտրասարդութիւնը հրապուրող եւ օգարացնող պայմաններուն մէջ այդ երիտրասարդութիւնը նաև հայկական մշակոյթով հեկտարքրուած պահելու հրամայականն է. ոչ միայն Սփիտոքի մէջ, այլ նաև Հայաստանէն ներս: Զկայ ասկէ աւելի կարեւոր խնդիր, քանի ասկէ կախեալ է հայկական ինքնութեան վերապելիութիւնը ամէնուրեք:

Այս է պատճառը, որ Համազգայինի բոլոր կառոյցները ճիգ պէտք է քափեն երիտրասարդ բարմութիւն բերելու իրենց գործունէութեան բոլոր մարզերէն ներս վերանորոգ ոգի՝ արդիական միջոցներու գործածութեամբ:

Այս գիրակցութեամբ կը դիմաւորեն մեր 75 ամեակը:

# ՊԱՏՄԱԿԱՆ ԱԿՆԱՐԿ



այ կրթական եւ Հրատարակչական Համագգային Ընկերութիւնը կը հիմնուի Հայ Յեղափոխական Դաշնակցութեան որոշումով՝ 28 Մայիս 1928ին, Գահիրէի մէջ: Նպատակը՝ Մեծ Եղեռնէն վերապրած հայութեան մնացորդացը փրկել այլասերման ու ապազգայնացման վտանգներէն, հայեցի կրթութիւն շամբել նոր սերունդին եւ պատրաստել Սփիտքի ապագայ հայ մտաւորականները «հայ ժողովուրդի կրթական մակարդակը բարձրացնել հայ լեզուով ու հայ ոգիով», ինչպէս կը սահմանուի անդրանիկ կանոնագրին մէջ:

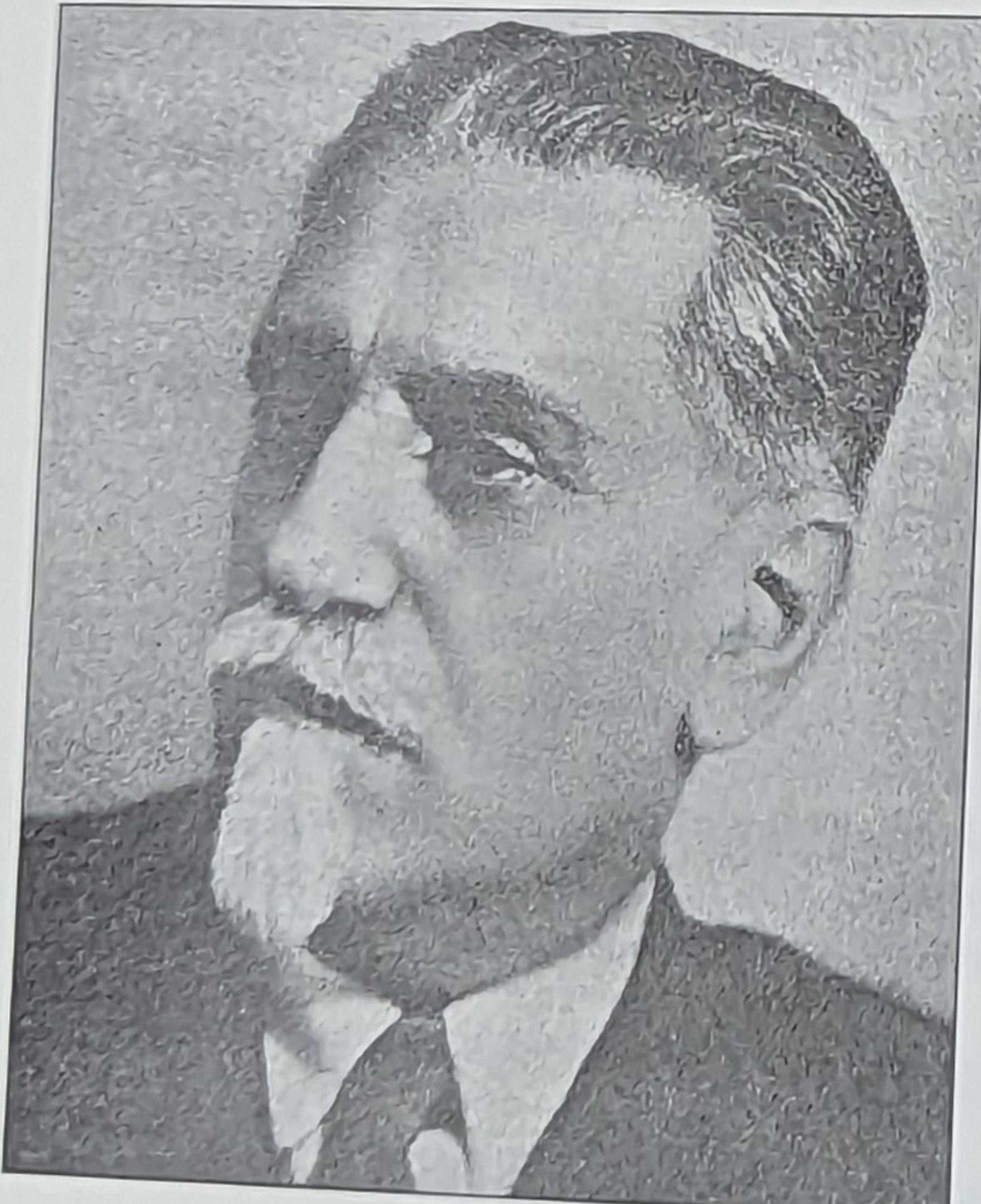
Համագգային հիմնադիր ժողովի անդամներն են Բժ. Համօ Օհանջանեան (Հայաստանի նախկին վարչապետ), Լեւոն Շանթ (գրող ու մանկավարժ), Նիկոլ Աղբալեան (բանասէր, մանկավարժ, Հայաստանի լուսատորութեան նախկին նախարար), Ստեփան Եսայեան, Գասպար Իփէկեան, Մինաս Խաչատորեան, Սարգիս Մալխասեան, Յակոբ եւ Սեդրակ Պալըգճեաններ: Վահան Նաւասարդեան (Յուսաբեր օրաթերթի խմբագրապետ), որ կարեւոր դեր կ'ունենայ հիմնադրութեան մէջ, կը հանդիսանայ կնքահայրը Համագգայինի անուան: Ընկերութեան կազմութեան իրենց անմիջական մասնակցութիւնը կը բերեն նաև Կարապետ ու Տրդատ Մալխասեաններ,

գորգէն Մխիթարեանն ու Մեսրոպ Նորատունկեանը: Հիմնադիրները կը կազմեն անդրանիկ Կեդրոնական Վարչութիւնը, որուն առաջին գործը կ'ըլլալ գոյացնել 1000 եգիպտ. ոսկիի հիմնադրամ մը (որուն 875ը հիմնադիրներու ու իրենց անմիջական գործակիցներու ներդրումով): Իոգալու համար նախնական ծախսերը: Ապա անմիջապէս կ'անցնին յատկապէս Միջին Արևելքի հայ գաղութներուն մէջ մասնաճիւղեր ստեղծելու եւ հիթական օժանդակութիւն հաւաքելու աշխատանքին, երկրորդական վարժարան մը բանալու համար:

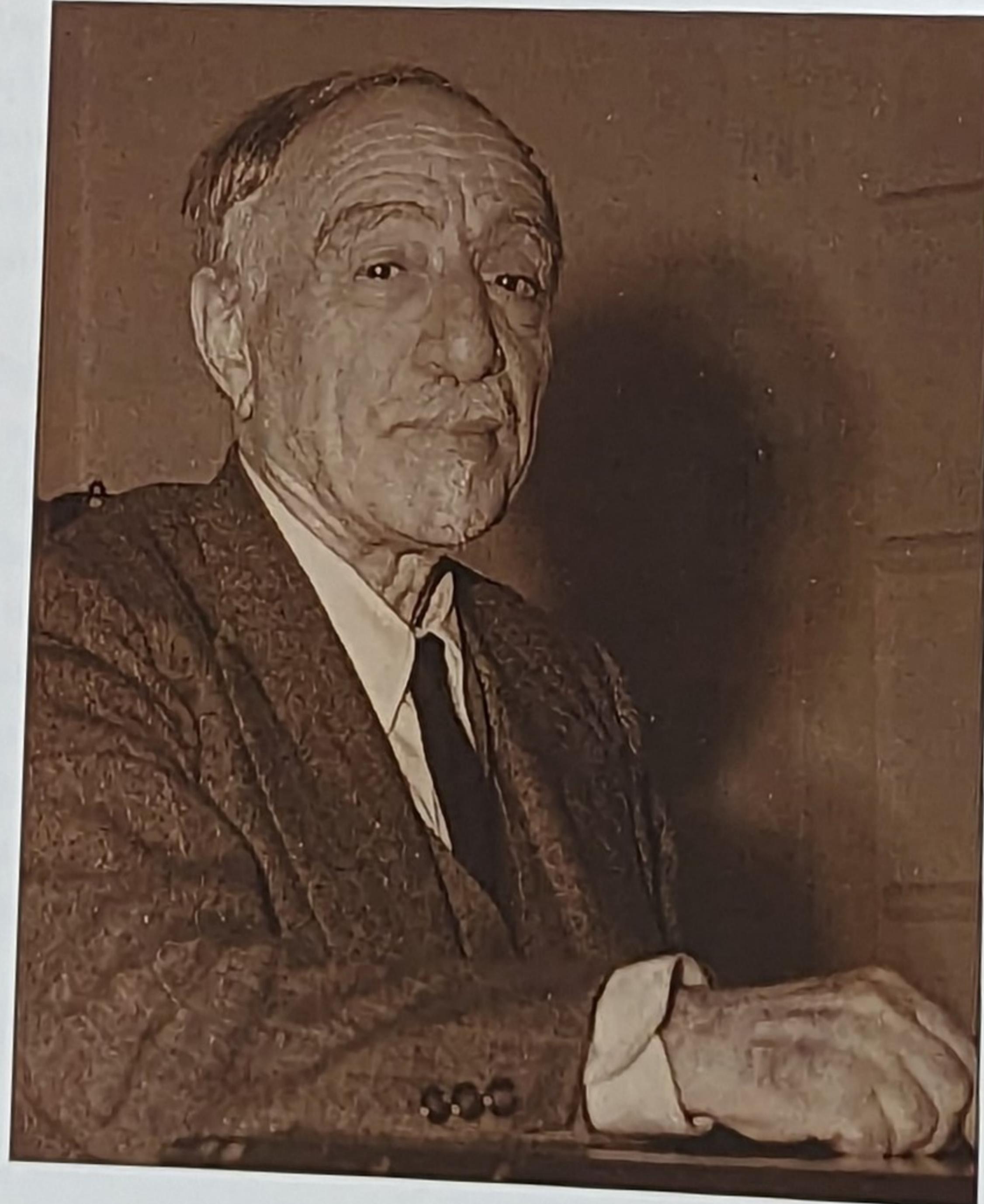
Այդ ծրագիրը կ'իրականանայ 1930 Մարտ 3ին, Պէրութի մէջ՝ Հայ Շեմարանի հիմնումով: Հետագային հաստատութիւնը կը ստանայ Համագգայինի նշան Փալանձեան Շեմարան անունը, իր բարերարին յիշատակին, իսկ աւելի ուշ, իր Անթիլիասի համալիրը կը կոչուի նոր բարերարներու անունով՝ Համագգայինի Մելանքթոն եւ Հայկ Արալանեան Շեմարան:

Համագգայինի կեդրոնը 1947ին կը փոխադրուի Պէրութ, եւ ընկերութիւնը հետագային կը ճանչցուի լիբանանեան կառավարութեան կողմէ իբր Համագգային Հայ Կրթական եւ Մշակութային Ընկերակցութիւն:

Թատերական աշխատանքները կը սկսին Պէյրութի մէջ 1930ին իսկ, եւ 1942ին կը հիմնուի Համագգայինի

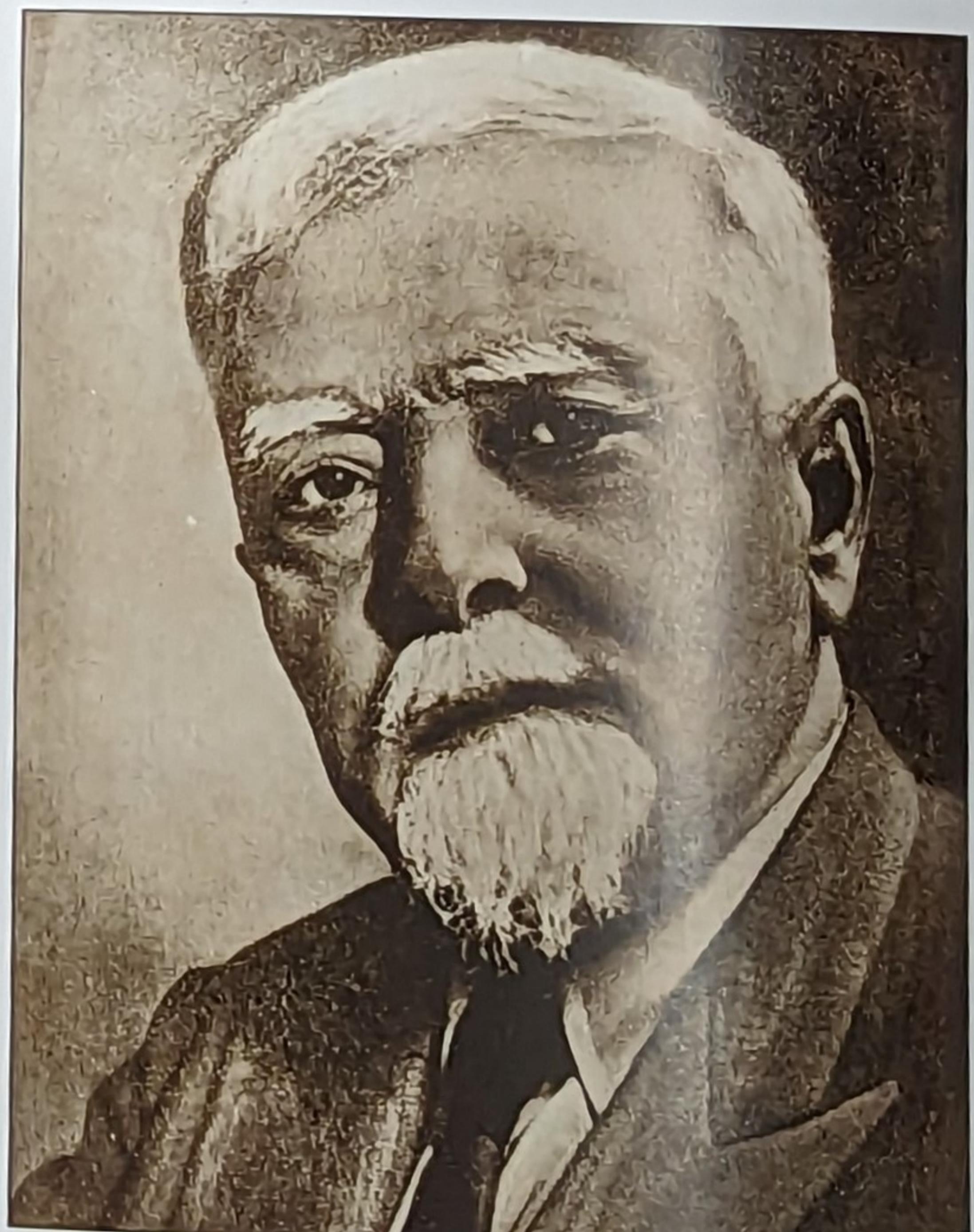


Համօ Օհանջանեան



Լ. Շանթ

Համագգայինի Հիմնադիրներէց



Ն. Աղբալեան

երասէրներու միութիւնը, որ հիմնադրի մահէն ետք ոչովի իր անունով՝ Համազգայինի Գասպար Իփէկ-թատերախումբ:

Ամազգայինի տպարանը կը հաստատուի 1931ին, պէս Պէյրութի մէջ, եւ հետագային կը կոչովի իր բարին ու գլխաւոր կազմակերպիչին անունով՝ Համազգայինի Վահէ Սէթեան տպարան: Տպարանին շնորհարկ կը տրուի հրատարակչական ու գրատարածաշխատանքներուն: Համազգայինը Լիբանանի մէջ ունի նաև սեփական գրախանութով:

«Հագին» գրական-մշակութային հանդեսը կը հրատադրուի 1962ի Յունուարէն ի վեր, Հ.Յ.Դ. Բիրոյի նախագույնապէս, 1990ական թուականներու վերջերէն ի հանդիսանալով Համազգայինի պաշտօնաթերթը: Ամազգայինի Հայագիտական Բարձրագոյն Հիմնարարաշտօնապէս կը ձեւադրուի 1974ին՝ Պէյրութի մէջ: Ամազգայինի Մարսիլիոյ կրթական կեդրոնը կեանք 1980ին՝ Կեդրոնական Վարչութեան, իսկ Համազգայինի Արշակ եւ Սոֆի Գոլստըն Վարժարանը Ֆին Սիտնիի մէջ՝ Աստրալիոյ Շրջանային Վարչութեան նախաձեռնութեամբ:

Կեդրոնական Վարչութեան կազմակերպութեամբ էն ի վեր տեղի կ'ունենայ ամառնային Ուսանողամշակութային հաւաքը, Լիբանանի մէջ, իսկ 2002ին, Յին՝ Հայաստանի մէջ:

Այլ աշխատանքներ, ընդգրկելով մշակոյթի այլազանգերը, կը զարգանան տեղական մակարդակներու վ: Արդարեւ, 1960ական թուականներուն, սփիտոքանգուածներու տեղաշարժներուն հետեւանքով, հազգայինի մասնաճիւղեր կը սկսին յառաջանալ Եւլայի, Հիւսիսային եւ Հարաւային Ամերիկաներու եւ տրալիոյ տարածքին: Կրթական-մշակութային գործութիւնը կանուխէն ծառալած է նաև Պարսկաստամէջ՝ Համազգայինի գործակից «Արարատ» եւ այլ լմակերպութիւններու շանքերով: Ժամանակի ընթացքուն երկրամասին մէջ գործող մասնաճիւղերը միաբար կը յառաջացնեն շրջանային կառույցները:

Աթէնքի մէջ 1990ի Օգոստոսին, կը գումարուի Համազգայինի համասկիութեան առումով Ա. Պատգամատուան ժողովը, ուր կ'որդեգրուի միութեան անուան ներտարագումը՝ Համազգային Հայ կրթական եւ Մշաբային Միութիւն, եւ կը յառաջանայ առաջին ընտրովի դրունական Վարչութիւնը:

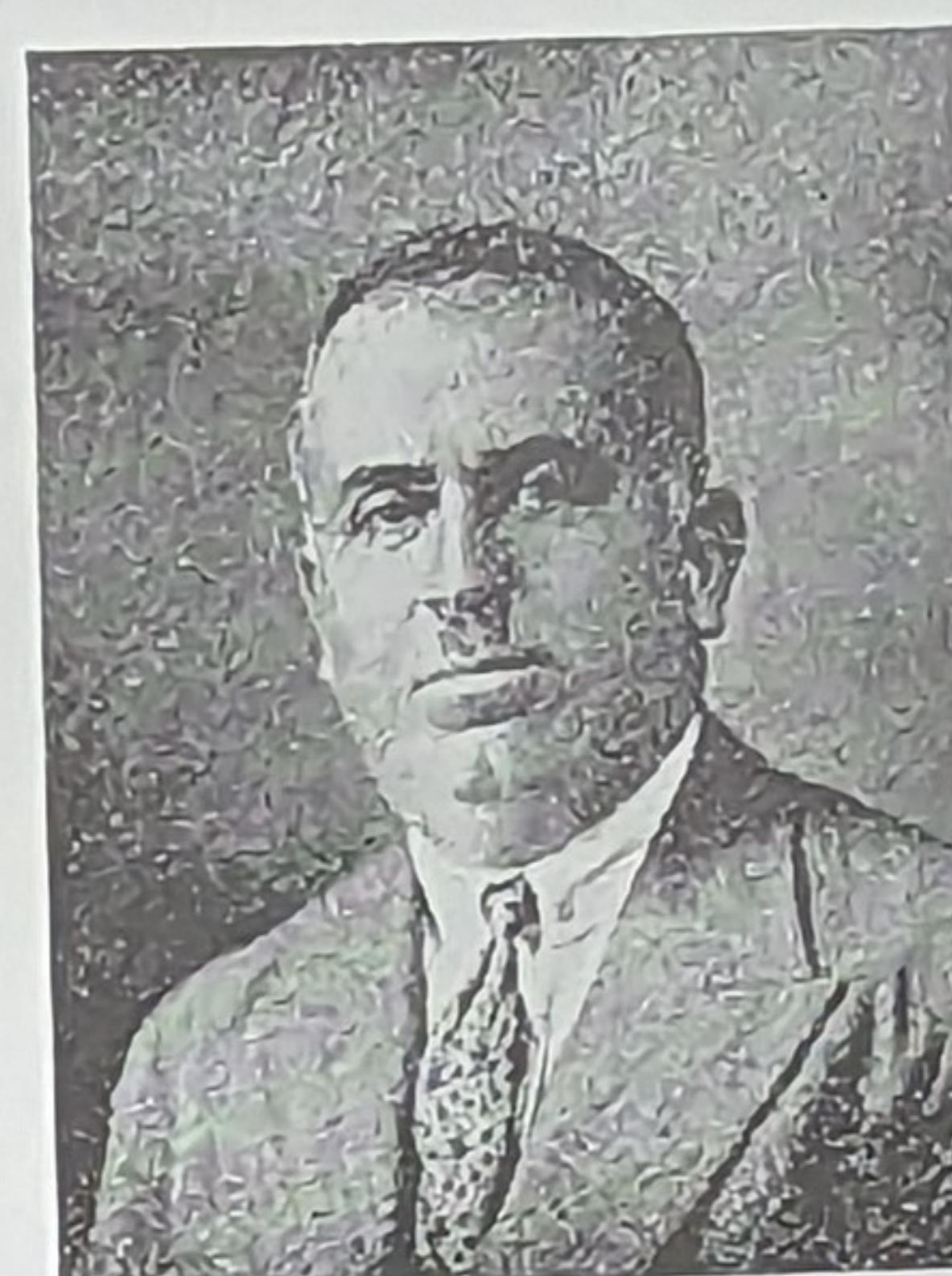
Ծաղկաձորի մէջ, Հայաստան, 1994ի Սեպտեմբերին գումարուի Համազգայինի Բ. Պատգամատորական ժողով, իսկ 1998ի Սեպտեմբերին ու 2002ի Մարտին՝ Գ. ու Պատգամատորական ժողովները, յաջորդաբար Լիբանի Ատմա ու Այն-Սաատէ շրջաններուն մէջ:

Համազգայինը կը գործէ երկու գրասենեակներով՝

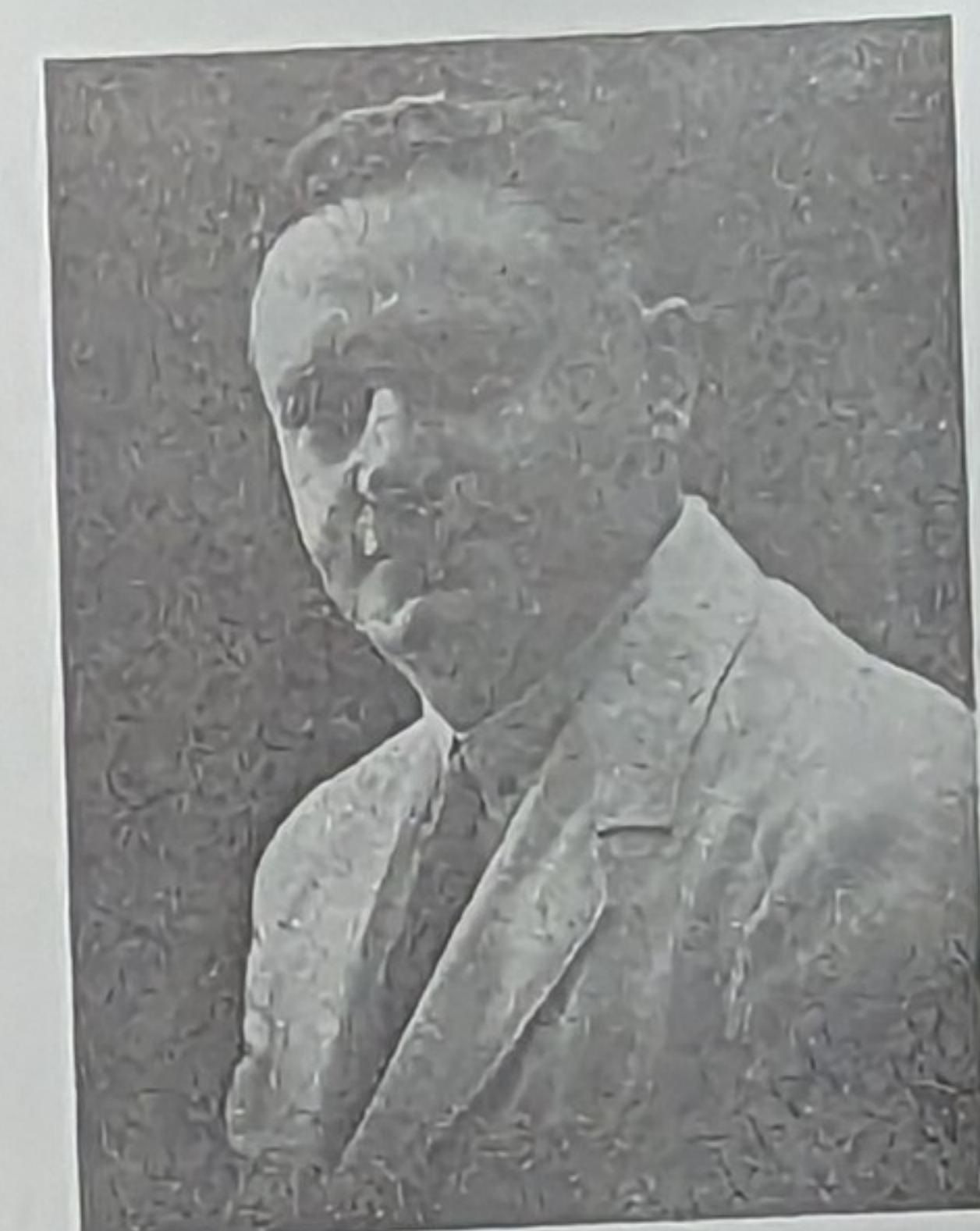
## Համազգայինի Հիմնադիրներէն



Մինաս Խաչատրուեան



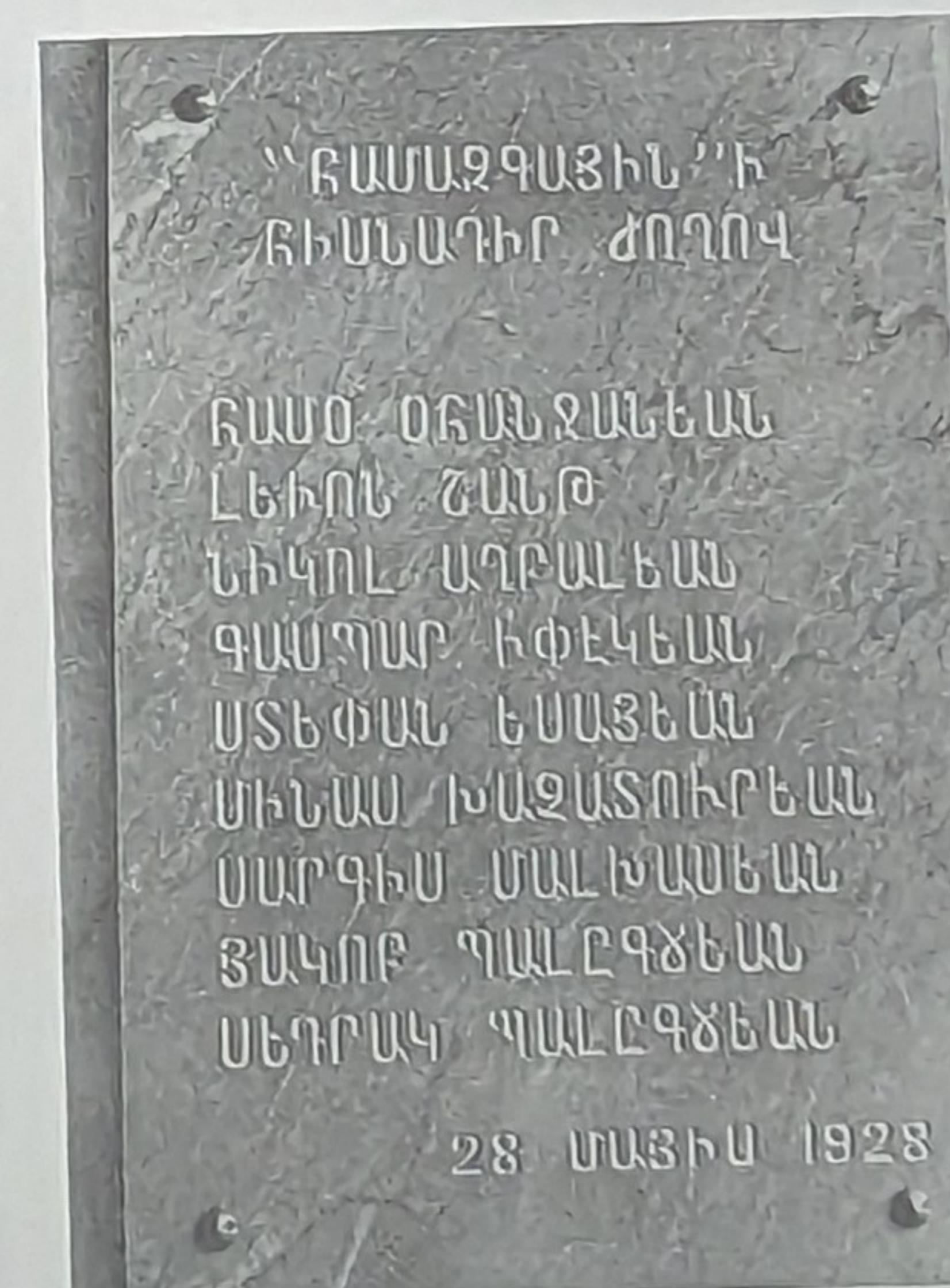
Յակոբ Պալըգճեան



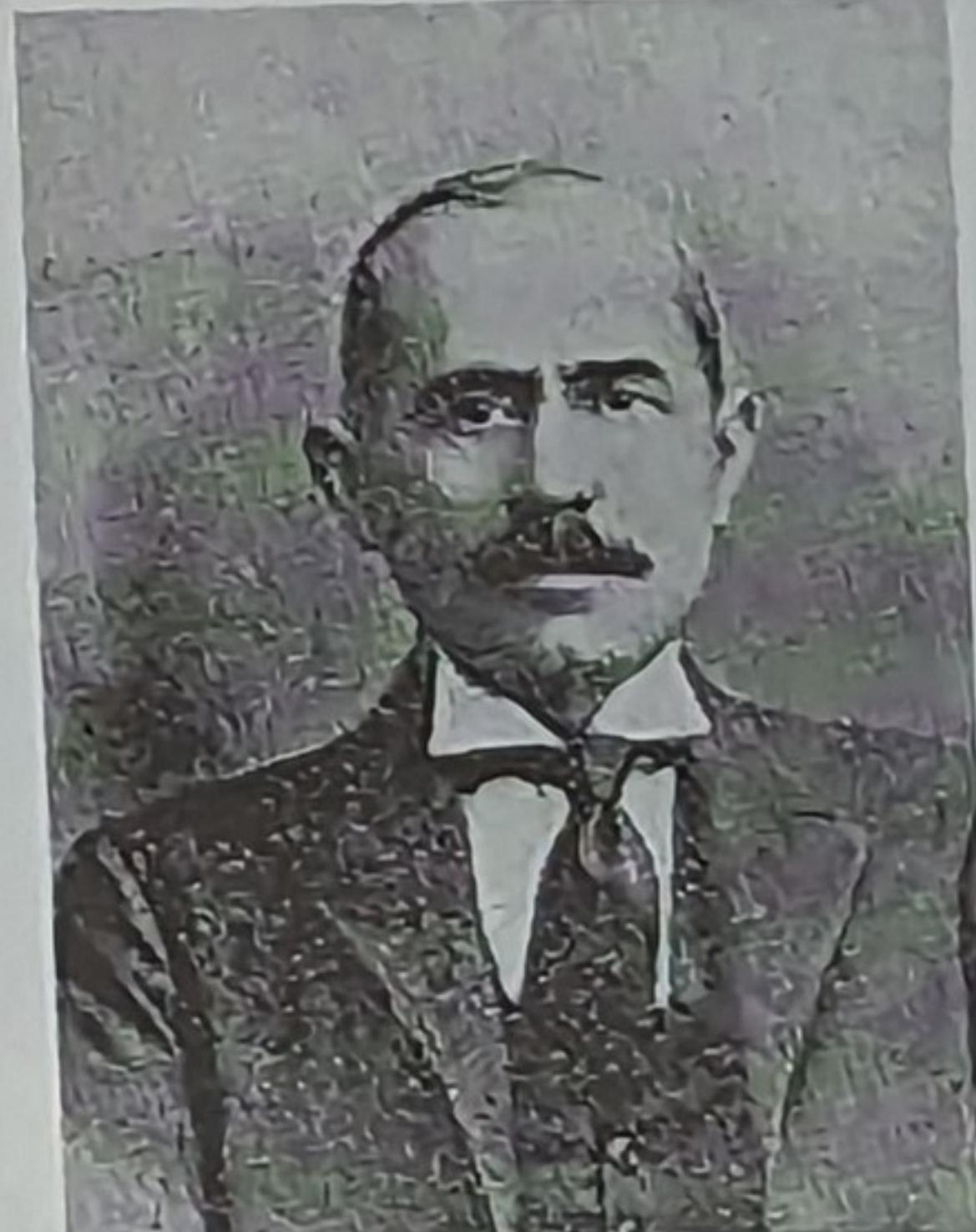
Ստեփան Եսայեան



Արգիս Մալխասեան



28 Մայիս 1928



Ստեփան Պալըգճեան

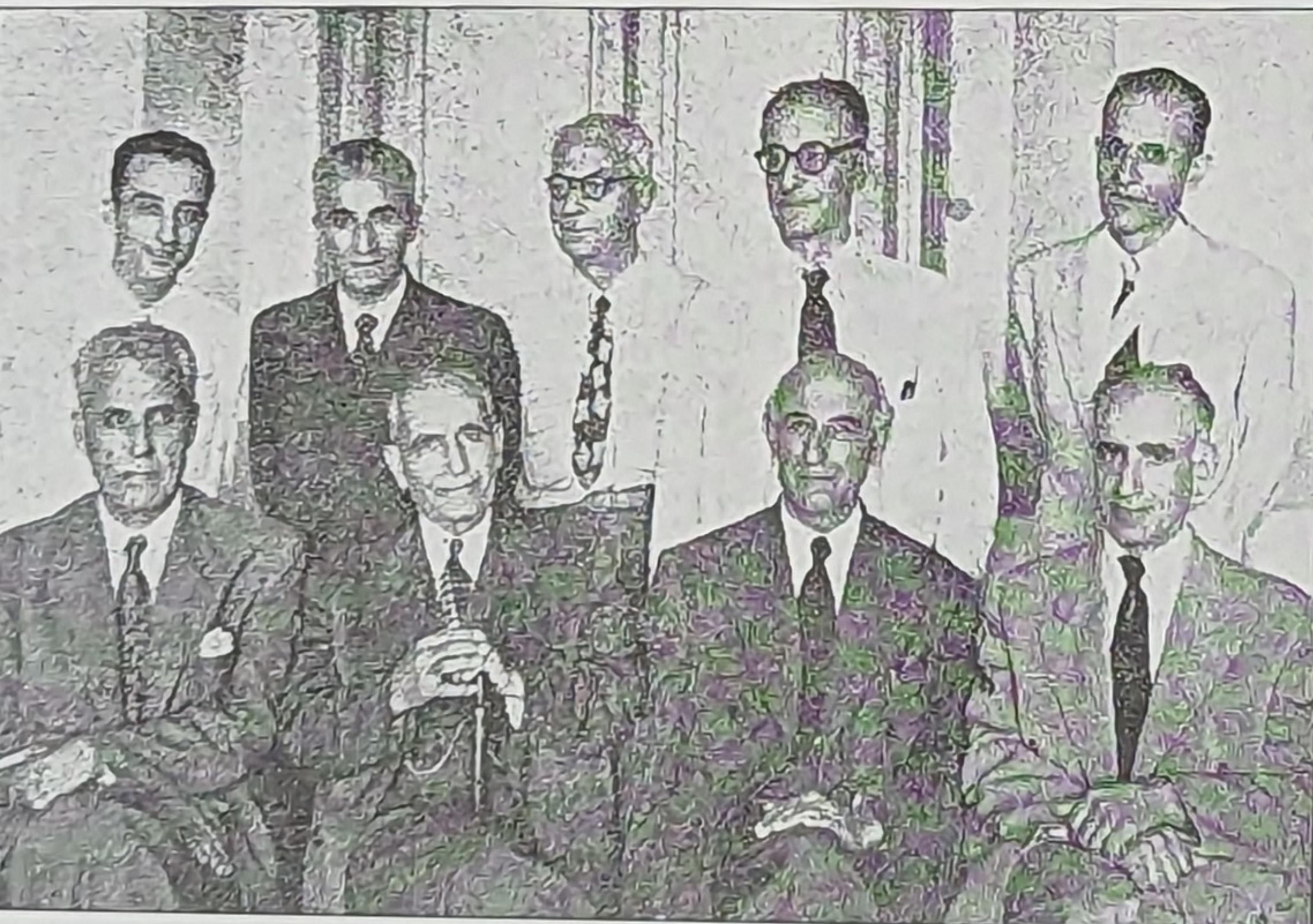
# ՀԱՏՈՒԱԾՆԵՐ ՀԱՄԱԶԳԱՅԻՆԻ ԿԱՆՈՆԱԳՐԵՆ

## (Վակերացուած Դ. Պատգամառական ժողովի կողմէ, 2002)

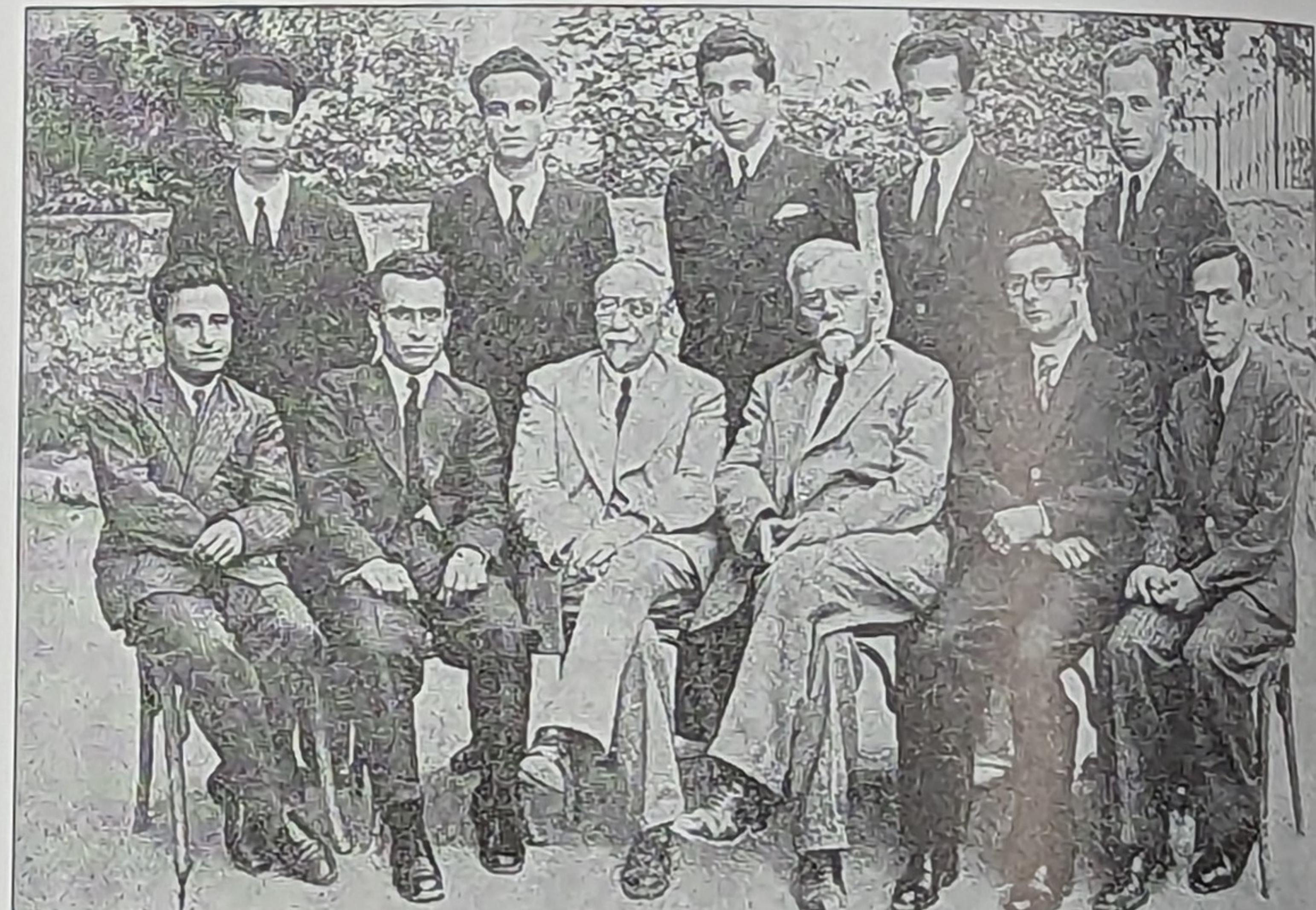
### 2.- ԱՌԱՔԵԼՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ՆՊԱՏԱԿ

Յօդ. 2.1- Համազգայինը կը հաւատայ ընդհանրական եւ ազգային մշակութային արժէքներու կարեւորութեան եւ կը դաւանի Ազատ, Անկախ եւ Միացեալ Հայաստանի իտէալին՝ համոզուած որ սեփական ու ինքնիշխան հայրենիքի մէջ միայն հայ մշակոյթը կրնայ հասնիլ իր ամբողջական ծաղկումին:

Յօդ. 2.2- Համազգայինի նպատակն է՝ պահպանել, զարգացնել ու տարածել հայ մշակոյթը՝ Հայաստանի ու համայն հայութեան գոյատեւման առաքելութեամբ:

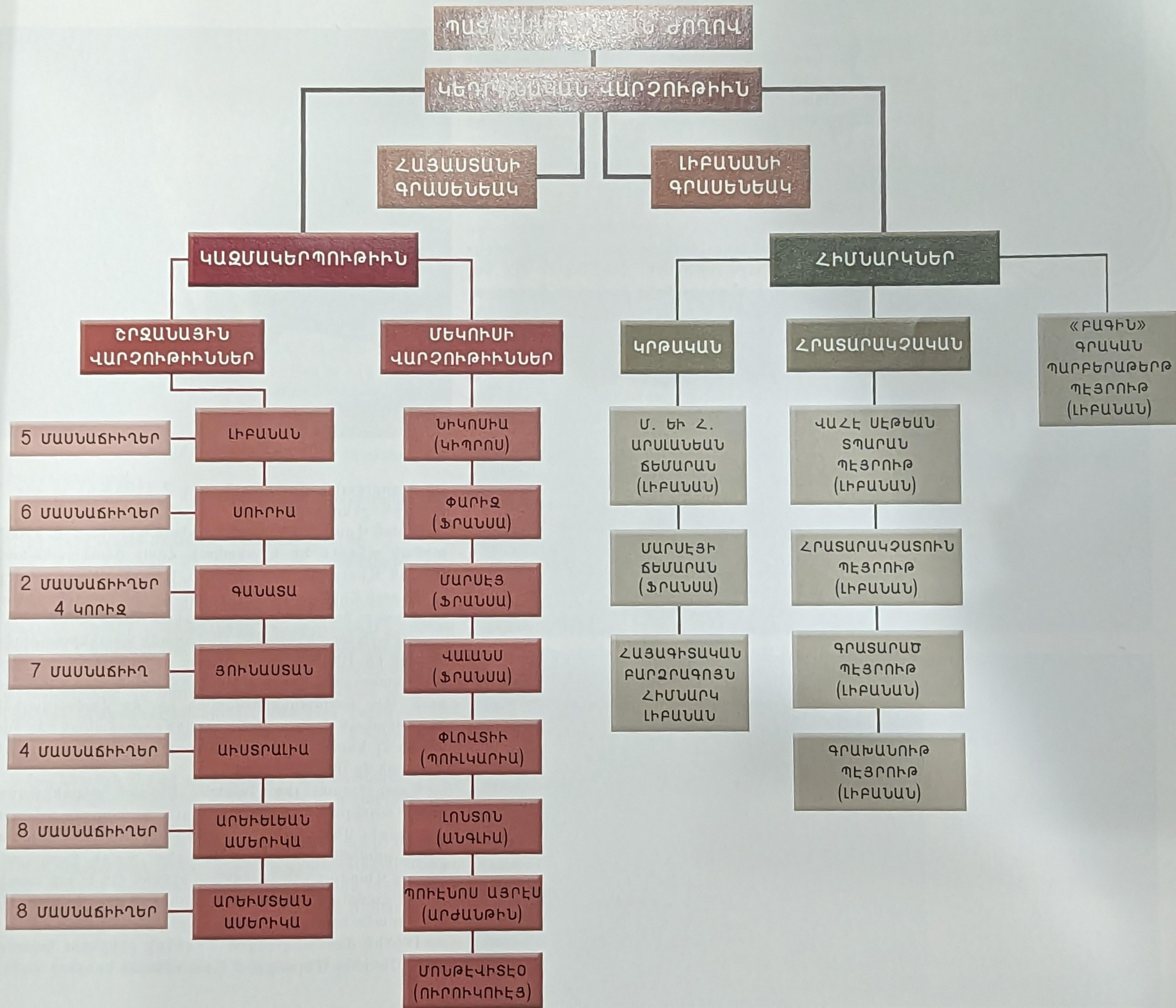


Մ. Տէր Գալուստեան, Յ. Տէր Մելքոնեան, Կ. Սասունի,  
Տօք. Ա. Գապարեան, Տօք. Ե. Գոնիալեան,  
Տօք. Ս. Սէմէրճեան, Մ. Հերարդեան, Վ. Սէթեան,  
Տօք. Ա. Պաղտասարեան



Ծեմարանի առաջին շրջանարտները 1935ին

# ՀԱՍՏՁԳԱՅԻՆ ՀԱՅ ԿՐԹԱԿԱՆ ԵՒ ՄՃԱԿՈՒԹԱՅԻՆ ՄԻՈՒԹԵԱՆ ԿԱՌՈՅՑ



# ՀԱՄԱԳԱՅԻՆԻ ԾԵՄԱՐԱԾԼ



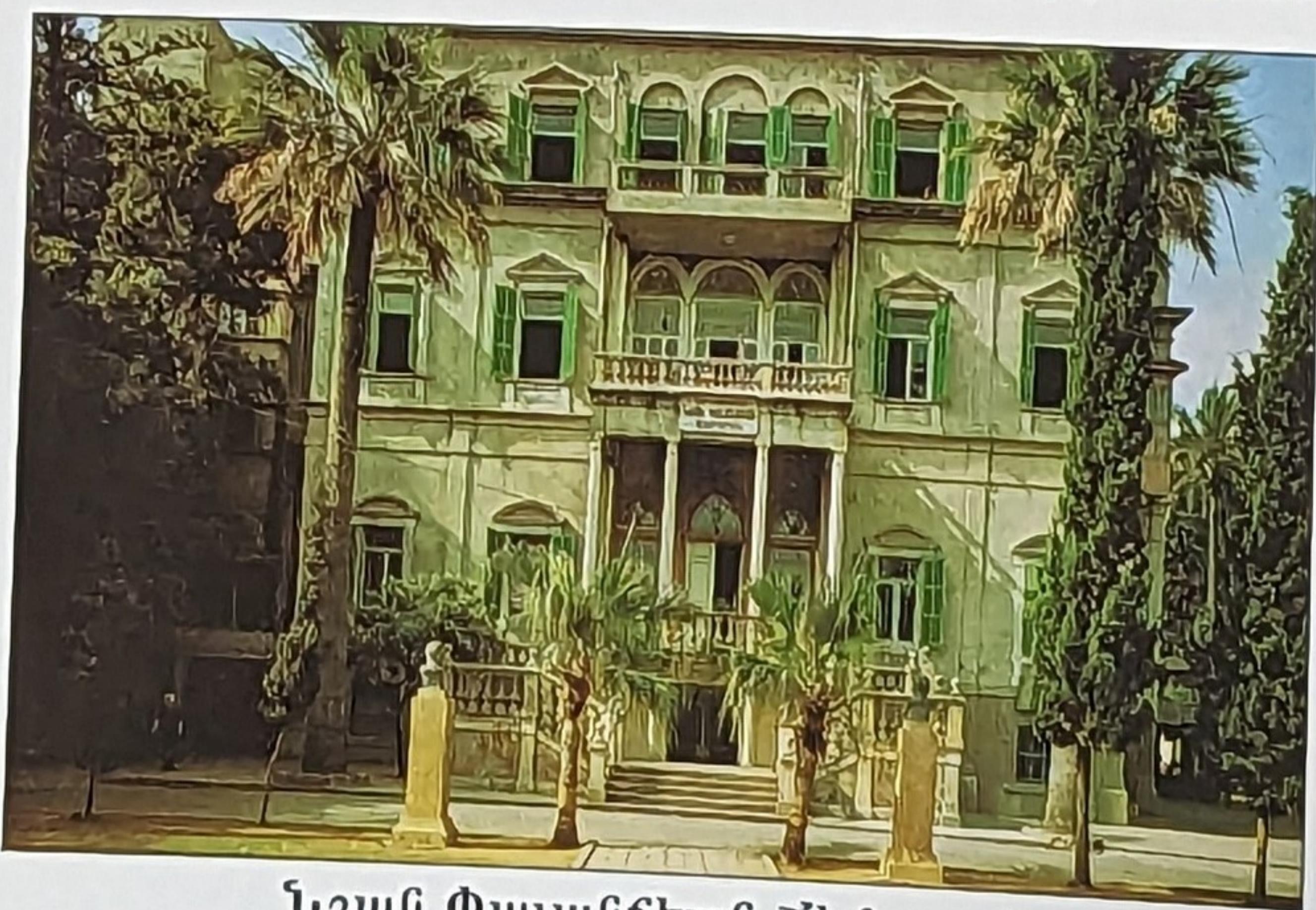
ամազգային ընկերութեան ծրագրին մէջ կրթական-դպրոցական բաժինը հիմնական տեղ ունէր: Ընկերութեան հիմնադրութեան հազի երկու տարի անցած, 3 Մարտ 1930ին, Պէյրութի Քանթարի փողոցի վարձու շենքի մը մէջ կը բացուէր Հայ Շեմարանը, 15 աշակերտներով: 1930ի աշնան վերամուտին, աշակերտութեան թիւ կը հասնէր 63ի:

Հայ Շեմարանին նպատակն էր հայ նորահաս սերունդներուն տալ ընդհանուր կրթութիւն, բայց մանաւանդ հայեցի դաստիարկութիւն, շամբել ազգային առողջ ոգի, վառ պահել աշակերտներու հոգիներուն մէջ հայ լեզուի և մշակոյթի սէրը, զանոնք ծանօթ ու հաղորդակից դարձնել հայ արժէքներուն, պատրաստել գիտակից ու որակաւոր հայ մտաւրականներ, յանձնառու և նուիրեալ մարդիկ:

Նորաբաց դպրոցին տնօրէնութիւնը կը ստանձնէ Լեւոն Շանթ, իրեն անմիշական գործակից ունենալով Նիկոլ Աղբալեանը: Տնօրէնութեան կ'օժանդակէ նաև Գասպար Իփէկեան:

Շեմարանը Քանթարի փողոցէն շուտով կը փոխադրուի Ուատի Ապու Շէմիլ փողոց, աւելի ընդարձակ ու յարմարակտ շենք մը, մինչեւ որ կարելի կ'ըլլայ գնել, Փալանձեան քոյրերու նուիրատութեան և Ամերիկայէն հանգանակուած գումարներու շնորհի, Զոքաք Էլ Պլաթի կալուածը, որուն հանդիսաւոր բացումը կը կատարուի 1950 թունիսին: Հայ Շեմարանը այնուհետև պաշտօնապէս կը կոչուի Նշան Փալանձեան Շեմարան:

Լեւոն Շանթի մահէն ետք (1951) տնօրէնի պաշտօնին կը կոչուի Սիմոն Վրացեան, որուն կ'օժանդակեն, իբրեւ փոխ-տնօրէններ, Մուշեղ Խշնան և Գառնիկ Բանեան:



Նշան Փալանձեան Շեմարան



Հրաչ Տասնապետեան

Կը կառուցուին Շեմարանի թիւ 2 (1953ին) և թիւ 3 (1957ին) շենքերը:

Սիմոն Վրացեանի հիւանդութեան պատճառով, 1968ի աշնան տնօրէն կը նշանակուի Հրաչ Տասնապետեան (Սիմոն Վրացեան մահացաւ 21 Մայիս 1969ին): Երեք շենքերուն վրայ յաւելեալ յարկեր կը կառուցուին, գոհացում տալու համար աշակերտութեան աճող թիւին:

1974-75 տարեշրջանին Շեմարանի աշակերտութիւնը անցած էր 1000ի սահմանագիծը ու հակառակ կատարուած կառուցումներուն ու յաւելումներուն, տեղը նեղ կող գար: Այս պայմաններուն տակ էր, որ Համազգային Կեդրոնական Վարչութիւնը որոշեց դպրոցական նոր համալիր մը կառուցել և այդ նպատակով գնեց ընդարձակ կալուած մը Մըզիների մէջ:

Վրայ հասաւ լիբանանեան ներքին պատերազմը, որուն այլազան հանգրուաններուն՝ Շեմարանը ունեցաւ բազմաթիւ վերիվայրումներ, դարձաւ երկնիդ, բազմարդ բաժիններ հաստատեց երկու տարի Տպապայի Կենաց Վարժարանի հիւրընկալ շենքին մէջ և ուր տարի՝ Պուրճ Համուտի Շաղզոյեան կեդրոնին մէջ, որ հետզինտէ վերածուեցաւ 6 յարկանի դպրոցական շենքի մը:

1968ին ձեռնարկուեցաւ Մըզիների շենքերու կառուցման: Ընորհի Մելանքթոն Արսլանեանի և անոր մահէն

ետք եղբօրը՝ Հայկ Արսլանեանի իշխանական նուիրատուութեան, ինչպէս նաև Լիբանանէն ու այլ երկիրներէ (յատկապէս Քուեյթէն և Ծոցի երկիրներէն) կատարուած նուիրատուութիւններուն, կառուցուեցան դպրոցական շենքի առաջին և երկրորդ մասնաբաժինները։ Նորսիկեան մանկապարտէզը կառուցուեցաւ շնորհիւ Նորսիկեանի կտակին։ Կառուցուող կառատունը և փակ մարզաշտը, մնացած է կիսաւարտ վիճակի մէջ։

Ծեմարանը իր նոր շենքը փոխադրուեցաւ 1987ին, մինչ պաշտօնական բացումը տեղի կ'ունենար 1988ի աշնան։

Նշան Փալանձեան Ծեմարանի մէջ տակաւին շարունակուող փոքրաթիւ մանկապարտէզն ու նախակրթարանը եւս 2001ին փոխադրուեցան Մըզհին ու այս ձեւով Ծեմարանը իր բոլոր բաժիններով ամփոփուեցաւ Մելանքոն և Հայկ Արսլանեան Ծեմարանի շենքերուն մէջ։

Ներկայիս, Մելանքոն և Հայկ Արսլանեան Ծեմարանը լման երկրորդական վարժարան է, հետեւեալ բաժանմունքներով.-

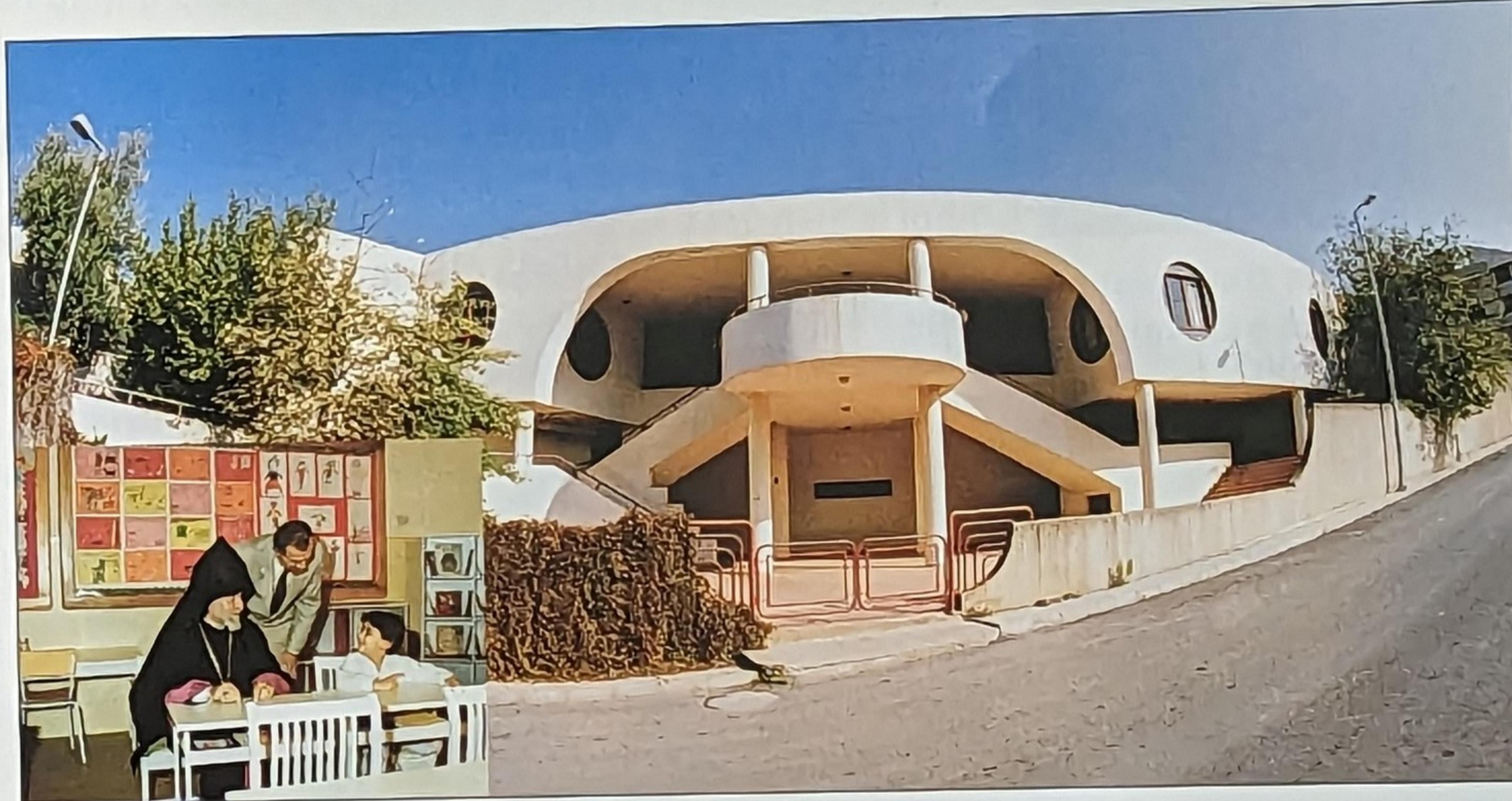
ա) Մանկամսուրը, 1էն 3 տարեկան փոքրիկներու համար,

բ) Նորսիկեան եռամեայ մանկապարտէզը,  
գ) Բուն դպրոցը, իր տարրական, նախակրթական, միջնակարգ և երկրորդական բաժիններով։

Թ. դասարանի աշակերտները կը ներկայանան Լիբանանեան Պրըէի քննութիւններուն, որուն յաջողութիւնը պայման է երկրորդական բաժին փոխադրուելու համար։ Երկրորդական բաժնի աւարտական դասարաններու աշակերտները կը ներկայանան ֆրանսական և լիբանանեան պաքալորէաններուն։ Պետական բոլոր քննութիւններուն, Ծեմարանի աշակերտները կ'ապահովեն փայլուն արդիւնքներ։

Հայ կեանքի մէջ թէ այլապէս անուն վաստակած բազմաթիւ մտաւորականներ, ուսուցիչներ և գործիչներ Ծեմարանի շրջանաւարտներ են։

Ողբ. Հրաչ Տասնապետեանի մահէն ետք (Ապրիլ 2001), Ծեմարանի տնօրէնութիւնը վատահուեցաւ եռանդամ տնօրէն խորհուրդի մը, որուն անդամ՝ գործադիր տնօրէնի պաշտօնը կը վարէ Պրճ. Տիգրան Ծինապաշեան։



# ՀԱՄԱՁԳԱՅԻՆԻ ՄԱՐՍԻԼԻՈՅ ՃԵՄԱՐԱՆԸ



Մարսիլիոյ Շեմարանը  
շինութեան ընթացքին  
2002

**Մ**արսիլիոյ Շեմարանը հիմնուած է 1980ին: Ան իր գործունեութիւնը սկսած է մանկապարտէզի չորս աշակերտներով: Ամէն տարի դասարան մը աւելցնելով 1994ին վերածուած է Ֆրանսական լիսէներու համապատասխանող և անոնց ուսումնական մակարդակով երկրորդական վարժարանի:

Շեմարանը իր աշխատանքները ձեռնարկեց նախկին գործարանի մը կառոյցէն ներս՝ Ֆիզիքապէս անհրապոյր միջավայրի մը մէջ: Դժուար եղաւ անոր գոյութեան առաջին տասնամեակը: Տնտեսական մեծ դժուարութիւնը և աշակերտութեան հետզհետէ աճող թիւը տագնապի կը մատնէին դպրոցին տնօրէնութիւնն ու խնամակալութիւնը: Ժամանակի ընթացքին աշակերտութեան թիւը անցաւ 250ր և զանոնք պարփակելու համար դպրոցի պարտէզին մէջ կառոյցուեցան առժամեայ դասարաններ: Տեղի նեղութեան պատճառով կարելի չէր ըլլար ընթացք տալ նոր աշակերտներու դիմումնագիրներուն:

Այս պայմաններուն մէջ, Շեմարանի խնամակալութիւնը, խորհրդակցարար Համազգայինի Կեդրոնական Վարչութեան հետ առաւ դպրոցին համար նոր շենք մը

կառուցելու յանդուգն որոշումը: Կեդրոնական Վարչութեան տրամադրութեան տակ գումարներ չկային, մանաւանդ՝ որ Լիբանանի մէջ հազիւ աւարտած էին Մելանքոն և Հայկ Արսլանեան Շեմարանի և Նորսիկեան մանկապարտէզի շինութիւնները:

Զեռնարկը աւելի քան կարեւոր էր: Մարսիլիոյ և շրջակայ արուարձաններու մէջ կ'ապրին մօտաւորապէս 75.000 հայեր: Այս հայութեան, ընդհանրապէս Ֆրանսայի և առ հասարակ Եւրոպայի կրթական կարիքներուն հասնելու համար անյետաձգելի կը դառնար այս ծրագրի իրականացումը:

Ընորհիւ խնամակալութեան և բարեկամներու տեղագին աշխատանքին, Մարսիլիոյ քաղաքապետութիւնը՝ երկար բանակցութիւններէ ետք 99 տարուան համար Համազգայինի տրամադրութեան տակ դրաւ 7400 քառակուսի մեթր տարածութեամբ հողաշերտ մը, արտօնելով՝ որ 3300 քառակուսի մեթր տարածութեամբ կառոյց մը բարձրանայ այդ հողաշերտին վրայ:

Կազմուեցաւ հանգանակիչ Կեդրոնական յանձնախումբ, հանգանակութեան գործը դրուեցաւ Ս. Էջմիածնի Մայր Աթոռի և Մեծի Տաճա Կիլիկիոյ Կարողիկոսութեան հովանաւորութեան տակ: Դեռ գումարները չհաւաքուած, շինարարական յանձնախումբը սկսաւ աշխատանքի և բարձրացաւ դպրոցի արդիական կառոյցը: Անշուշտ՝ հանգանակութիւնը կը շարունակուի, քանի պէտք է տակաւին գոյացուի կառոյցի անմիջական շինութեան համար պարտքի առնուած գումարներուն համապատասխան նիւթականը: Ծինարարական ծախսերուն շօշափելի կերպով մասնակցեցան նաև Մարսիլիոյ շրջանային և ընդհանուր խորհուրդները:

Սեպտեմբեր 2003ին կառոյցը պատրաստ էր ընդունելու մանկապարտէզի և նախակրթարանի աշակերտները: Փոխադրութիւնը արդէն տեղի ունեցած է: 2004-2005 տարեշրջանին դպրոցը պիտի ունենայ աւելի քան 400 աշակերտներ ընդունելու կարողականութիւնը:

Ներկայիս դպրոցը կը ղեկավարուի Տնօրէն Խորհուրդով մը, որուն մաս կը կազմեն դպրոցի երկարամեայ տնօրէնուին Լուսին Մալիքեանը, խնամակալութեան ատենապետ՝ Սարհատ Գիլինճեանը և ուսողութեան երիտասարդ ուսուցիչ՝ Նորպէր Մելիքեանը:

Դպրոցի հիմնումէն ի վեր Տնօրէնի պաշտօնը ստանձնած են յաջորդաբար Յակոբ Պալեանը, Սեդա Պիպերեանը և Լուսին Մալիքեանը:



Մարսիլիոյ նորակառոյց Շեմարանը 2003ին

# ՀԱՄԱԳՅԱՅԻՆ ՀԱՅԱԳԻՏԱԿԱՆ ԲԱՐՁՐԱԳՈՅՆ ԴԻՄՆԱՐԿ

**1** 970ական թուականներուն, Լիբանանի թէ արտասահմանի հայկական զանազան կեդրոններու մէջ, զգացուեցաւ հայոց լեզուի, գրականութեան և հայոց պատմութեան մասնագէտ ուսուցիչներու պահանջը: Համագգայինի կեդրոնական Վարչութիւնը ձեռնարկեց համալսարանական մակարդակով հայագիտական բարձրագոյն հիմնարկի մը ստեղծման նախապատրաստական աշխատանքներուն: Կազմեց յատուկ յանձնախումբ մը, բաղկացած՝ Գարեգին Եպս. Սարգիսեանէ, Վահէ Սէթեանէ, Հրաչ Տանապետեանէ, Շաւարշ Թորիկեանէ, Վահէ Օշականէ և Երուանդ Փամպուրեանէ:

Ցիշեալ յանձնախումբին պատրաստած կրթական ծրագիրը ծառայեց Համագգայինի Հայագիտական Բարձրագոյն Հիմնարկի դասաւանդութիւններուն, որոնք սկսան 1974ին, 15 ուսանող-ուսանողուիններով:

Մեծ յոյսերով սկսած գործը ընդհատուեցաւ Լիբանանի քաղաքացիական պատերազմին անապահովութեան պատճառով:

1979ին վերակազմուեցաւ հիմնարկին առաջին դասարանը նոր ուսանողներով: 1983ին հիմնարկը տուաւ 21 շրջանաւարտներու հունձք մը, որ ամբողջացուցած էր հիմնարկին քառամեայ ընթացքն ու ծրագիրը:

2002-2003 կրթական տարեշրջանի աւարտին, Համագգայինի Հայագիտական Բարձրագոյն Հիմնարկը տուաւ իր 21րդ հունձքը, շրջանաւարտներուն թիւը բարձրացնելով 146ի:

Համագգայինի Հայագիտական Բարձրագոյն Հիմնարկը, տարիներու ընթացքին մնայուն ճիգին մէջ եղաւ ծառայելու իրեն ճշդուած առաքելութեան և պատրաստեց երիտասարդ մարդուժ մը, որ այսօր կը գործէ իբրեւ ուսուցիչ, խմբագիր, կը վարէ ազգային զանազան կառույցներու տնօրէնութեան թէ գործավարութեան պաշտօնները, Լիբանանի մէջ թէ այլուր: Այս ուսանողները կու գային Լիբանանէն և հայկական գաղթօճախներէն: Հիմնարկը նաև օժտուած էր գիշերօթիկի կարելիութեամբ:

Կրթական ծրագիրի իրայատկութիւնը կը դժուարացնէր համապատասխան մասնագիտութեան տէր դասախուններ գտնելու աշխատանքը, որովհետեւ շարք մը դասանիթեր արտերկրեան պայմաններուն մէջ առաջին անգամ իբրեւ ակադեմական դասընթացը պիտի մշակուէին ու աւանդուէին: Լիբանանի մտաւորականութեան շօշափելի համեմատութիւն մը մաս կազմեց Հայագիտա-

կան Հիմնարկի դասախոսական կազմին և ձեռնիասորէն բերաւ իր օժանդակութիւնը:

Նիւթական սահմանափակ կարելիութիւնները չնպաստեցին, որ Հիմնարկը Լիբանանէն դուրս ապրող, համապատասխան մասնագիտութիւն ունեցող դասախուններ պաշտօնի կարենայ կոչել:

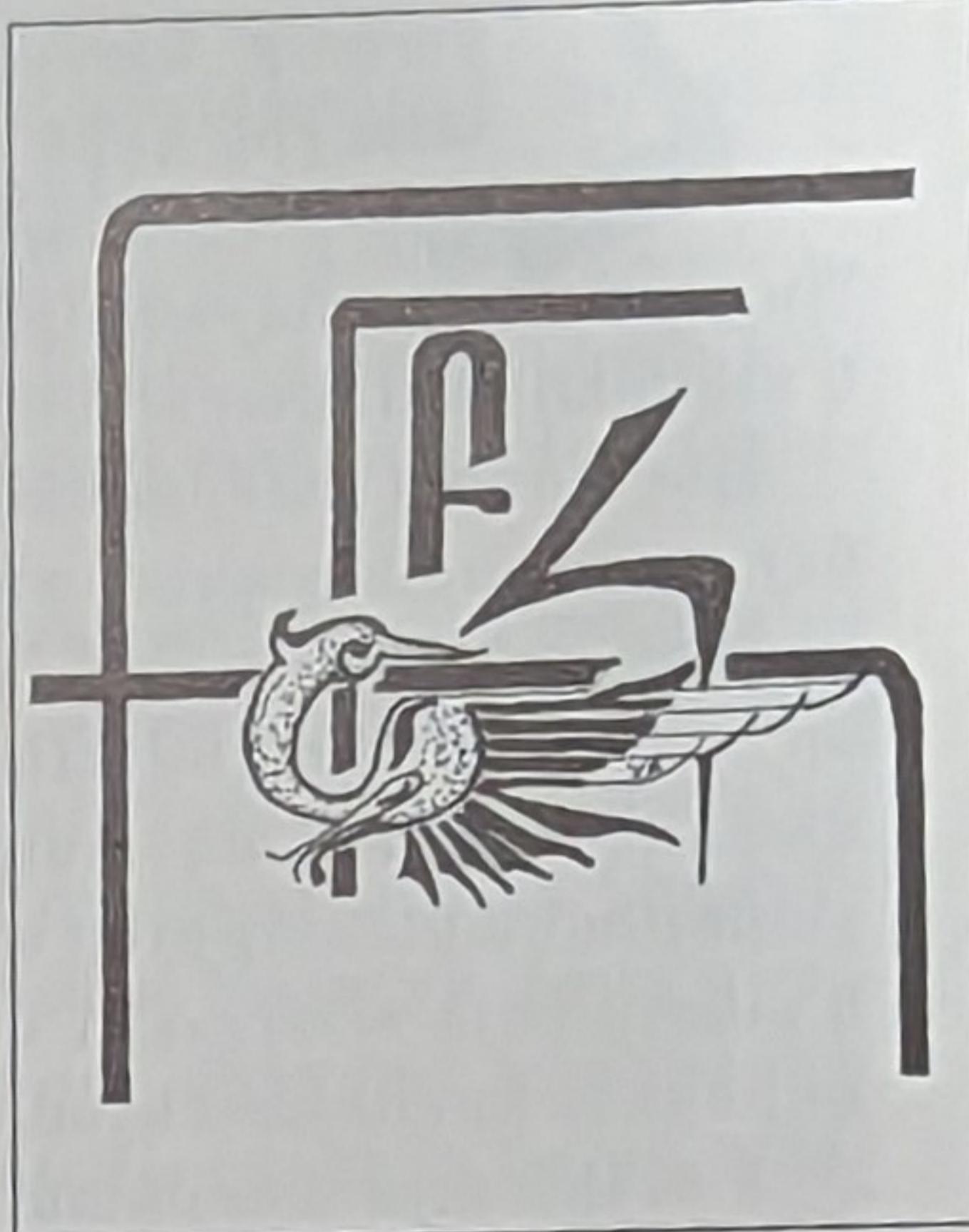
Հայագիտական Հիմնարկի յիշատակելի թուականներէն մէկը եղաւ 27 Յունիս 1991ը, երբ Հիմնարկին և Երեւանի Պետական Համալսարանին միջեւ կնքուեցաւ ուսումնագիտական համաձայնագիր մը, որուն շնորհիւ Հայաստանի պետութիւնը ճանչցաւ Համագգայինի Հայագիտական Բարձրագոյն Հիմնարկը իբրեւ հայագիտական բարձրագոյն ուսման հաստատութիւն և ապա զայն առաջ իր հովանաւորութեան տակ:

Զոյգ հաստատութիւններուն միջեւ ստեղծուած գործակցութեան արդիւնք՝ Հիմնարկէն ներս 12 մասնագէտ հայրենի դասախուններ դասաւանդեցին գրականութիւն ու պատմագիտութիւն: Տեղի ունեցան գրական ու հրատարակչական բնոյթի փոխանակումներ: Պատրաստուցաւ Միջնակարգի Ա. տարուան Հայոց Պատմութեան դասագիրքը: Ուսանողական մակարդակի Վրայ, կարելիութիւնը ստեղծուեցաւ աւելի քան երեսուն ուսանողներով՝ մասնագիտական իրենց ուսումը ամբողջացնելու Երեւանի Պետական Համալսարանէն ներս:

Զոյգ հաստատութիւններուն միջեւ հնգամեայ գործակցութեան իբրեւ արդիւնք, 4 Դեկտեմբեր 1996ին վերանորգուեցաւ համաձայնագիրը պաշտօնական հանդիսութեան մը ընթացքին:

Սփիտքեան այլասերող հոսանքներուն դէմ թիվավարող Հիմնարկը, մեկնած նոր օրերուն պահանջներէն, այժմ եռամեայ ուսումնական ծրագիրին կողքին՝ կը նախատեսէ իրագործել ուսուցիչներու որակաւորման դասընթացքներ և հայ լեզուի այլազան մակարդակներու խորացման աշխատանքներ՝ 2003-2004 տարեշրջաննեն սկսեալ:

Իր հիմնադրութեան օրէն Հայագիտական Բարձրագոյն Հիմնարկի տնօրէնութիւնը վարած է Երուանդ Փամպուրեան:



Գործակցութիւն Երեւանի Պետական  
Համալսարանին հետ

# ՀԱՄԱԳՈՎՅԻՆԻ ՀՐԱՏԱՐԱԿՉԱՆԸ

ամազգայինի հրատարակչական աշխատանքը կը սկսի 1931ին, երբ մեմարանի մէջ կը բացուի Համազգայինի տպարանը եւ իբրև առաջին գործ՝ լոյս կ'ընծայէ մեմարանի ծրագիր-կանոնագիրը։ Տպարանը մամուլ չունէր։ Պարզապես՝ գրաշարութիւնն ու սրբագրութիւնը տեղի կ'ունենային մեմարանէն ներս։

Մեմարանի ծանրաբեռնուած պիտճէն կը դժուարացնէր հրատարակչական գործին ընթացքը։ Համազգայինի հիմնադիրներէն՝ Նիկոլ Աղբալեան կ'առաջարկէ լուծում մը ու հաշուակցելով մեմարանին հետ, տպարանը կը դարձնէ իր սեփականութիւնը, անոր գործունեութեան շարունակականութիւնը ապահովելու համար։ Տպարանը կ'անուանուի «Յոյս», եւ կը ծաւալի դասագրքերու եւ այլ գործերու հրատարակչական աշխատանքը։

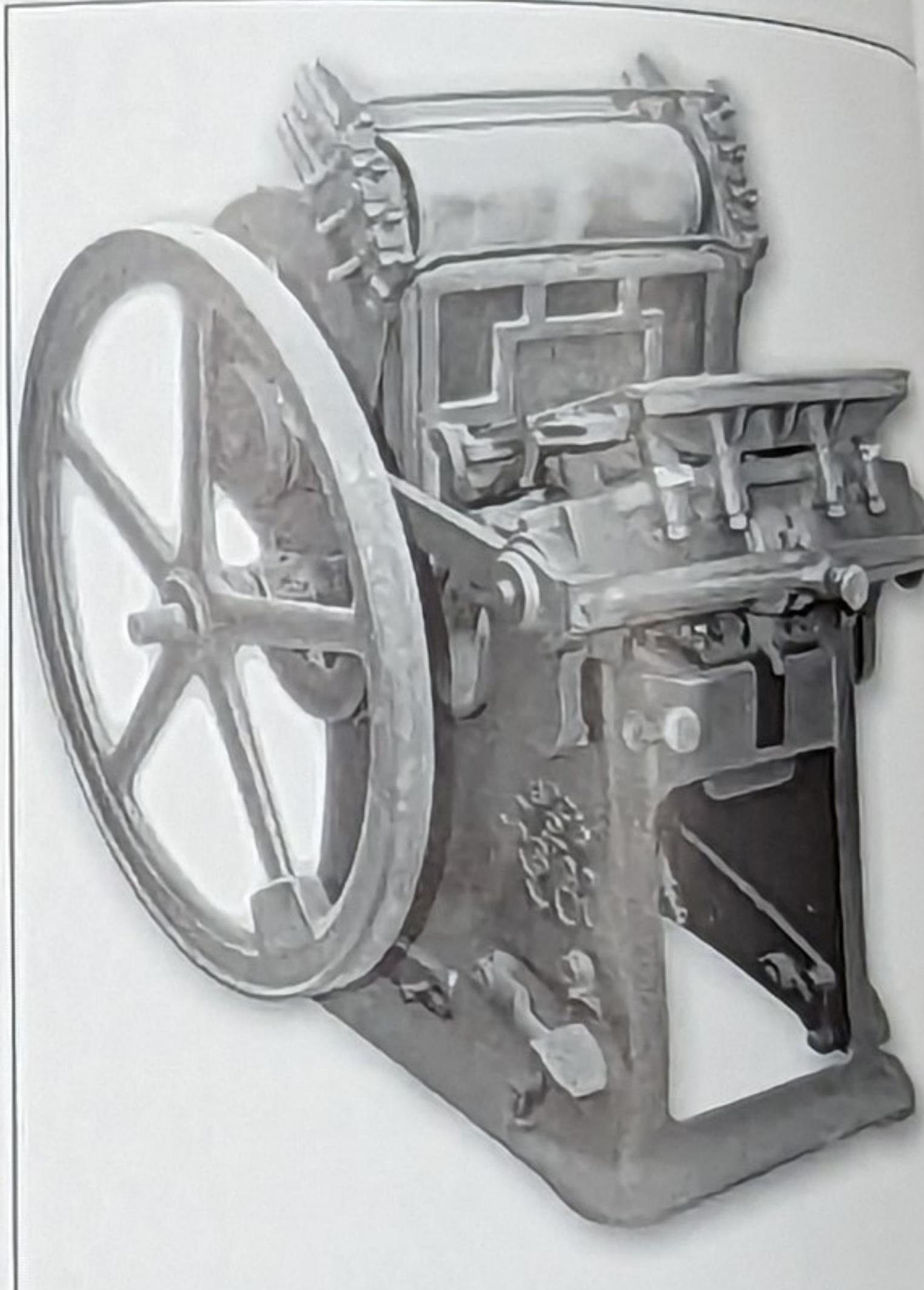
1944ին այս տպարանէն կը սկսի լոյս տեսնել մեմարանի Երշանաւարտից Միութեան «Ակոս» հանդէսը։ 1946ին՝ կը ձեռնարկուի Լ. Շանթի ամբողջական երկերու հրատարակութեան։ 1947ին՝ Նիկոլ Աղբալեանի մահով եւ անոր կտակով՝ տպարանը կը դառնայ Համազգայինի սեփականութիւնը եւ Կեդրոնական Վարչութեան որոշումով կ'անուանուի «Համազգայինի Տպարան»։



Համազգայինի «Վարչէ Սէրեան» Տպարան

1948ին, Համազգայինի Կեդրոնական Վարչութեան անդամ՝ Գասպար Իփէկեան իր գրասենեակը կը հաստատէ տպարանի կողքին եւ Համազգայինի գործակարտուղարի իր պաշտօնով կը սկսի գրախանութի եւ քարտուղարի իր պաշտօնով կը սկսի գրախանութի եւ գրատարածի աշխատանքները կազմակերպել։ Այդ գրատարածի աշխատանքները կազմակերպել։ Այդ թուականէն սկսեալ նաեւ կը ձեռնարկուի ընթերցանութուականէն սկսեալ նաեւ կը ձեռնարկուի ընթերցանութեան գիրքերու, մանկապատանեկան շարքերու, գրական, ինչպէս նաեւ կուսակցական, գաղափարական, յուշագրական եւ այլ գործերու հրատարակութեան աշխատանքին։

Հրատարակչական գործը՝ իր նուաճումներով եւ տեղատուութիւններով կը շարունակուի մինչեւ 1965 թուական, երբ Համազգայինի Կեդրոնական Վարչութեան ատենապետ եւ ապա՝ ցմահ պատույ նախագահ՝ Վահէ Սէրեանի անձնական ներդրումով, կարելի կ'ըլլայ օժտել տպարանը արդիական նոր կազմածներով։ Սկզբնական հանգրուանին ինք կը ստանձնէ յանձանձումը, սակայն տպարանը կը գործէ «Համազգային»ի անուան տակ։ Հանգրուան մը այս ընթացքով գործելէ ետք, Վահէ Սէրեան՝ տպարանը իր կազմածներով կը յանձնէ Համազգայինին եւ անոր տնօրինման։ Կեդրոնական Վարչութիւնը կ'որոշէ տպարանը անուանել Համազգայինի «Վահէ



Աղբալեանի գործածած մամուլ



Համազգայինի Գրախանութ «Շաղգոյեան» կեդրոն



Տպարանի կազմաձներէն

### Սէթեան» տպարան:

1975ի քաղաքացիական պատերազմի բովածումով և Պէյրութ մայրաքաղաքի բաժանումով՝ արեւելեան և արեւամտեան կողմերու, տպարանը հետզհետէ կը դիմակալէ արտաստվոր դժուարութիւններ: Ի վերջոյ անհրաժեշտ կը դառնայ տպարանին փոխադրութիւնը 1988-89ին՝ Պուրճ Համուտի Շաղզոյեան կեդրոն, որ նաեւ կը տեղափոխուի Պուրճ Համուտի մէկ թաղամասին մէջ գործող Համազգայինի փոքր գրախանութը:

1965ին հանգուցեալ ընկ. Երուանդ Մոնոֆարեան կը նշանակուի տնօրէն և Համազգայինի ստանձնումէն ետք կը վերահաստատուի անոր տպարան-հրատարակչական գործի տնօրէնի պաշտօնը, զոր կը վարէ մինչեւ 1997:

1998ին՝ Յակոր Հաւաթեան կը նշանակուի իբրև վարիչ տնօրէն՝ Համազգայինի տպարան-հրատարակչական: Համազգայինի Կեդրոնական Վարչութեան կողմէ յառաջացած խնամակալ մարմին մը մօտէն կը հետեւի հրատարակչական գործի ընդհանուր ընթացքին:

Այսօր, Ֆրանսայի «Էմֆրիմար» տպարանի կազմաձները գնելէ ետք (2003 թուականին), և տարածքը ամբողջական կերպով նորոգելէ ետք, Համազգայինը ունի տպագրական լայն կարելիութիւններ: Տպարանը նաեւ օժտուած է փորձառու և աշխոյժ անձնակազմով և պաշտօնէութեամբ: Համազգայինի Տպարան-Հրատարակչականի, Գրատարածի և Գրախանութի ընդհանուր պաշտօնէութեան թիւն է 11 (8 լիաժամ և 3 կիսաժամ):

Մրագրուած է վերախմբագրուած ձեւով վերատպել յե-

ղափոխական գրականութեան պառած կարեւոր շարքնը: Զարկ պիտի տրուի նաեւ մանկապատանեկան գրականութեան և առ այդ՝ գործակցութիւն հաստատուած է Հայաստանի կարեւոր հրատարակչատուններու հետ: Համազգայինի հրատարակչատունը կը շարունակէ քաջալերել նաեւ սփիտքահայ գրողներու նոր գործերու հրատարակութիւնը: Դասագրքերու պատրաստութիւնն ու հրատարակութիւնը եւս՝ կը մնան Համազգայինի առաջնահերթութիւններէն: Համազգայինի հրատարակչական գործին առընթեր, տպարանը նաեւ կը գործէ վաճառական հասկացողութեամբ, իբրև ամբողջական կառոյց, գոհացում տալով շուկայական արհեստավարժ պահանջներուն:

Գրատարածի գործը այսօր ունի աւելի լայն տարողութիւն, որովհետեւ գործակցութիւն հաստատուած է արտասահմանեան շօշափելի թիւով կրթական և մշակութային հաստատութիւններու և գրատարածման կեդրոններու հետ: Ծուտով կ'իրականանայ կայքէջի վրայ գրախանութի մը հաստատումը, որուն միջոցաւ ընթերցողը պիտի գտնէ տեղեկութիւններ՝ Համազգայինի բոլոր հրատարակութիւններուն մասին, համապատասխան մանրամասնութիւններով և ուղղութիւններով:

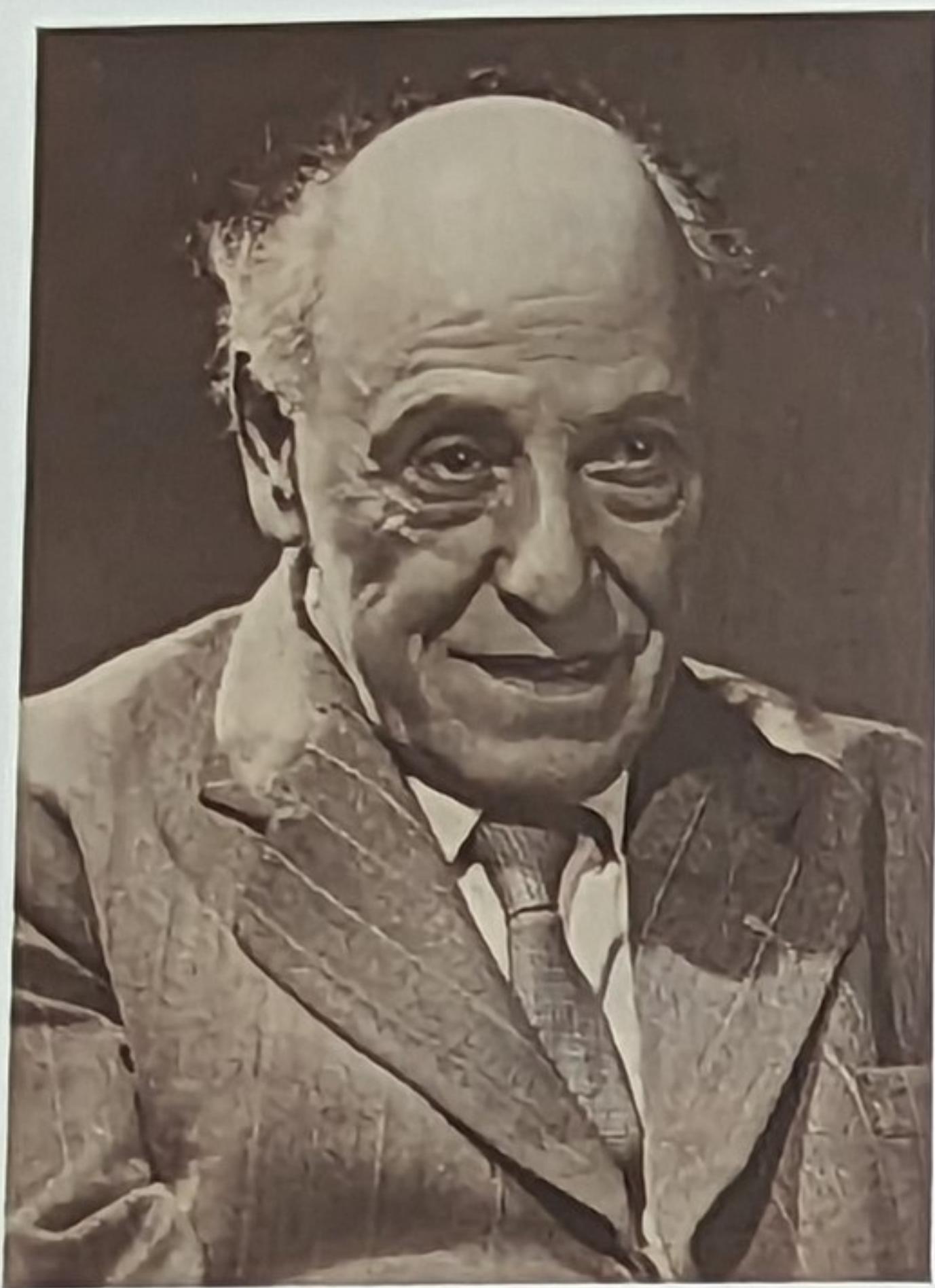
Ցուցահանդեսները, գրքերու շրջուն վաճառքները կը մնան Գրատարածի մնայուն առաջադրանքները, հասցնելու հայ գիրքը՝ հայ ընթերցողին:

Համազգայինի Հրատարակչականը վերաթարմացած կարելիութիւններով, անխափան կը շարունակէ իր գործունէութիւնը աւելի քան եօթանասուն տարիներէ ի վեր, միշտ հաւատարիմ հիմնադիրներու տեսլականին և իր առաքելութեան:



Բանախոսները՝ Համազգայինի Տպարանի նոր կազմաձներու սարքաւորման առիթով կազմակերպուած ընդունելութեան

# «ԳԱՍՊԱՐ ԻՓԵԿԵԱՆ» ԹԱՏԵՐԱԿՈՒՄԱԲ



Գասպար Իփեկեան

**Գ**ասպար Իփեկեան ամբողջ քառորդ դար անուրանալի հեղինակութիւն էր իբրև տաղանդաւոր բեմադրիչ և դերասան Թիֆլիսի, Պոլսոյ, Թեհրանի, Պաղտատի և Եգիպտոսի մէջ: Թափառական իր կեանքի ընթացքին, հոն ուր զարկած էր իր «Վրան»ը, վառած էր թատրոնի կախարդիչ բոցը ու իր շուրջ հաւաքած, ոգեւորած էր ե՛ւ երիտասարդները ե՛ւ տարեցները:

Համազգային հիմնադիրներու շարքին Գասպար Իփեկեանի ներկայութիւնը՝ անպայման ծնունդ պիտի տար թատերական շարժումի, այնպէս ինչպէս Լեւոն Չանթի և Նիկոլ Աղբալեանի ճիգերով՝ կեանքի կոչուած էին Համազգայինի կրթական և հրատարակչական առաջին իրագործումները:

1930ին Գասպար Իփեկեան կը հաստատուէր Պէյրութ և հազիւ տարի մը ետք, մեծ յաջողութեամբ և առաջին անգամ ըլլալով կը բեմադրէր Լեւոն Չանթի նորագոյն թատերգութիւնը՝ «Օշին Պայլը», իսկ 1934ին, նոյն յաջողութեամբ կը ներկայացներ իր հեղինակութեամբ «Արա և Շամիրամ»ը:

1941ին, իբրև Համազգայինի Պէյրութի Վարչութեան նախագահ, կը նախաձեռնէ կազմութեանը «Համազգայինի Թատերասերներու Միութեան», որուն նպատակը պի-

տի ըլլար թատերական արուեստի վերահաստատումը և տարածումը հայ գաղութներու մէջ, ստեղծումը պայմաններու և միջոցներու, թատերական գործունեութեան գոյատեւումը ապահովելու համար: Միութիւնը նաև պիտի սերմաններ հաւատք՝ հայ թատրոնի դաստիարակիչ դերակատարութեան, ինչպէս նաև ազգապահպանման գործին անոր բերած նպաստին հանդէպ: «Համազգայինի Թատերասերներու Միութեան» անդրանիկ ներկայացումը «Փնկած Բերդի իշխանութիւն» էր (1942ին), ապա՝ Բարգէն Փափազեանի օժանդակութեամբ «Պէպէս»ը (1943ին), իսկ 1944ին՝ Լ. Չանթի «Հին Աստուածները», 1945ին Լ. Չանթի «Կայսր»ը....

1952ին կը մահանայ Գասպար Իփեկեան: Համազգայինի թատերասերներու խումբը, յաւերժացնելու համար իր դեկավարին յիշատակը «Համազգայինի Թատերասերներու Միութիւնը» կ'անուանէ «Համազգայինի Գասպար Իփեկեան» թատերախումբ, որ ցարդ կը շարունակէ կոչուիլ՝ նոյն անունով:

Արժանաւոր յաջորդը եղաւ Ժորժ Սարգսեանը, որ շարունակեց գործել մեծ թափով, իբրև բեմադրիչ, դերասան-դերուսոյց՝ Գասպար Իփեկեան թատերախումբին: Անկախ քանակէն ու որակէն՝ ներկայացուած գործերուն, անհրաժեշտ է մատնանշել, որ Գասպար Իփեկեան թա-



տերախումբը մնայուն ճիգին մէջ եղաւ հայ թատերական արդի գրականութիւն մը ստեղծելու, հիմնական նպատակ ունենալով հայ լեզուի անաղարտ պահպանումը, հայ բարքերու ամրապնդումը և հայ մշակոյթի տարածումը:

Թատերական ներկայացումները դաստիարակիչ դերակատարութիւն անպայման ունեին: Ծնորիի «Գասպար Իփէկեան» թատերախումբի թատերական ներկայացումներուն՝ ծաւալեցաւ մշակոյթի սէրը, նրբացաւ ժողովուրդին գեղարուեստական ճաշակը: Մշակութային վերելք արձանագրուեցաւ, շնորիի «Գասպար Իփէկեան» թատերախումբի գործունեութեան, ոչ միայն Լիբանանի մէջ՝ այլ նաև Միջին Արևելքի և հեռաւոր հայ գաղթօնախներու մէջ իրագործուած հիւրախաղերու միջոցաւ:

Ժործ Սարգիսեան ամբողջ 30 տարի համակ նուիրումով մեծ խանդավառութիւն ստեղծեց ամէնուր: Իր օրով և իր անձնական ճիգերով Լիբանանի հայ գաղութը օժտուեցաւ նաև սեփական թատերասրահով մը՝ Ցակոր Տէր Մելքոնեան թատերասրահը, համանուն բարերարին նուիրատուութեամբ կառուցուած ու սարքաւորուած: Համագային «Գասպար Իփէկեան» թատերախումբի վաստակաւոր դերուսոյց և հայ բեմի անխոնջ նուիրեալ ժործ Սարգիսեան արժանացաւ Լիբանանեան Մայրիի Ազգային Կարգի Ասպետի շքանշանին՝ «սատարած ըլլալով Լիբանանի մէջ թատրոնի տարածման և աշխատած ըլլալուն արուեստի մակարդակի բարձրացման, մեծ եռանդով ու նուիրումով, անձնական ամէն ճիգ թափելով այս ճամբուն մէջ», ինչպէս կ'ըսէ այս առթիւ հրատարակուած

հրամանագիրը (24/6/1965)ին:

Յետ մահու՛ Ժործ Սարգիսեանի աշխատանքը վստահուեցաւ, Վարուժան Խուշեանի, որ թարմութիւն մը բերաւ Համագային թատերական կեանքին մէջ: Նոյն դպրոցէն էր, սակայն մասնագիտական իր պատրաստութեամբ՝ յաջողեցաւ ընդելուզել աւանդականը նորին հետ: Վարուժան Խուշեան նոյնպէս արժանացաւ շքանշաններու, վերջինը՝ Կիլիկիոյ Կաթողիկոս Արամ Ա.ի «Մերուա Մաշտոցի» շքանշանն էր: Ան նաև արժանացած է Համագային Կ. Վարչութեան շքանշանին:

Համագային թատերական միաւորին աշխատանքը իր լրումին չէր հասներ, եթէ հիմնական և այլ բնմադրիչներուն կողքին զոհորութեան բեռը չվերցնէին բազմահարիւր դերասաններ, քովիսներու ետին լուր աշխատողներ, որոնք իբրև մէկ ամբողջութիւն՝ յաջողեցան «Գասպար Իփէկեան» թատերախումբին անունը միշտ վաւերական պահել և նորանոր նուանումներ արձանագրել:

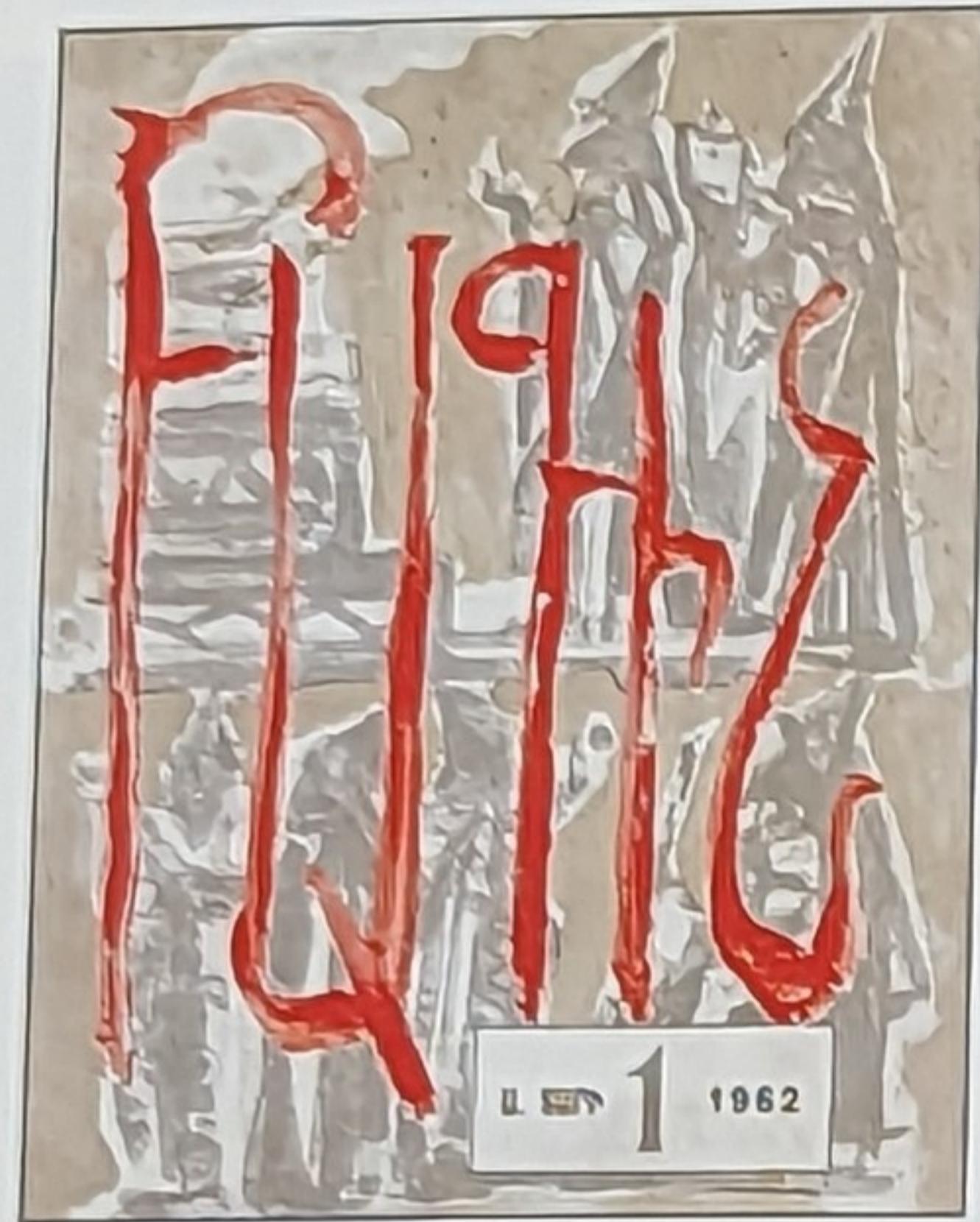
**Հայաստանի Հանրապետութեան ստեղծումը Հայ ժողովուրդին տուած է ազգային պետականութեան իրաւունք:**  
**Վարչաձեւերը կը փոխուին կ'անցնին, բայց Հայաստանի պետութիւնը կը մնայ:**

**Սիմոն Վրացեան**



Հին Աստուածներ

# ԲԱԳԻՆ



**1** 962 Յունուարին լոյս կը տեսնէր «Բագին»ի առաջին թիւը, իբրեւ վարիչ-խմբագիր ունենալով Կարօ Սասունին, խմբագիրներ՝ Եղուարդ Պոյաճեանն ու Պողոս Սնապեանը: Խմբագրական կազմին անդամ էին հոյլ մը գրագէտներ՝ Յ. Գեղարդ, Տ. Ոսկունի, Բ. Փափագեան և Վ. Օշական:

Հ.Յ.Դ. Ընդհանուր Ժողովը, գումարուած 1963ի աւարտին, ուրախութեամբ կ'ողջունէր հրատարակութիւնը «Բագին» գրական ամսագրին, որ կեանքի կոչուած էր սփիտքահայութեան գրական-գեղարուեստական բնագաւառին մէջ առաջացած բացը լեցնելու:

«Բագին»ի հանգանակը կ'արձանագրուէր իր առաջին թիւին մէջ՝ «Բագինի Առջեն» խորագրուած գրութեամբ: Նոր ամսագիրը կը միտէր ըլլալ խանդավառ բեմը, ի մի խմբելու Սփիտքի տարածքին գործող գրողները: Կը նպատակադրէր մղում տալ, ինչպէս նաև արժանաւորապէս ներկայացնել գրական անդաստանի մշակներուն ստեղծագործական աշխատութիւնները:

Վաստակաշատ գրագէտներու հանդէպ իր գուրգուրանքն ու քաջալերանքը տարածելով սկսնակներուն վրայ եւս, «Բագին»ը պիտի օժանդակէր նոր տաղանդներու յայտնաբերման և ինքնահաստատման:



Պողոս Սնապեան

Գրական ամսագիրը պիտի չբաւականանար ընդունուած գրական սեռերով, այլ՝ օրուան հետ քայլ պահելու մտահոգութեալն մեկնած, առիթ պիտի ընծայէր օտար մշակոյթներու եւ գրական այլ շարժումներու գրողներուն:

Իր հրատարակութեան առաջին օրերէն «Բագին»ը հաստատօրէն կ'ընդունէր ազգերու կեանքին ու մշակոյթին շարունականութեան պայմանը, կը մերժէր սիրութին գերակշուութիւնը ոգեկան արժեքներու վրայ եւ կը հաւատար իտէալին եւ ներքին ուժերու զօրութեան:

1970ին, Եղուարդ Պոյաճեանի դառնադէտ կորուտով՝ «Բագին»ի խմբագրական աշխատանքը կը ծանրանար Պողոս Սնապեանի ուսերուն, որուն 33 տարիներու աշխատանքի արգասիքներէն են «Բագին»ի 20 բացառիկ թիւները, նուիրուած հայ մեծատաղանդ գրողներուն եւ անխափան շարունակութիւնը՝ գրական հանդէսին, երկար ժամանակ իբրեւ ամսաթերթ, ապա՝ իբրեւ եռամսեալ հանդէս:

«Բագին»ը շարունակեց համախմբել երէց եւ երիտասարդ գրողները, հրատարակեց անտիպ գործեր, նամակներ, թարգմանեց օտար գրականութեան գոհարներ, շանադիր եղաւ յատկապէս արեւմտահայերէնի բժախնդիր պահպանման: Հետապնդեց բանագողութիւնը, դէմ կեցաւ խորհրդային ապագային գրաքննութեան արդիւնք՝ գրական աղճատումներուն եւ ունեցաւ արժանաւոր դերակատարութիւն՝ գաղափարներու կազմաւորման, ճաշակի զարգացման եւ լեզուի հմտութեան մէջ:

Անհրաժեշտ է արձանագրել, որ «Բագին»ը հրատարակուեցաւ Հ.Յ.Դ. իրերայաջորդ Բիւրոներու եւ Համագայինի Կեդրոնական Վարչութեանց նիւթական ներդրումով:

«Բագին»ը այսօր, իր ստեղծագործական վաստակով, Հայրենիք-Սփիտք գրական ուժերու մէկտեղումով եւ արեւմտահայ մշակոյթի պաշտպանութեան առաքելութեամբ, իր յատուկ եւ պատուաւոր տեղը կը գրաւէ սփիտքահայ մամուլի իրականութեան մէջ:

# ՀԱՄԱԳԱՅԻՆԻ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԳՐԱԵՆԵԱԿԻ ԳՈՐԾՈՒԷՌԻԹԻՆ

Վ երջին երկու տարիներում՝ Համագայինի Հայաստանի գրասենեակը շարունակած է իր բնականոն գործութիւնը, իրայատուկ կամուրջի դեր ստանձնելով եւ շաղկապելով Հայաստանի մշակութային կենացք Համագայինի ընտանիքի տարբեր շրջաններուն հետ: Ամուր կապեր հաստատուած են յատկապէս Լիբանանի, Սուրիոյ, Արեւմտեան Ամերիկայի Ծրչանային Վարչութիւններուն հետ:

Համագայինի Հայաստանի գրասենեակը կը շարունակէ իր համագործակցութիւնը 1999ին հաստատուած «Յակոբ Կարապենց»ի հիմնադրամին հետ (Պոսթը): Անցնող չորս տարիներու ընթացքին՝ Համագայինի անունով կրթաթոշակներ կը յատկացուին Հայաստանի հանրապետութեան չորս ուսանողներու, ինչպէս նաև Մանուկ Արենեանի անուան գրականութեան համալսարանի մէկ գիտաշխատողի:

Արեւմտեան Ամերիկայի Ծրչանային Վարչութեան երածշտական միաւորի հետ համագործակցաբար եւ նիւթական ներդրումով, Հայաստանի «Տաթե» մանկապատանեկան երգչախումբի կատարողութեամբ ձայնագրուած են եւ պատրաստուած սփիտքահայ երեք երգահաններու՝ Ալեքսան Մնակեանի, Եղուարդ Յակոբեանի եւ Ա. Նազարեանի մանկապատանեկան խմբերգներու չորս ձայնակատառակները, ինչպէս նաև Սայաթ Նովայի եւ «Կոմիտաս»ի ստեղծագործութիւններու ձայնագրութիւնները՝ դաշնակահար Արմէն Բաբախանեանի կատարողութեամբ: 2003ի Մայիսին, դարձեալ Արեւմտեան Ամերիկայի Ծրչանային Վարչութեան եւ ընկ. Եղուարդ Մսրլեանի անմիջական աջակցութեամբ, Լու Անճելոսի եւ Սան Ֆրանսիսք քաղաքներուն մէջ կազմակերպուած եւ իրագործուած են «Կոմիտաս»ի անուան լարային քառեակի հիւրախաղները:

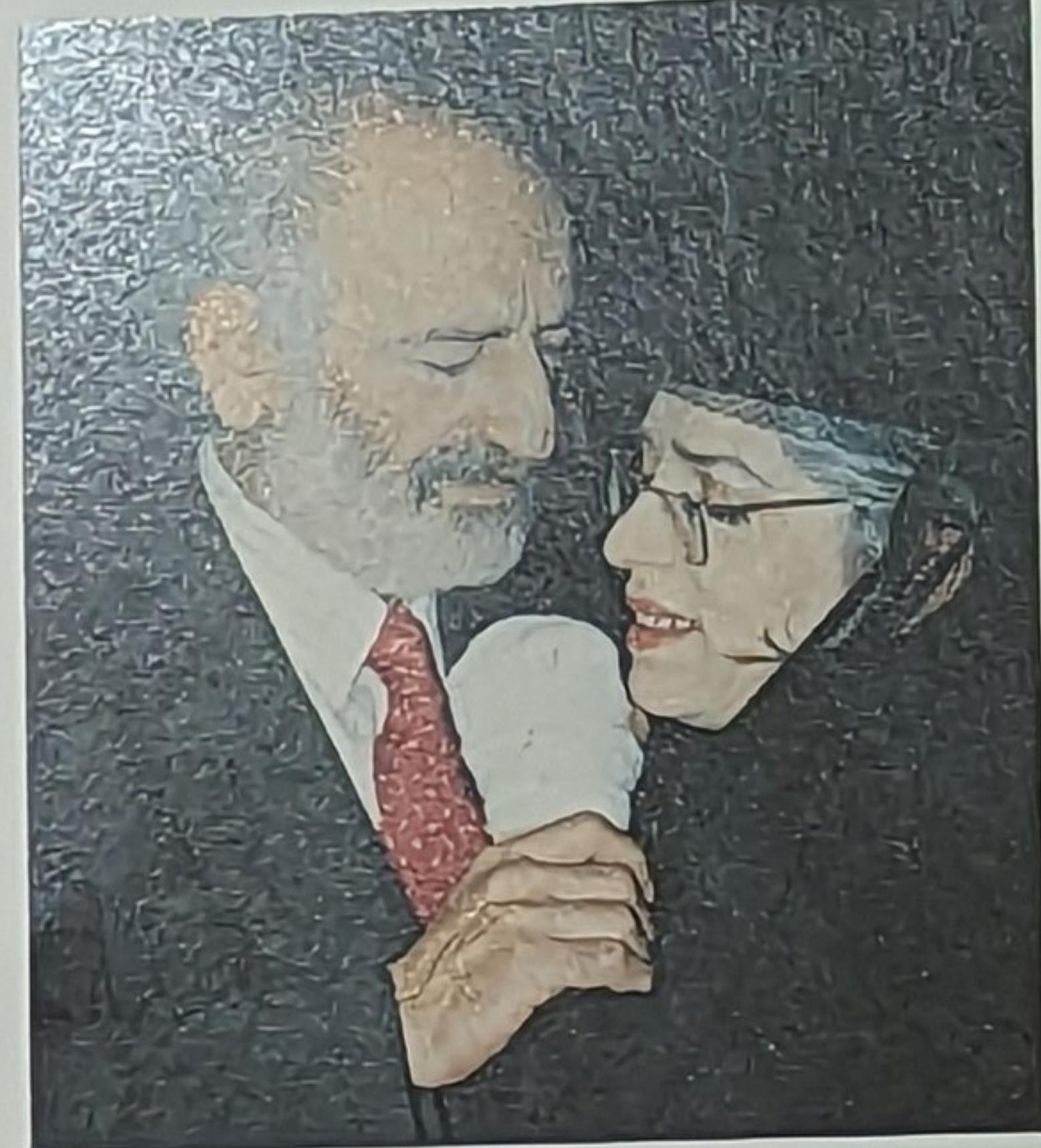
Հայաստանի գրասենեակը մնայուն յարաբերութեան մէջ է նաև՝ Աւստրալիայի եւ Ուրուկուէյի Վարչութիւններու հետ: Արամ Խաչատուրեանի ծննդեան հարիւրամեակին առթիւ կը նախատեսուի ներկայացնել մեծ երաժշտին ջութակի քոնսերթը, Ուրուկուէյի սիմֆոնիկ նուազախումբի եւ հայրենի ջութակահար, միջագային մրցոյթներու դափնեկիր՝ Եղուարդ Թադեոսեանի համատեղ կատարողութեամբ: Աւստրալիայի Ծրչանային Վարչութեան՝ Համագայինի Հայաստանի գրասենեակը օժանդակած է պատրաստելով եւ առաքելով պարախումբի

հարիւր տարագ, ինչպէս նաև պաշտօնի կոչելով հայրենի արուեստագէտ Հրաչեայ Բաքալեանը իբրև պարուսոյց:

2003ին Հայաստանի գրասենեակը կազմակերպած է երգիչ Թաթարյի համերգային շրջագայութիւնները՝ Լիբանան, Սուրիա եւ Քուէյթ: Նաև իրագործուած են Արմէն Բաբախանեանի, «Կոմիտաս»ի անուան լարային քառեակի, երգահաններ Լիլիթ Պիպոյեանի, Եղուարդ Զորիկեանի ձեռնարկները Լիբանանի մէջ:

Սուրիոյ հայագիտական դասընթացքին իբր դասախոս գործուղուած են Հալէպ՝ Խաչատուր Աբովեանի անուան համալսարանի դոկտորներ՝ Լալիկ Խաչատրեան եւ Զիլիկեթա Գուլամիրեան: Դարձեալ Սուրիոյ Ծրչանային Վարչութեան հրաւերով՝ Հալէպի պարախումբի եւ երգչախումբի աշխատանքները դեկավարած են հայրենի արուեստագէտներ՝ Ցովհաննէս Խաչիկեանն ու Կարէն Սարգսիսեանը:

2002ին Հայաստանի արուեստասէրներուն ներկայացուած են յունահայ երգահան Յակոբ Փափազեանի



Համագայինի Հայաստանի թատրոն



Համագայինի Հայաստանի ընկերներ Հրաչ Տանապետեանի հետ, Երեւան

**Մշակոյթն է որ կը կապէ մեզ իրարու: Յենարան մըն է ան, որուն կոթնած՝ մենք պիտի կարենանք համախմբել հայ զանգուածները եւ պահել մեր իճքնուրոյն ազգայնականութիւնը: Մեր անկախութիւնը մենք կրնանք պահել, գիտակցելով մեր մշակոյթին:**

### **Ն. Աղբալեան**

Խմբերգները՝ Երեւանի կամերային երգչախումբի կատարողութեամբ: Երգահանը նաև ներկայացուած է հանրային հեռուստատեսութեամբ:

Հայաստանի մէջ իրագործուած են Համազգայինի 8րդ, 9րդ Ուսանողական Մշակութային Հայաքները, որոնց կազմակերպչական աշխատանքներուն սատարած է Համազգայինի Հայաստանի գրասենեակը:

Համազգայինի Հայաստանի գրասենեակը սերտ կապեր հաստատած է Հայաստանի հանրապետութեան կրթական եւ մշակութային հաստատութիւններուն հետ: Գրասենեակը դարձած է հայրենի մտաւորականութեան սիրած հայաքատեղին: Պարբերաբար կը կազմակերպըն ակմբային հայաք-հանդիպում-դասախոսութիւններ՝ հայ ճարտարապետութեան, գրականութեան, գրքերու քննարկման համար: Գրասենեակը նաև ցուցահանդէսներով կը քաջալերէ հայ կերպարուեստի տարբեր սերունդներու ներկայացուցիչները, իր յարկէն ներս ներկայացնելով գեղանկարիչներու աշխատանքները:

Ստեղծագործական մեծ յաջողութիւններ արձանագրած է Համազգայինի թատրոնը, գրաւելով յատուկ ուշադրութիւնը արուեստագէտներուն եւ թատերասերներուն: Համազգայինի թատրոնի հիւրախաղերը, մրցանակները, լրատուութեան միջոցներու արձագանգները կը փաստեն, որ Հայաստանի թատերական կեանքը հարստացած է յաջողած թատերախումբով մը, որ կը դե-

կավարուի հանրածանօթ արուեստագէտ Սու Սարգիս եանի կողմէ:

Համազգայինի Կեդրոնական Վարչութեան կողմէ հաստատուած «Հայրենի Մտաւորականութեան Ֆոնտ»ի մրցանակներուն արժանացած գրողներու՝ Զ. Խալաֆեանի, Ա. Զարեանի, Վ. Թամարեանի, Ա. Մարտիրոսեանի, Վ. Տէր Ղազարեանի գրքերը, Գ. Զահորկեանի, Ա. Շարուրեանի եւ Ս. Ճարութիւննեանի մենագրութիւնները լոյս տեսած են յիշեալ Փոնտի նիւթական յատկացումներով: 1996ին նաև հրատարակուած են Ա. Սահակեանի, Խ. Մանուկեանի եւ Ս. Չոլոյեանի բանաստեղծութիւններու ժողովածուները: Նոյն թուականին մրցանակներ յատկացուած են թարգմանական գրականութեան, հրապարակախոսութեան եւ ակնարկի սեռերու մէջ ստեղծագործող երեք հեղինակներու:

Համազգայինի գրասենեակը նաև իր օժանդակութիւնը բերած է «Մէկ Ազգ-Մէկ Հայրենիք»ի եւ 1700ամեակի ձեռնարկներուն կազմակերպչական աշխատանքներուն, ինչպէս նաև ծանօթացուցած է արտերկրի մէջ գործող Համազգայինի թատերախումբերը, պարախումբերը, երգչախումբերը հայրենի հասարակութեան: Բազում այլ ծրագիրներ կ'իրագործուէին, եթէ նիւթական հնարաւորութիւնները աւելին լայն ըլլային:



Հայաստանի Պետական Ակադեմիայի երգչախումբը  
Յ. Զէրինեանի ղեկավարութեամբ Լիբանան - 1993



Հայրենի «Կոմիտաս» Քառեակը Մոնթրէալ - 1995

# ՀԱՄԱԳՈՎԱՅԻՆ ՈՒՍՏՈՂԱԿԱՆ ՄՇԱԿՈՒԹԱՅԻՆ ՀԱՄԱՐԸ

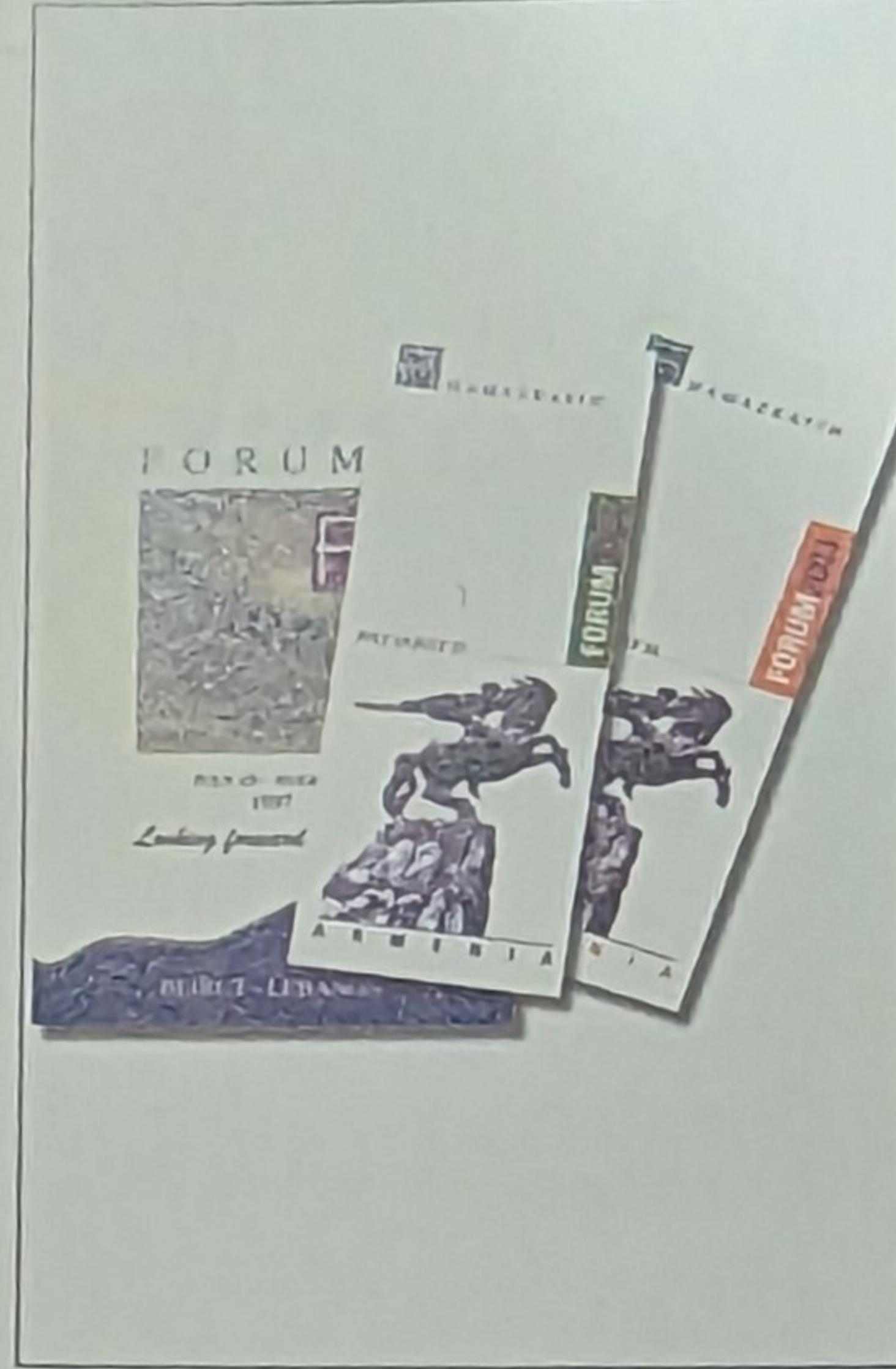
ամագգայինի Հայաքը (Ֆորումը) ծնունդ առաջ 1994-ին, Համագգայինի Ընդհանուր ժողովին կողմէ, Ծաղկաձորի մէջ, Հայաստան: Հիմնական նպատակը Հայ համալսարանական ուսանողներու կամրջումն էր: Այլ խօսք՝ ի մի հայաքել հայ համալսարանականները հայկական մթնոլորտի մը մէջ, տալ անոնց՝ անցեալն ու ներկան, պատմութեան և աւանդութիւններուն հետ՝ մեր բարդ իրականութիւնը, մշակոյթի վեհութիւններուն հետ զանոնք պահպանելու մտահոգութիւններն ու կարելիութիւնները, հայ երիտասարդին դիմագրաւած ընկերային և ազգային խնդիրները և վերջապէս հայ համալսարանականին՝ հայութեան նկատմամբ իր պարտականութիւնները:

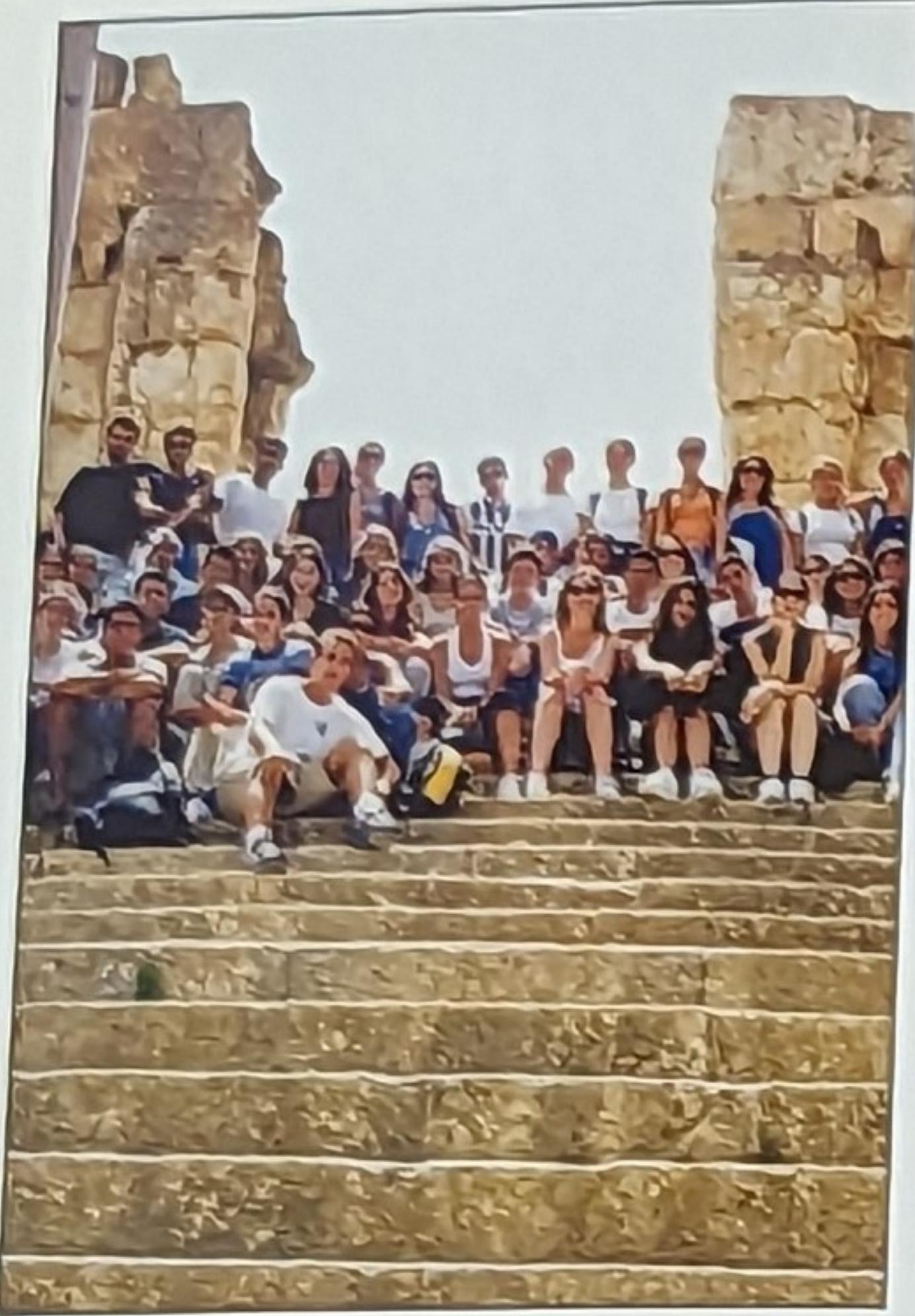
**ՎԱՅՐ-** 1994-ւ 2001, Հայաքը տեղի ունեցաւ Լիբանի մէջ՝ որպէս Սփիտքի հայաշատ կեդրոններէն մէկը: Կազմակերպիչները այն մտածումը ունեցան, որ սփիտքահայ համալսարանականը մօտէն ծանօթանայ հայաշատ այս կեդրոնին և տեսնէ Համագգայինի բեղուն կրթական և մշակութային գործունէութիւնը: Նշան Փալանձեան Շեմարանը իր պատմական կարեւորութեամբ երկու շաբթուան համար կրթական վայր մը եղաւ համալսարանականներուն համար: Այնտեղ Շանթի, Աղբալեանի, Վարուժանի, Սիամանթոյի, Կանաչեանի, Զարդարեանի կիսանդրիներու ներկայութեան, ուսանողները անցեալը կամրջեցին ներկային հետ: Լիբանանի մէջ ուսանողները ամէն տարի այցելեցին Մեծի Տանն Կիլիկիոյ Կաթողիկոսարանը ու Վեհափառ հօր հետ ունեցան իրենց շատ շահեկան զրոյցները: 2002 և 2003 թուականներուն Հայաքը տեղի ունեցաւ Հայաստանի մէջ: Համալսարանականները այս անգամ մօտէն ծանօթացան Հայրենիքի կեանքին: Այցելեցին Էջմիածին, տեսան մշակութային կորողները, թանգարանները, Մատենադարանը, յուշարձանները: Ներկայ գտնուեցան մշակութային ձեռնարկներու և զանազան գեղարուեստական ներկայացումներու:

**ԿՐԹԱԿԱՆ ԾՐԱԳԻՐ-** Սփիտքէն թէ Հայրենիքէն բազմաթիւ անուանի դասախոսներ ու մասնագէտներ իրենց մասնակցութիւնը բերին Հայաքի կրթական ծրագրին: Դասախոսներու նիւթերը կեդրոնացան հայոց պատմութեան, գրականութեան, մշակութային գանձերու, հայ-

կական տոհմիկ սովորութիւններու, հայկական երգի և թատրոնի վրայ: Գործունէութեան մաս կազմեցին հայկական պարը, քանդակագործութիւնը և մամուլի աշխատանոցները: Ուսանողները Հայաքի առօրեայ գործունէութեան մասին լրատու թերթիկ հրատարակեցին:

**ԱԾԽԱՏԱՆՈՑՆԵՐ-** Հայաքի ամենէն կարեւոր մէկ մասը կլոր-սեղանի շուրջ խորհրդակցութիւններն են, ուր այս անգամ իրենք ուսանողները հարցերը քննեցին, իրաւ կամրջում մը ստեղծելով Սփիտքի տարբեր շրջաններէն եկողներու և հայաստանցի ուսանողներուն միջեւ. գաղափարները գրի առնուեցան և քննարկուեցան բոլորին կողմէ, համամտութեան եզրակացութիւններ հանուեցան և տարակարծութիւնները քննուեցան: Մտահոգութիւններու փոխադարձ քննութեան ընդմէջէն Հայաքի մասնակիցները զգացին թէ որքան նման են իրարու և որքան կարեւոր է դժուարութիւնները միասին դիմագրաւել:





**ՀՆԿԵՐԱՅԻՆ - Կազմակերպիչները աշխատեցան ընկերական և հաճելի մթնոլորտ ստեղծել, քաջալերելով որ աշխարհի տարբեր կողմերէն եկած երիտասարդներ սերտ կապեր հաստատեն իրարու հետ ու անմիջական կերպով առնչուին հայ կեանքին՝ իրենց պատկան երկիրներուն մէջ:**

Անցնող ինը տարիներուն ընթացքին, աւելի քան 400 ուսանողներ մասնակցեցան և Հայաքը վերածուեցաւ գեղեցիկ աւանդութեան մը: 2002 թուականը յատկանշական էր նաև անով՝ որ աւելի մեծ թիւով հայրենի ուսանողներ մասնակցեցան Հայաքին և իրաւ կամքում մը եղաւ Հայաստանի և Սփիոքի ուսանողներուն միջեւ: Հայաքի մասին սովորաբար ուսանողները տեղեկացան երկլեզու համացանցի միջոցաւ, իսկ Հայաքի օրական անդրադարձները նկարներով սփոռուեցան Համագոյինի կայքէջին վրայ: Հայաքը ներկայիս սրանչելի առիթ մը կը հանդիսանայ զանազան գաղութներէ ու Հայրենիքէն եկած բազմաթիւ ուսանողներու՝ հանդիպելու իրարու, փոխանակելու իրենց փորձառութիւններն ու հմտութիւնները, մշակելու անխզելի կապեր և վայելելու անմոռանալի մշակութային պահեր: Կազմակերպիչ Յանձնախումբը ի հարկին նիւթականով կ'օժանդակէ մասնակցող ուսանողներուն: Հայաքը նաև վարիչներ պատրաստելու միջավայր կը ստեղծէ, ուր երիտասարդներուն պատաս-



խանատու ղեկավարական պաշտօններ կը տրուին: Դասախոսական նիւթերը շատ յաճախ կը թարգմանուին օտար լեզուներու, որպէսզի ամէն մասնակից ծանօթանայ դասախոսութեան նիւթին:



**ԿԱԶՄԱԿԵՐՊԱԿԱՆ - Առաջին ուր տարիներուն Հայքի Կազմակերպիչ Մարմնի անդամներէն էին՝ Սելլա Թնանուկեան, Դոկտ. Հրանդ Մարգարեան, Վարանդ Ալեքսանտրեան, Հուրիկ Պաղտասարեան, Շուշիկ Արսլանեան, Ծովիկ Գարվէճեան: Վերջին երկու տարիներուն Մարմնին մաս կազմեց Հրաչ Սիմոնեան: Հայաքի առաջին տարիէն սկսեալ՝ Կազմակերպիչ Յանձնախումբի կողքին, Պէյրութի և Հայաստանի Համագոյինի գրասենեակներու տքնաջան աշխատանքը և ենթայանձնախումբերու հետեւողական ուշադրութիւնը նպաստած են Հայաքի շարունակական բացառիկ յաջողութեան:**

# ՀԱՍԱՁԳԱՅԻՆ ՀԱՅ ԿՐԹԱԿԱՆ ԵՒ ՄՇԱԿՈՒԹԱՅԻՆ ՄԻՈՒԹԻՒՆ ԱԾԽԱՐՀԻ ՉՈՐՍ ԾԱԳԵՐՈՒՆ



# ՀԱՄԱԳՈՅՆԸ ԼԻԲԱՆԱԻ ՄԷԶ



«Բարսեղ Կանաչեան»  
Երաժշտանոց

Լիբանանի մէջ 1930ի Հոկտեմբերին կը հիմնուի «Հայ Կրթական, Հրատարակչական Համագոյնի Ընկերութիւնը» և մինչեւ 1970՝ Համագոյնի բազմաբնոյթ աշխատանքները կ'իրագործուին զանազան շրջաններու մէջ հաստատուած մասնաճիշերու վարչութիւններուն միշոցաւ: Կը կազմակերպուին գեղարուեստական ձեռնարկներ, թատերական ներկայացումներ, դասախոսութիւններ, զրոյցներ, սեմինարներ և ընկերային խրախճանքներ:

1975ին կը կազմուի Լիբանանի առաջին Շրջանային Վարչութիւնը, որ սկզբնական շրջանին կը գործէ խորհուրդներու միշոցաւ: Երաժշտական, Թատերական և Գիր ու Գրականութեան խորհուրդներու հիմնական պարտականութիւնն էր մշակել ծրագիրներ և ներկայացնել զանոնք Լիբանանի Շրջ. Վարչութեան, որ համակարգելով նախատեսուած այլազան աշխատանքները, գործակցաբար մասնաճիշերու վարչութիւններուն, կեանքի կը կոչէր զանոնք:

Շուտով, աշխատանքի ծաւալումով, մասնագիտական



«Քնար» պարախումբ

ուղուածութեան անհրաժեշտութիւնը ստեղծուեցաւ: Սիրողական մակարդակով գործող «խորհուրդ»ներուն անդամակցեցան համապատասխան պատրաստութիւնը ունեցող երիտասարդ տարրեր, որոնք ե' հետաքրքրութիւնը ե' պատրաստակամութիւնը ունեցան գործելու մշակոյթի զանազան բնագաւառներէ ներս և արհեստագարժի սահմաններուն հասնող բժախնդրութեամբ՝ գործեցին «Գիր ու գրականութեան», «Թատերական», «Պարի», «Երաժշտական» միաւորները, որոնք իրենց մշակած ծրագիրներով և գործունելութեամբ, շուտով յաջողեցան համալիբանանեան առումով ձեռնարկներ իրագործել:

Միաւորներու կողքին շարունակեցին գործել մասնաճիշերը, որոնք 1986ի Շրջանային ժողովով, դուրս եկան իրենց տեղայնական հասկացողութեանէն և մկրտուեցան մշակութային գործիչներու անուններով: Պէյրութի մասնաճիշը կոչուեցաւ «Կոմիտաս» (1931ին հիմնուած, ունի 60 ընկեր), Պուրճ Համուտի մասնաճիշը՝ «Սիմոն Վրացեան» (1952ին հիմնուած), Էշրէֆիէի մասնաճիշը՝ «Ռուբէն Զարդարեան» (1953ին, 42 ընկեր), Անթիլիասի մասնաճիշը՝ «Նիկոլ Աղբալեան» (1970ին, 74 ընկեր), Այճարի մասնաճիշը՝ «Պարոյր Սեւակ» (1972ին, 66 ընկեր), Նահի Մոթի մասնաճիշը՝ «Համօ Օհանջանեան» (1986ին):

1980ական թուականներուն Համագոյնի գործունեութիւնը այնքան ծաւալած էր, որ անհրաժեշտ էր մնայուն կերուն մը ունենալը: Հետզինետէ կը կազմաւորուէին երգչախումբեր, թատերախումբեր, երաժշտական դասընթացքներ: Շրջանային Վարչութիւնը, քաջածանօթ գործին տարողութեան, եթէ բաւականանար զինք հիւրընկալող ակումբներով, անպայման նահանջ պիտի արձանագրէ: Անյետաձգելի էր կարիքը, սակայն լիբանանեան քաղաքացիական կոհիները կը շարունակուէին: Դժուարին պայմաններու տակ՝ մեծ իրագործում էր Շրջանային Վարչութեան Մշակութային կեդրոնի կերտումը, որուն բացումը կատարուեցաւ 1988ին, Գարեգին Բ. Վեհափառի ներկայութեամբ և կոչուեցաւ Համագոյնի Լեռն Շանթ Մշակութային կեդրոն: Այս կառույցը իրականացաւ ներքին հանգանակութեամբ, որուն մասնակցեցան մեր բոլոր խաւերը անխտիր:

Լիբանանի Համագոյնի գործունելութիւնը տարբեր ընթացք մը ունեցաւ Լ. Շանթ Մշակութային կեդրոնի հաստատումով: Այսօր այդ կառույցէն ներս կը գործէ Համագոյնի Բարսեղ Կանաչեան Երաժշտական Գոլէճը (հիմնուած է 1983ին և սկզբնական տարիներուն գործած

Ազգ. Նուպարեան վարժարանէն ներս): Կը հաշուէ 170 աշակերտներ: Կը գործէ արուեստագէտ Երուանդ Երկանեանի անմիջական հսկողութեամբ և ուղղութիւններով: Մասնագէտ ուսուցիչներ կը դասաւանդեն դաշնակի, ջութակի, կիթառի և զանազան լարային և այլ նուագարաններու գործնական և տեսական դասանիւթերը: Ընթացաւարտները՝ յատուկ համաձայնագրի մը տուեալներով, կրնան կատարելագործել իրենց երաժշտական ուսումը Հայաստանի «Կոմիտաս»ի անուան երաժշտանոցի մէջ:

Պարախումբերը՝ «Քնար» և «Գայեանէ» կը գործեն նոյն կառոյցէն ներս: «Գայեանէ» մանկապատանեկան դպրոց-պարախումբը կը հաշուէ աւելի քան հարիւր անդամներ, իսկ «Քնար»ը՝ շուրջ 70 անդամ: Երկու պարախումբերն ալ իրենց հերթական փորձերը կը կատարեն հսկողութեամբ հայրենի արուեստագէտ Ֆելիքս Յարութիւննեանի: «Քնար» պարախումբը հիմնուած է 1956ին՝ թ. Վարդգէս և տիկ. Էկլանթին Աբրահամեաններու շանքերով:

«Արեգ» մանկապատանեկան թատերախումբը, որ հիմնուած է 1999ին, այժմ կը գործէ հայրենի արուեստագէտ Դափիթ Յակոբեանի ցուցմունքներով և կը հաշուէ 40 անդամներ, որոնք իրենց փորձերը կը կատարեն նոյն յարկէն ներս:

«Թորոս Ռոսլին» կերպարուեստի դպրոցը հիմնուած է 1988ին: Ունի 60 աշակերտներ, որոնք կ'աշխատին երիտասարդ արուեստագէտներու անմիջական հսկողութեամբ: Թ. Ռ. կերպարուեստի դպրոցը ունի մշակուած ծրագիր: Ընթացաւարտները կ'արժանանան վկայականի, այնպէս ինչպէս Համազգայինի Բարսեղ Կանաչեան երաժշտանոցի աշակերտները:

«Կարկաչ» մանկական, պատանեկան և երէց պատանեկան երգչախումբը (հիմնուած 1997ին) կը գործեն Զաքար Քէշիշեանի խմբավարութեամբ: Ընդհանուր աշակերտութեան թիւը 104 է:

«Գասպար Իփէկեան թատերախումբը», որ նախապէս կոչուած է «Թատերասէրներու Միութիւն» հիմնուած է 1941ին, Գասպար Իփէկեանի կողմէ: Խբրեւ բեմադրիչ գործած են Գասպար Իփէկեանը, Ժորժ Սարգսեանը, Բաբգէն Փափազեանը, Վարուժան Խոշեանը, որոնք թատերական արուեստի հասկացողութիւնը հաստատած են Լիբանանի մէջ: Անդամներուն թիւն է՝ 30:

«Գուսան» երգչախումբը հիմնադրուած է 1956ին: Ըսկզբնական շրջանին ճանչցուած է «Բարսեղ Կանաչեան» անունով: Վերջին տարիներուն՝ Յարութիւն Թոփիկեանի և Երուանդ Երկանեանի ճիգերով վերակենդանացած երգչախումբը, ներկայիս չի գործեր:

Շրջանային Վարչութիւնը իր կողքին նաեւ ունի յանձնախումբեր, որոնք կ'օժանդակեն Շրջանային Վարչու-

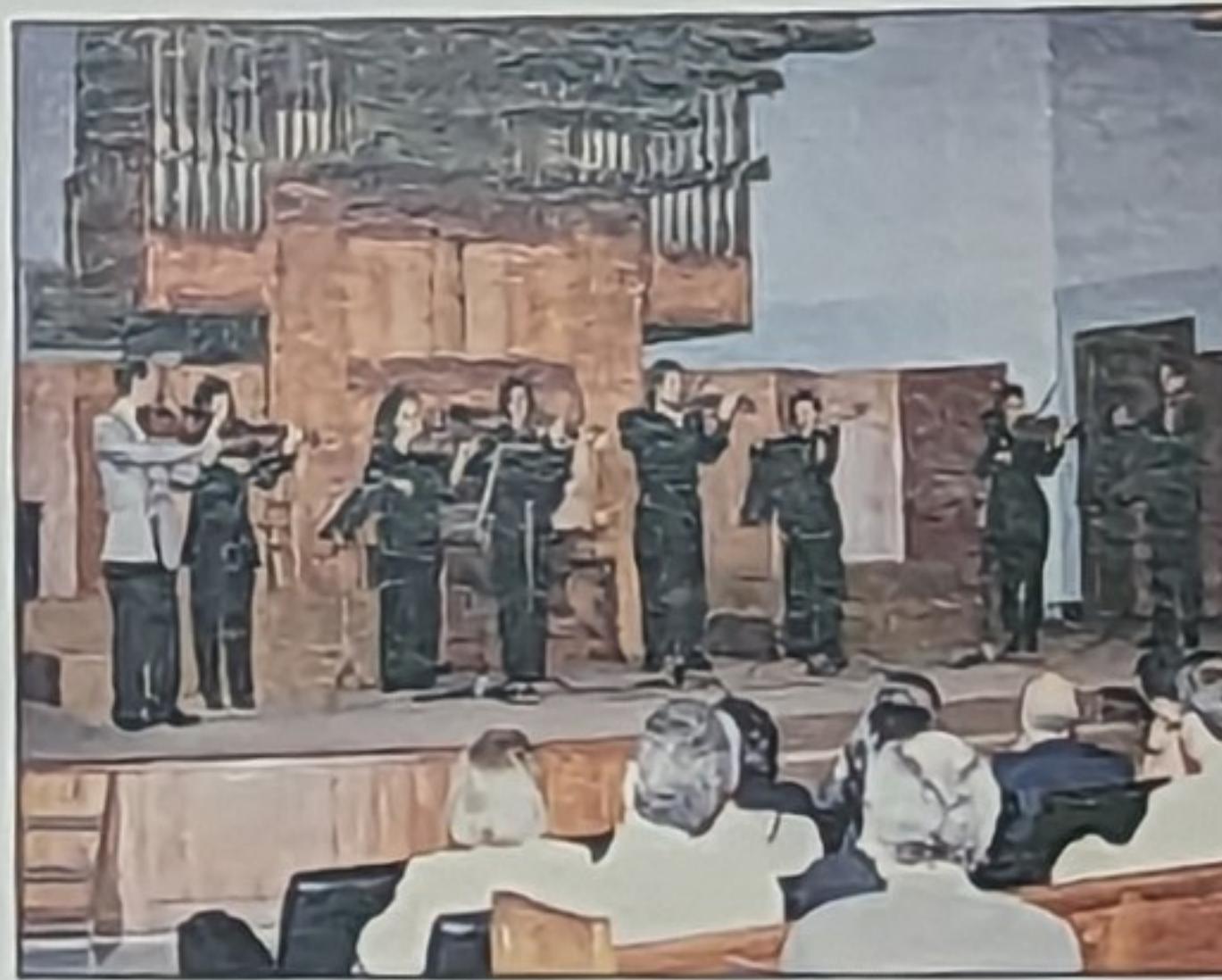
թեան զանազան ձեռնարկներու յաջողութեան: «Բարսեղ Կանաչեան» երաժշտական Գոլէճը, «Քնար», «Գայեանէ» պարախումբերը, «Արեգ» մանկապատանեկան թատերախումբը, «Թորոս Ռոսլին» կերպարուեստի դպրոցը, «Կարկաչ» մանկական-պատանեկան երգչախումբերը, «Գասպար Իփէկեան» թատերախումբերը ունին իրենց վարչութիւնները, որոնք մօտէն կը հետեւին կազմակերպաշկան աշխատանքներու ընթացքին, ինչպէս նաեւ գործնապէս կ'օժանդակեն իրագործելու համար տարեկան ձեռնարկները:

Հայրենիք-Սփիհոք կապերը ամրապնդելու համար Համազգայինի Շրջանային Վարչութիւնը Լիբանանի հայութեան յաճախ կը մատուցէ հայրենի արուեստագէտներու և խումբերու ձեռնարկները, որոնք կ'արժանանան մեծ գնահատանքի:

Լիբանանեան մշակութային կեանքին մէջ իր յատուկ տեղը ունի Համազգայինը իր հետեւողական աշխատանքով և իրագործումներով: Լեւոն Շանթ մշակութային կեդրոնը դժուարաց կը պարփակէ իր հաստատութիւնները, որոնք կը կարօտին աւելի ծաւալուն կառոյցներու: Կարեւոր իրագործում է Լեւոն Շանթ կեդրոնի բարեգարդարումը, 4րդ յարկի վերանորոգումը, ինչպէս նաեւ բացումը «Գէորգ և Հերմինէ Արմէնեան» սրահի, որ պիտի օգտագործուի ներքին ձեռնարկներու, երաժշտական ունկնդրութիւններու և դասախոսութիւններու համար:



«Արեգ» մանկապատանեկան թատերախումբ



Զուրակահարներու Անսամբլ



«Գէորգ և Հերմինէ Արմէնեան» սրահի բացման հանդիսութիւն



«Սարդարապատ» պարախումբ

# ՀԱՄԱՁԳԱՅԻՆԻ ՍՈՒՐԻՈՅ ՇՐՋԱՆ

**Ս**ուրիոյ շրջանը 1987ի թունիս 21ին օժտուած է Շրջանային Վարչութեամբ: Ան կը համադրէ ու կը ծրագրէ Սուրիոյ շրջանի Համազգայինի մշակութային գործունեութիւնը, կը ղեկավարէ շրջանի վեց մասնաճիւղերուն, չորս միաւորներու եւ զանազան յանձնախումբերու աշխատանքները:

1.- «Նիկոլ Աղբալեան» Մասնաճիւղը հիմնուած է Հալէպի մէջ 1930ին եւ կը հաշուէ 460 անդամ: Մասնաճիւղի Վարչութիւնը կը գործէ յանձնախումբերով: Գրական Յանձնախումբը կազմակերպած է յոբեկինական հանդիսութիւն՝ Խրիմեան Հայրիկի, Լ. Շանթի, Արցախեան մշակոյթի խճանկար, բնութեան երգիչներու նուիրուած երեկոյ...: Երաժշտական Յանձնախումբը նշած է Կոմիտասի ծննդեան 125 ամեակը, իսկ Թատերական Յանձնախումբը՝ Աերկայացուցած է հայ թէ օտար թատերական գործեր, բեմադրութեամբ Ժ. Ֆարրայի, Շ. Վանլեանի, Յ. ԶԱՆՈՂԵԱՆԻ, Գ. ՔԷԼԷՉԵԱՆԻ եւ հայրենի արոեւստագէտ՝ Հրաշեայ Աշուղեանի: «Սարդարապատ» պարախումբի պարուտոյները Գ. Նաճարեան, Ա. Կոստանեան, Ն. Մեհրապեան, Գ. Այվազեան, Փ. Սարգիսեան, Յ. Խաչիկեան եւ Գ. Կարապետեան, յաջողած են տարեկան ձեռ-

նարկներու իրագործման կողքին, Աերկայութիւն ըլլալ ազգային թէ պետական հրապարակային հանդիսութիւններուն, ինչպէս նաև մասնակցիլ «Մէկ ազգ, մէկ Մշակոյթ» համահայկական փառատօնին: «Արշիլ Կորքի» գծագրական արուեստանոցը 1985ին հիմնուած, գործած է Մ. Սիուֆիի, Ս. Բանացինի, Վ. Դրումեանի, Յ. Ժամկոչեանի, Ս. Գաբրիէլեանի հսկողութեամբ եւ շուրջ 50 կրտսեր եւ երէց աշակերտներ կը հետեւին նկարչութեան դասընթացքներուն: «Արշիլ Կորքի»ի Յանձնախումբը կազմակերպած է ցուցահանդէս-վաճառքներ, դասախոսութիւններ, աշակերտական եւ արուեստագէտներու յատուկ ցուցահանդէսներ: Ընկերային Յանձնախումբը ընթրիքի հերթական հանդիպումներու կողքին կը կազմակերպէ ընկերային հարցերու առնչուած երեկոներ:

2.- «Հ.Ե.Մ.» մասնաճիւղը հիմնուած է Հալէպի մէջ 1989ին եւ կը հաշուէ 378 անդամ: Նստավայրն է Թիլէլի պատմական ակումբը եւ ունի պետական ճանաչում: Կազմակերպած է դասախոսութիւններ՝ հայ-արաբ մշակութային կապերը ամրապնդելու համար, հանդիսութիւններ՝ պետական եւ ազգային տօները նշելու համար: Մասնաճիւղի «Ռազմիկ» թատերախումբը ներկայացուցած է «Մկնկներու ժողովը» (բեմադրիչ՝ Յ. Գասապեան), «Մանկութիւն Չունեցող Մարդիկ», «Կարմիր Կիրակիի Զինուորը», «Ֆետայիի Երդումը» (բեմադրիչ՝ Գ. ՔԷԼԷՉԵԱՆ): Թատերական Յանձնախումբը նաև կազմակերպած է դասախոսական ձեռնարկներ (Լ. Բարսեղեանի, Ռ. Սահակեանի), ինչպէս նաև հայկական գաւառներու ծանօթացման երեկոներ:

3.- «Վահան Նաւասարդեան» Մասնաճիւղը (Լաթարիա), հիմնուած է 1965ին եւ կը հաշուէ շուրջ 100 անդամ: Կը կազմակերպէ ձեռնարկներ «Զուարթնոց» երգչախումբի, «Սարդարապատ» պարախումբի, «Զաւարեան» թատերախումբի: Պարբերաբար կը կազմէ երգչախումբ, պարախումբ, թատերախումբ, երբ Հալէպէն կը գործուին արուեստագէտներ:

4.- «Հ. Օհանջանեան» մասնաճիւղը (Քեսապ) հիմնը-իած է 1988ին եւ կը հաշուէ 50 անդամ: Մ. Թրթուեանի ցուցմունքներով կազմակերպուած է գծագրութեան դասընթաց՝ հայկական եկեղեցիներու ճարտարապետութեան մասին: Տեղական ոյժերով կը ներկայացուին թատերական, պարախումբային ձեռնարկներ: Պատրաստուած է Քեսապի ազգագրական երգերու ձայներից մը, նախաձեռնութեամբ Ժ. Թրթուեանի: Կը կազմակերպէ Աստուածածնայ տօնին առիթով մշակութային փառատօններ եւ կը հիւրընկալէ «Զուարթնոց», «Սարդարապատ»,



«Զուարթնոց» երգչախումբ  
Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Արամ Ա. Վեհափառի հետ

## «Զաւարեան» խումբերը:

5.- «Լ. Շանթ» Մասնաճիղ (Դամասկոս)- Հիմնուած է 1952ին և կը հաշուէ 206 անդամ: Պետական տօներու առջի կը կազմակերպէ հայերէն և արաբերէն լեզուներով դասախոսական երեկոներ և յորելինական հանդիպութիւններ: Կը հիւրընկալէ հայրենի և այլ մտաւորականներ: Կը նշէ ազգային հանդիսութիւնները և կը կազմակերպէ, ինչպէս միս մասնաճիղերը՝ ուխտագնացութին դէպի Տէր Զօր: Գրական երեկոներուն հրաւիրած է ընկ. Վրէծ-Արմէնը, Յ. Բագրատունին և Մեծի Տան Կիլիկոյ միաբաններ: Նշան Մելիքեանի բեմադրութեամբ կազմակերպած է թատերական ներկայացումներ: Կը հիւրընկալէ Հալէպի խումբերը: Մասնաճիղը՝ Արմէնուի Սիմոնեան-Բարսեղեանի խմբավարութեամբ՝ իրագործած է «Աղբամար» երգչախումբի ձեռնարկը: Համալսարանականներու և երիտասարդականներու յանձնախումբերը կը բերեն իրենց օժանդակութիւնը, գիտական մարզի դասախոսական երեկոներով և ընկերային ձեռնարկներով:

6.- «Աւետիս Ահարոնեան» Մասնաճիղ (Գամիշլի)- Հիմնուած է 1987ին և կը հաշուէ 92 անդամ: Կը գործեն գրադարանի, Դաստիարակչական և Ընկերային յանձնախումբերը: 100 աշակերտներու համար՝ շաբաթական միորեայ դրութեամբ՝ կազմակերպուած են արուեստի դասընթացներ: Հիւրընկալած են Հալէպի խումբերը, իրագործած են գիրքի ցուցահանդես, գրական երեկոներ: Սամուկ Վարոսեանի խմբավարութեամբ առաջացուցած են «Վանայ» երգչախումբը: Մասնակցութիւն բերած են ազգային թէ պետական տօներու նուիրուած հանդիսութիւններուն:

Համազգայինի «Զաւարեան» թատերական միաւորն ու «Զաւարեան» թատերախումբը հիմնուած են 1988ին: Ներկայացուցած են հայ թէ օտար թատերական գործեր, բեմադրութեամբ՝ Ռ. Պարսումեանի, Վ. Խոտշեանի, Գ. Քէլչեանի և Յ. Զննողեանի:

«Չուարթնոց» երգչախումբի միաւորը հիմնուած է 1969ին: Նախ գործած է Ազգ. Առաջնորդարանի հովանիին տակ, ապա Համազգայինի Սուրբոյ Շրջանային Վարչութեան, ղեկավարութեամբ՝ Տ. Կոմիտաս Մյրգ. Վրդ. Օհանեանի, Պ. Ապահեանի, Խ. Մելիքանանեանի, Ս. Երկանեանի, Ռ. Ալյունեանի, Կ. Սարգսեանի և Ս. Վարոսեանի:

«Հայագիտական Դասընթացք»ի միաւորը- Հիմնուած է 1996ին, կը գործէ Ազգ. Քարէն Եփիկ Շեմարանին մէջ և յետմիջօրէի դասընթացքներով ուսանողութեան կ'ուսուցանուին հայ լեզուի, գրականութեան և մանկավարժութեան առնչուած նիւթեր, քաղաքի և հայրենիքէն հրաւիրուած վկայեալ դասախոսներու կողմէ:

2002ի Փետրուարին հաստատուած է առաւտեան դասընթացք, որուն կը հետեւին հետաքրքրութիւնը ունեցողներ, երկու տարիներու խտացեալ ծրագրով ամրապնդելու համար իրենց հայերէնագիտութիւնը:

Վկայուած են 13 շրջանաւարտներ, որոնք կը պաշտօնավարեն հայկական վարժարաններէ ներս իբրեւ ուսուցիչ, կամ ազգային կառոյցներէ ներս՝ իբրեւ գործավար:

Հայագիտական այս դասընթացքին կ'աջակցին Գալուստ Կիլակնեան հիմնարկութիւնն ու Հ.Օ.Մ.ի Կեդրոնական Վարչութիւնը:



«Բարսեղ Կանաչեան» երաժշտական միաւորը հիմնուած է 1986-ին: Ունի շուրջ 200 աշակերտ: Աշխատանքը կ'ընթանայ Ազգ. Սահմանական Վարժարանէն ներս, հսկողութեամբ գեղարուեստական վարիչ տնօրէնուինիներու: Կ'ուսուցանուին թաւ ջութակի, կիթառի, փողային գործիքներու, սրինգի, ձեռնադաշնակի, երգահոնի, ջութակի, երգընթերցման, ձայնամարզութեան դասերը վկայեալ ուսուցչուինիներու կողմէ: Դաշնամուրի բաժանմունքէն ցարդ վկայուած են 15 աշակերտներ: Դպրոցի համոյթը հանդէս կու գայ Հալէպի և շրջաններուն մէջ ղեկավարութեամբ՝ Պերճ Երէցեանի:

Սուրբոյ Շրջանային Վարչութիւնը, շնորհի երկրին ընձեռած համախումբ ապրելու կարելիութեան և անդամներու հետաքրքրութեան, ունի շօշափելի թիւ և բեղուն գործունէութիւն:



# ՀԱՄԱԳՅԱՀԻ ՑՈՒՆԱՏԱՄԻ ՇՐՋԱՆ



Համագյային Ցունաստանի Ծրջանային Վարչութիւնը ունի հետեւեալ մասնաճիղերը:

ա.- «Գէորգ Կառվարենց» (Աթէնք), որ հիմնուած է 1999ի Մայիսին և կը հաշուէ 120 անդամ:

բ.- «Յովհաննէս Ծիրազ» (Գոքինիա), որ հիմնուած է 1999ի Մայիսին և կը հաշուէ 80 անդամ:

գ.- «Ղազարոս Սարեան» (Թեսաղոնիկէ). ունի 70 անդամ:

դ.- «Սիամանթօ» (Քսանթի), հիմնուած՝ 2001ի Ցունուարին. ունի 20 անդամ:

ե.- «Արամ Խաչատրուպոլիս» (Ալեքսանտրուպոլիս), հիմնուած՝ 2001ի Մարտին. ունի 40 անդամ:

զ.- «Պարոյր Սեւակ» (Սերէզ), հիմնուած՝ 2002ի Փետրվարին. ունի 70 անդամ:

է.- Կրետէ՝ հիմնուած է 2002ի Օգոստոսին:

Համագյայինը ունի հետեւեալ խումբերն ու յանձնախումբերը.

«Յակոբ Փափազեան» երգչախումբը ունի 30 անդամ: Խմբավարն է յունահայ Մկրտիչ Գրիգորեանը, որ մեծ առիրումով, քսան տարիէ ի վեր կը ղեկավարէ երգչախումբը, որ ներկայութիւն է գաղութային ու ազգային կեդրոնական բոլոր ձեռնարկներուն:

«Մեղրի» փոքրերու երգչախումբը ունի 30 անդամ: Կը ղեկավարուի երգի և նուագի ուսուցչուի՝ Գոհար Աբարթալեանի կողմէ, որ տասնամեակ մը առաջ Հայաստանէն հաստատուած է Ցունաստան:

«Նայիրի», «Նաօր» և «Մարալօ» երեք մակարդակներու պարախումբերը ունին 90 անդամներ: Յովհիաննէս Խաչիկեանն է պարուսոյցը, որ Հայաստանի Պարարուեսի Ակադեմիայի անդամներէն է և ինը տարիներէ ի վեր կը գործէ. շնորհի իր հետեւողական աշխատանքով՝ յիշեալ պա-

րախումբերու ձեռնարկները կը ստեղծեն մեծ խանդավառութիւն: 2002ին՝ Կրետէ կղզիի 21 ազգութիւններու փառատօնին՝ պարախումբը տիրացած է առաջնութեան:

Նորակազմ թատերախումբը (20 անդամ), 2003ի Ցունուահին ներկայացուցած է Տիմիթրիս Փսադասի «Պինդ գլուխը» և արժանացած է ժողովուրդի մեծ գնահատանքին:

Նոյեմբեր 2002էն սկսեալ ունի իր կայքէջը՝ Հիւսիսային Ցունաստանի մասնաճիղերէն ներս հիմնուած են գրադարաններ: Ֆիշեալ շրջանին մէջ մասնաճիղերը ունին երգչախումբեր և պարախումբեր: Բոլոր շրջաններէն ներս կ'իրագործուին գրական դասախոսական ձեռնարկներ: Պարբերաբար կը կատարուին հրատարակչական աշխատանքներ, ինչպէս նաև ընկերական հաւաքոյթներ և պտոյտներ:

Կը ծրագրուի իրագործել Համագյայինի հիմնադրութեան 75ամեակի, ինչպէս նաև Արամ Խաչատրուպուն ծննդեան 100ամեակին ձեռնարկները:

Որդեգրուած է յանձնախմբային դրութեամբ աշխատելաձեւը, առաւելագոյն թիւով ընկերներ գործի լծելու, ինչպէս նաև տաղանդներ յայտնաբերելու համար: Կը գործնեն երգչախումբերու, պարախումբերու, թատերականի, յարաբերականի, համացանցի, նուագախումբի և Ցունաստանի Համագյայինի ալպոմի պատրաստութեան յանձնախումբերը:

2003ին՝ Հայաստանէն Ցունաստան հաստատուած հայրենակիցներով փորձուած է նուագախումբի մը կազմութիւնը, որ իր առաջին ձեռնարկը իրագործած է Մայիս 28ի հրապարակային տօնակատարութեան ընթացքին:

Ծփուններ կը հաստատուին քաղաքապետութիւններու և մշակութային կազմակերպութիւններու հետ: Կը ծրագրուի յունական երկրորդական վարժարաններու մէջ սահիկներով հայ մշակոյթի շուրջ դասախոսութիւններ կազմակերպել:

Ցունաստանի Ծրջանային Վարչութիւնը իր մասնաճիղերով, երգչախումբերով և պարախումբերով՝ մօտ 200 անդամներ բեմ կը բարձրացնէ, կառոյցը ամրապնելով և մնայուն աշխատանքով՝ նորանոր իրագործուներ արձանագրելով:



# ՀԱՄԱԳԱՅԻՆ ԱՄՆԻ ԱՐԵՒԼԵԱՆ ՇՐՋԱՆԻՆ ՍԷԶ

ՊԱՏՄԱԿԱՆ- ԱՄՆի արեւելեան շրջանին մէջ մշակութային միութիւններ կազմուած էին 1960ական թուականներու վերջաւորութեան: Այսպէս՝ Հայ Երկսեռ Երիտասարդաց Միութիւն, Տիբրոյթ, (Փետրուար 12, 1967), Հայ Մշակութային Միութիւն, Նիւ Եորք, (Մայիս 5, 1967), Հայ Մշակութային Միութիւն, Նիւ Շըրգի, (Դեկտեմբեր 1, 1968), Հայ Մշակութային Միութիւն, Պոսթըն, (Մայիս 14, 1969): Մշակութային աշխատանքները ծառակելու և համադրելու միտումով, Նիւ Եորքի Հայ Մշակութային Միութիւնը 1975ին հրաւիրեց Պոսթընի, Նիւ Շըրգիի, Հայ Մշակութային Միութիւնները, Տիբրոյթի Հայ Երիտասարդաց Երկսեռ Միութիւնը, Մոնթրէալի և Թորոնթոյի Համագգայինի միութիւնները: Նպատակը մարմին մը յառաջացնելն էր, որ համադրել հիւսիսային Ամերիկայի մշակութային աշխատանքները: Ժողովը տեղի ունեցաւ Յունուար 11, 1975ին, Նիւ Եորքի Ս. Լուսատրիչ Մայր Եկեղեցւոյ ներքնասրահի սենեակին մէջ: Անդրանիկ այս ժողովէն յառաջացաւ Առժամեայ Դիւան մը: Առաջին որոշումը եղաւ Մուշեղ Իշխանի յորելինական հանդիսութեան կազմակերպումը: Նամակ մը գրուեցաւ Համագգայինի Կեդրոնական Վարչութեան: Երկրորդ խորհրդակցական ժողովը տեղի ունեցաւ Պոսթըն, Փետրուար 22, 1975ին և երրորդը նոյնական Պոսթըն, Յունիս 15-16, 1975ին: Վերջին ժողովէն յառաջացաւ ներկայացուցչական մարմին մը, որ կոչուեցաւ Հիւսիսային Ամերիկայի Համագգային Հայ Մշակութային Միութեան Գործադիր Մարմին, որ գործեց Երկու տարի: Յունիս 1977ին, Պոսթընի մէջ գոյացած ժողովին որոշուեցաւ՝ ԱՄՆը ու Գանատան ունենան իրենց անջատ շրջանային մարմինները: Այսպէս ԱՄՆի արեւելեան շրջանը հաստատեց իր շրջանային կառույցը՝ Համագգային Հայ Մշակութային Միութիւն անունով և ներքին կանոնագրութիւններով 1977ին և ընտրեց իր անդրանիկ Շրջանային Վարչութիւնը:

Հետագային, ԱՄՆի Համագգայինի կազմին միացան Ֆիլատէլիփիոյ (1980), Ուաշինգտոնի (1981), Ծիբակոյի (1981), Ուստըրի և Փրովիտէնսի (1994) մասնաճիւղները: Ներկայիս ԱՄՆի Արեւելեան շրջանը կը հաշուէ ուր մասնաճիւղ: Ուստըրի մասնաճիւղը կազմալոյց վիճակի մէջ է:

## ՇՐՋԱՆԱՅԻՆ ԳՈՐԾՈՒՆԵՈՒԹԻՒՆ

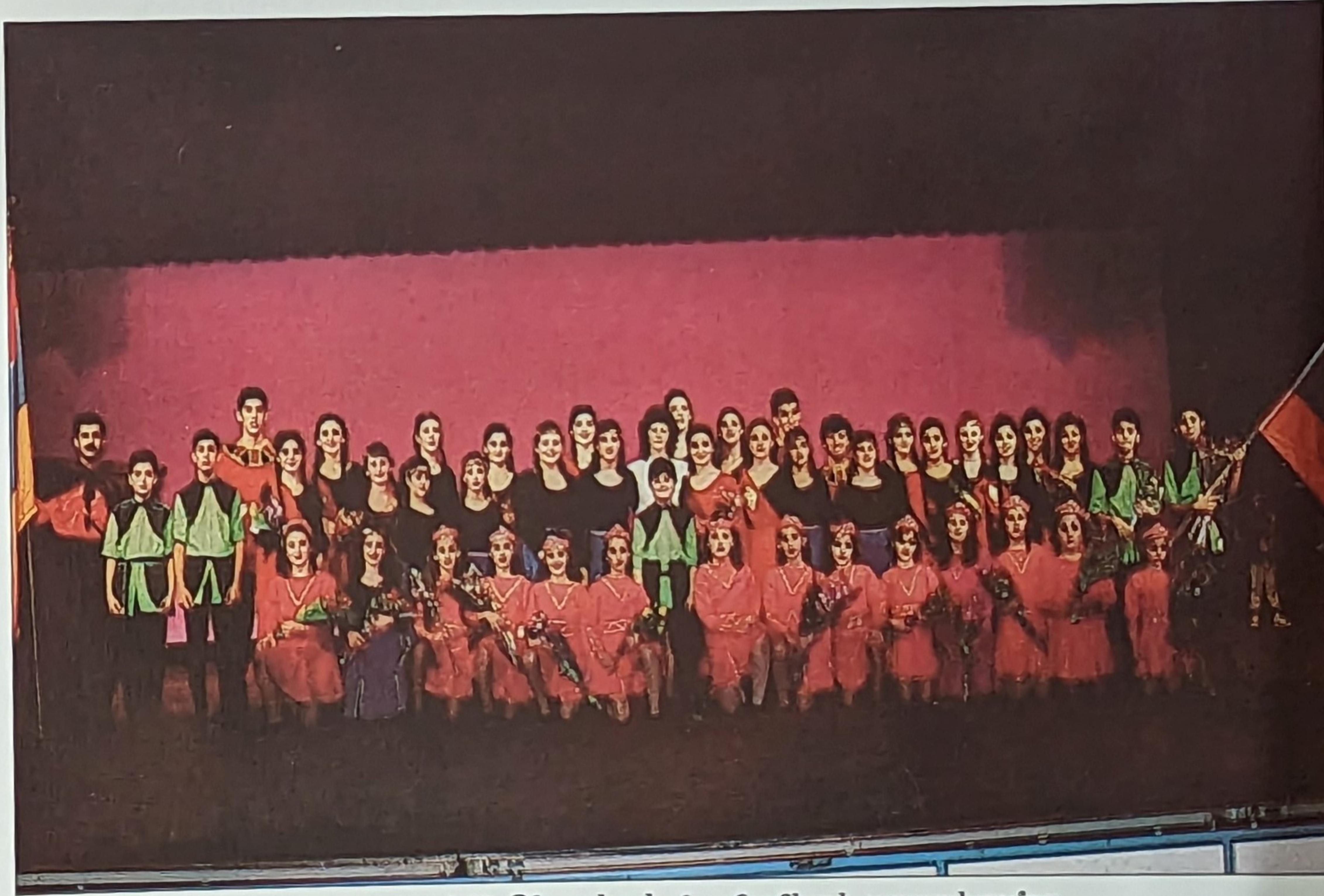
ՀԱՄԱԽՄԲՈՒՄՆԵՐ- ԱՄՆի Արեւելեան Շրջանի և Գանատայի շրջանային վարչութիւնները 1977-1988 միանաբար կազմակերպեցին մշակութային համախմբումներ տարբեր շրջաններու մէջ, որ մասնաճիւղներու գեղարուեստական խումբները ելոյթներով հանդէս եկան: 1988-1990 ԱՄՆի Շրջանը առանձնաբար կազմակերպեց իր համախմբումները:

«ՀԱՄԱՁԱՆԳ» Լրատու թերթիկ: Յունուար 1, 1983ից, ԱՄՆի Շրջանային Վարչութիւնը մասնաճիւղներու թափը զօրացնելու միտումով, հրատարակեց «Համազանգ» լրատուն, որ լոյս տեսաւ տարի մը:

«ՄԵՆՔ» Պարբերաթերթ: «ՄԵՆՔ» եռամսեայ երկլեզու պարբերաթերթը հրատարակութիւնն էր Նիւ Եորքի Մասնաճիւղին: Լոյս տեսաւ 1975-1977: «ՄԵՆՔ»ը տա-

կարևորութիւն մի տաք քարոզներուն, խոհականութեան խօսքներուն: Պաշտեցէք իտէալը, գաղափարը եւ լայն բացէք ձեր հորիզոնը, որքան կրնաք: Մի՛ լսէք «չափաւորութեան» յորդորները, որովհետեւ այնքան դաժան է կեանքը, մեր կեանքը մանաւանդ, որ բնական կերպով ան կը չափաւորէ մեզ եւ կը զլետէ մեր թոփչքները:

Գասպար Իփէկեան



Համագգային Ծիբակոյի մասնաճիւղի պարախումբը

«Այն ջահը, որ սեմք կառում ենք այսօր Հայաստանի բարձրաւաճղակին վրայ, չի հանգչի երբեք եւ կը լուսաւորէ Առաջաւոր Ասիան:

... Մտնելը լինի հեշտ, ել- ևելը՝ դժուար, ուսումը լինի ձրի...»

### Ն. Աղբալեան

Ալեքսանդրապոլի  
Համալսարանի բացումին  
Յունիոր 31, 1919

րածելու միտումով՝ փոխանցուեցաւ Շրջանային Վարչութեան: Մէկ թիւ հրատարակելէ ետք, դադրեցաւ:

ՀՐԱՏԱՐԱԿՉԱԿԱՆ- Շրջանայինը հրատարակեց, «Արցախ Դաժան Սէր» հաւաքածոն, 1999ին ուր զետեղուած են՝ Արցախի բանաստեղծներու եւ արձակագիրներու գրութիւնները:

ՅՈԲԵԼԻՆԱԿԱՆ ՀԱՆԴԻՍՈՒԹԻՒՆՆԵՐ- Արամ Հայկազ, Մուշեղ Իշխան, Մինաս Թէօլէօլեան, Վահէ Օշական, Համօ Սահեան եւ Վահագն Դաւթեան:

ԿՐԹԱԹՈԾԱԿ- Քաջալերելու համար համալսարանական հայեցի կրթութիւնը, Համազգայինը հաստատեց հետեւեալ կրթաթոշակները- Համազգայինի կրթաթոշակ, Ժիրայր Ղարիպեան կրթաթոշակ, Նուարդ Աստուրեան կրթաթոշակ եւ Սամուէլ Սէմէրճեան կրթաթոշակ:

ՊԱՐԳԵՒԱՏՈՒԹԻՒՆՆԵՐ- ԱՄՆի եւ Գանատայի գոյգ շրջանայինները, մշակութային համախմբումներու ատեն պատուեցին հետեւեալները իրենց մշակութային գործունեութեանց համար- Մ. Թէօլէօլեան, Ռ. Յովհաննէսեան, Յ. Կարապենց, Ա. Արփինէ, Ժ. Յակոբեան, Հ. Մարգարեան, Ն. Ժիրեաքեան:

### ՄԱՍՆԱԾԻՒՂԵՐՈՒ ԳՈՐԾՈՒՆԷՈՒԹԻՒՆ

Բեղուն ու ճոխ եղած են Համազգայինի մասնաճիւղերու գործունեութիւնները: Իրենց կազմութեան առաջին օրերէն պարտականութեան գիտակից, մասնաճիւղերը կազմակերպած են բազմաթիւ մշակութային ձեռնարկներ, որոնք հետեւեալ ընդհանուր կտերու մէջ կարելի է ամփոփել.

ԳՐԱԿԱՆ-ԳԵ-  
ԴԱՐՈՒԵՍՏԱ-  
ԿԱՆ ԵԼՈՅԹ-  
ՆԵՐ- Գերազնա-  
հատելի են Հա-  
մազգայինի մա-  
սնաճիւղերու թա-

փած ճիգերը եւ ձեռք բերած յաջողութիւնները հետեւեալ մարզերուն մէջ.

Գրական ձեռնարկներ, Դասախոսութիւններ, Երաժշտական երեկոներ, Երգչախմբային համերգներ, Թատերական ելոյթներ, Համերգներ, Հայկական գիրքերու ցուցահանդէսներ, Հայկական Տարագներու ցուցադրութիւն, Մեծարանքի երեկոներ, Նկարչական ցուցահանդէսներ, Պարախումքի ելոյթներ:

ԳԵՂԱՐՈՒԵՍՏԱԿԱՆ ԽՈՒՄԲԵՐ- Հետեւեալ մասնաճիւղերը իրենց գոյութեան առաջին օրէն կազմակերպեցին հետեւեալ խումբները.

- Երգչախումբ- ՆԵ, ՆԾ, Պոսթըն, Ֆիլատելֆիա (պատանիներու).

- Թատերախումբ- ՆԵ, ՆԾ, Պոսթըն, Ուաշինգտոն, Փրովիտէնս, Շիքակօ.

- Պարախումբ- ՆԵ, ՆԾ, Պոսթըն, Շիքակօ, Ֆիլատելֆիա, Փրովիտընս:

ԴԱՍՏԻԱՐԱԿՉԱԿԱՆ ԿՐԹԱԿԱՆ ԶԵՌՆԱՐԿ-ՆԵՐ- Նոր սերունդը հայութեան մօտեցնելու միտումով, մասնաճիւղերը կազմակերպած են՝

Արուեստի եւ պարարուեստի դասընթացքներ, Լսարանային դասընթացքներ, Կրթական Սեմինարներ, Հայլեզուի դասընթացքներ, Միօրեայ եւ երկօրեայ սիմֆոգիումներ, Մշակութային դասընթացքներ:

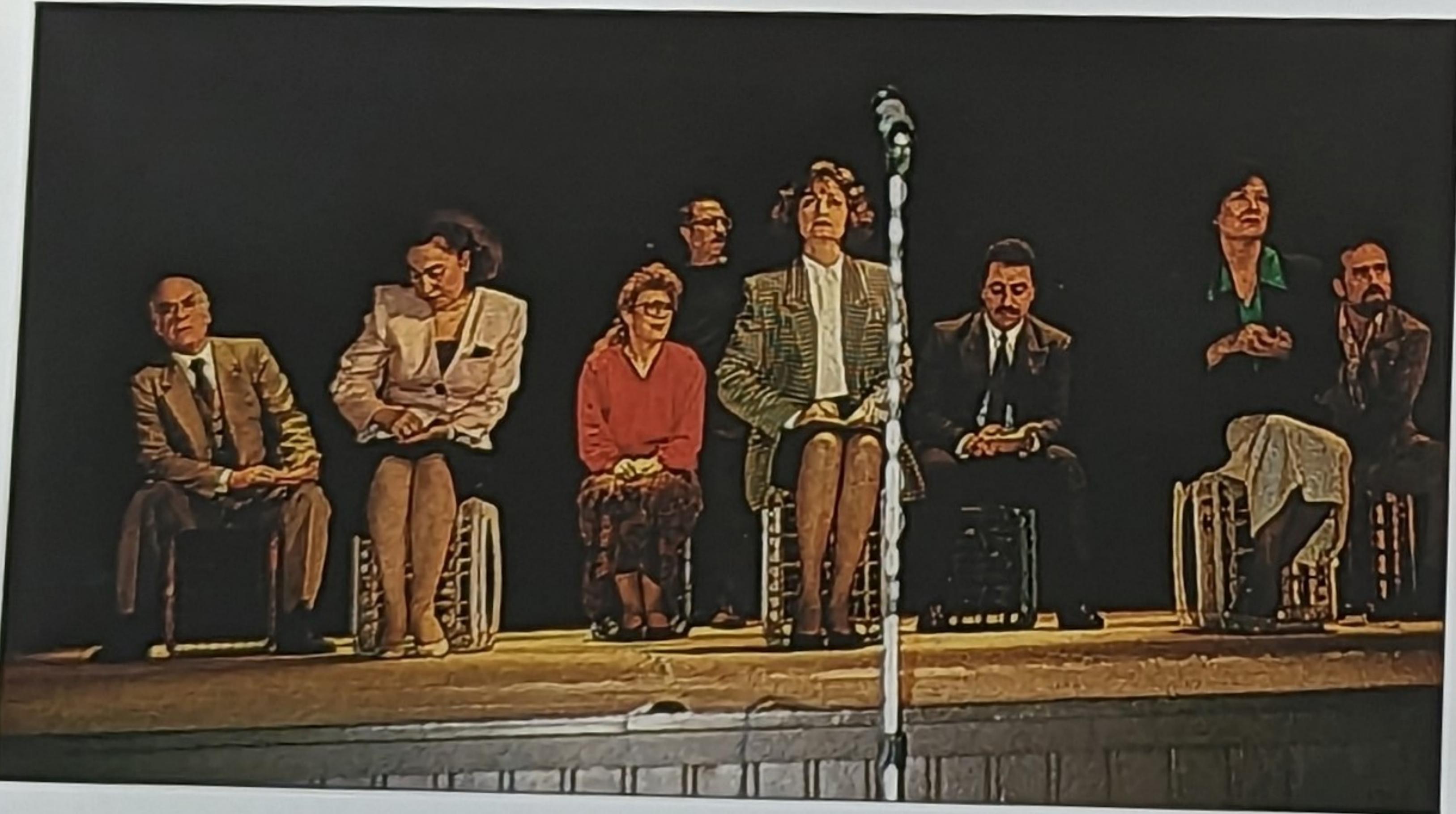
ՄԱՍՆԱԾԻՒՂԵՐՈՒ ՅԱՏՈՒԿ ԶԵՌՆԱՐԿՆԵՐ- Կարգ մը մասնաճիւղեր, իրենց կազմակերպած կարգ մը ձեռնարկներով, տեղական անմիջական շրջագիծն դուրս ելան եւ արժանացան բարձր գնահատանքներու:

- Համազգայինի Նիւ Եորքի Մասնաճիւղի երգչախումբը առաջին անգամ ըլլալով ելոյթ ունեցաւ Լինքըլն Սէթըրի Ալիս Թըլի Հոլի մէջ, 1971ին եւ Թաուն Հոլի մէջ 1986ին, Բաֆֆի Սվաճեանի ղեկավարութեամբ:

- ՆԵ Թատերախումբը առաջին հայկական թատերախումբն էր, որ ելոյթ ունեցաւ Նիւ Եորքի Օֆֆ Պրոտուէի վրայ, Հրանդ Մարգարեանի հեղինակութեամբ եւ ղեկավարութեամբ՝ 1994ին:

- ՆԵ Թատերախումբը ամբողջ Համազգային ընտանիքին մէջ, միակ թատերախումբն, էր որ հրաիրուեցաւ մասնակցելու Հայաստանի մէջ կայացած Սփիլոքահայթատրոնի Առաջին Փառատօնին, Հրանդ Մարգարեանի երկու թատերախաղներով՝ 1991ին:

- Շիքակոյի պարախումբը յաճախակի քանի մը ելոյթներով մասնակցեցաւ Իլինոյ Նահանգի Արուեստի Համագումարին:



Համազգայինի Նիւ Եորքի մասնաճիւղի թատերախումբը  
Երեւանի «Սունդուկեան»ի անուան բեմին վրայ

# ՀԱՄԱԳՈՅԻՆ ԱՄՆԻ ԱՐԵՒՄՏԵԱՆ ՇՐՋԱՆԻ ՄԷԶ

1 968-ին սկսեալ, Միացեալ Նահանգներու տարածքին եւ յատկապէս Քալիֆորնիոյ զանազան հայահոծ շրջաններուն մէջ ծնունդ տուի առին Համագոյինի մասնաճիղեր:

1980ին՝ Ամերիկայի մէջ Շրջանային Վարչութիւն մը ստեղծելու մտադրութեամբ, Համագոյինի Կենդրոնական Վարչութիւնը նախաձեռնեց յատուկ ժողով մը, որուն նաև կազմեցին Լոս Անձելըսի, Կլէնտէլի եւ Սան Ֆրանչիսկոյի մասնաճիղերը:

Հիմնադիր Շրջանային Վարչութեան անդամներէն էին՝ Գորգէն Գասապեան, Յակոբ Ինձենիկեան, Ռիթա Որբերեան, Կարօ Պետրոսեան, Պետրոս Ալահայտոյեան, Ռութինա Բագրատունի, Եղուարդ Մարլեան, Նշան Յովսէփեան, Ժիրայր Պօյանեան, Մարտօլէն Սասունի եւ Վարուժան Տէմիրճեան: Այս վարչութեան առաջին եւ կարելոր նախաձեռնութիւնը եղաւ Հոկտեմբեր ամիսը նուիրել չայ Մշակոյթին:

1983ին երեք նոր մասնաճիղեր հաստատուած էին շրջանէն ներս: Շրջանային Վարչութիւնը կազմակերպեց համադրուած փառատօն մը՝ Լոս Անձելըսի, Կլէնտէլի, Ֆրէզնոյի, Սան Ֆրանչիսկոյի, Հովհաննէսի եւ Մոնթեալոյի մասնաճիղերու Վարչութիւններու մասնակցութեամբ և գործադրութեամբ:

1988ին՝ Շրջանային Վարչութիւնը նախաձեռնած է «Խիստագնացութիւնը», պարերգային, թատերական գեղարդուստական յայտագիր մը, իսկ 1990ին՝ շնորհի մեկնասներու, հրատարակած է Յակոբ Օշականի «Երեք թատերախաղերը», Վահէ Օշականի «Արուարձանները» և Ակետիք Խսահակեանի «Ընտիր Երկեր» բանաստեղծութիւններու հատորը: 1991ին արեւմտեան Ամերիկայի Համագոյինի բոլոր մասնաճիղերու եւ միաւորներու մասնակցութեամբ, իրագործուած է Ֆրէզնոյի իրայտուկ փառատօնը:

Միւսեւ 1995՝ Արեւմտեան Ամերիկայի Շրջանային Վարչութիւնը գործած է տասը մասնաճիղերով եւ երեք միաւորներով: 1995ին դադրած է Մոնթեալոյի մասնաճիղը, իսկ 2000ին՝ Պըրպանքինը: Շրջանային Վարչութեան երեք միաւորներուն վրայ (Երաժշտական, Արուեստի եւ Արդի), աւելցած են Սան Ֆրանչիսկոյի թատերականն ու «Անի» Պարախումբի միաւորները, իսկ 2002ին կեանքի կոչուած է վեցերորդ միաւորը՝ «Հայկական Աւանդութիւններու» անուան տակ: Կը ծրագրուի հիմնել «Հայկական Ժողործիքներու Նուագախումբ»ի միաւոր:

Շրջանը կը հաշուէ 253 անդամ-անդամուիհիներ:

Արեւմտեան Ամերիկայի Համագոյինի մասնաճիղերն են.

1.- Լոս Անձելըսի, հիմնուած է 1968ին: Անդամներու թիւը 20 է:

2.- Սան Ֆրանչիսկոյի, հիմնուած է 1974ին: Անդամներու թիւը 40 է:

3.- Կլէնտէլի, հիմնուած է 1976ին: Անդամներու թիւը 20 է:

4.- Ֆրէզնոյի, հիմնուած է 1981ին: Անդամներու թիւը 29 է:

5.- Հովհաննէսի, հիմնուած է 1982ին: Անդամներու ներկայ թիւը 40:

6.- Փաստինայի, հիմնուած է 1985ին: Անդամներու թիւը 55:

7.- Լա Քրէսէնթայի, հիմնուած է 1992ին: Անդամներու թիւը 23:

8.- Օրէնճ Քառնթիի, հիմնուած է 1993ին: Կը հաշուէ 26 անդամ:

Հնդիանրապէս բոլոր մասնաճիղերն ալ իրագործած են մշակութային զանազան ձեռնարկներ, դասախոսութիւններ, գինեծօներ, շնորհահանդէսներ, գրողներու հետ հանդիպումներ, ինչպէս նաև՝ յոբելինական հանդիսութիւններ: Հաստատած են պարախումբեր, երգչախումբեր, թատերախումբներ, որոնցմէ «Անի» պարախումբը

Հայ մշակութը մեծարժէք է մեզ համար, որովհետեւ նա մեր ճիգի արդիւնքն է եւ յարմարած մեր կենցաղին եւ մտայնութեան: Նրա պահպանութիւնը եւ պաշպանութիւնը միայն մեզ կարող է մտահոգել:

Ն. Աղբալեան



«Անի» պարախումբ



Հայ գուսանական «Երգի Երեկոյ»

ձեռնարկներ իրագործած է Ամերիկայի տարածքին ինչպէս նաև Հայաստանի և Արցախի մէջ: Որոշ շրջաններէ ներս ծավալած է գրատարածի աշխատանքը: Հաստատուած են դասընթացքներ, գրադարան և ուսումնական հաղորդումներ:

Համազգային Արեւմտեան շրջանին մէջ կը գործեն. ա-Երածշտական Միաւորը

Զարգացնելու համար Երածշտական մարզը՝ 1987ին հաստատուած է Երածշտական Միաւորը, ղեկավարութեամբ արուեստագէտ Վաչէ Պարսումեանի: Միաւորը իրագործած է «Կանաչեանի Մաղկաքաղը», «Ոգեկոշման համերգ»՝ (Առիրուած Մոցարթի մահուան 200ամեակին և 88ի երկրաշարժի զոհերուն), «Կոմիտաս-Գեղշկական Պատկերներ» և հայկական էսթրատային համերգները: Միաւորը նաև կազմակերպած է հայ գեղարուեստական, գուսանական երգերու երեկոներ, «Երգի Երեկոյ»՝ Լ. Շանթի «Հին Աստուածներու» Երածշտախառն բեմականացումով: Միաւորը իր մասնակցութիւնը բերած է փառատօներու և տօնակատարութիւններու:

Վերջին տարիներուն՝ Երածշտական Միաւորը հրատարակած է ոռոմանս երգերու երկու խտասալիկներ, Արփինէ և Էլիզապէթ Փեհլիվանեաններու կատարողութեամբ: Կազմակերպած է ձօնահանդէս և գնահատանքի երեկոյ՝ այդ առիթով: Իրագործած է Ծէլ Երրեակի (Հայաստանէն) դասական համերգը: «Հայաստանի Փոքրիկ Երգիչներու» կատարողութեամբ՝ հրատարակած է Բարսեղ Կանաչեանի ամբողջական գործերը և իրագործած է դաշնամուրային համերգ մը Ծուշանիկ Յովակիմեանի, դաշնակի ելոյթ՝ Արմէն Բարախանեանի, ինչպէս նաև՝ Արամ Ղարաբէկեանի Սենեկային նուագախումբի համոյթը:

բ.- 2001ին, Սան Ֆրանսիլքոյի մէջ յառաջացած է թա-

տերական միաւորը, ղեկավարութեամբ Մարի Ռոզ Ապուսէֆեանի:

գ.- «Անի» պարախումբը վերածուած է Միաւորի 2001ի Սեպտեմբերին: Պարախումբի ղեկավարութիւնը վատահուած է Սիլվի Բարսեղեան-Դարբինեանին և Եղիա Հաշուեանին:

դ.- Ծրջանը նաև ունի «Արդի» և «Արուեստի» Միաւորները, որոնք իրենց աշխատանքային ծրագիրներով եւ երիտասարդ մարդութով, իրագործած են երիտասարդական ձեռնարկներ և համախմբած՝ կարգ մը երիտասարդական ձեռնարկներ և համախմբած՝ կարգ մը երիտասարդական ձեռնարկներ: «Արուեստի» միաւորը ներկայացուցած է երկու ծիծառի երեկոներ, իսկ «Արդի» միաւորը իրագործած է վեց երիտասարդական երեկոներ՝ Առիրիագործած գեղարուետի: Հայրենիքէն հրաիրած և իրագործած է «Բամբիր 2»ի համերգը, Վահէ Պէրպէրեանի մենաբարոնը «Արամ», Արմէն Չաքմաքեանի հեղինակային համերգը և «Պահարանէն ներս» թատերախաղը:

ե.- «Հայկական Արանդութիւններու» Միաւորը իրագործած է «Հայկական Տոհմիկ Տարագներու Ցուցադրութիւն»՝ 2000ին, «Հայկական Բարքեր և Վարքեր՝ Դարերու Ընդմէշէն»՝ 2001ին, «Հայկական Ձեռագործներու և Ձեռային Աշխատանքներու Ցուցահանդէս»՝ 2002ին:

Ծրջանային Վարչութիւնը նաև յառաջացուցած է «Գրասէրներու բարեկամներ» անուան տակ գրական յանձնախումբ մը, որ ներկայացուցած է Գրիգոր Պլըտեանի վերջին երկու գործերը՝ «Հարուած»ն ու «Նշան»ը: Հրաիրուած են բանախուելու՝ Գ. Շահինեան ու Խ. Թէօլէլեանը: Գրիգոր Շահինեան նաև նեկայացուցած է Սայաթ Նովայի կեանքն ու ստեղծագործութիւնները, ընկերակցութեամբ արուեստագէտ Արմէն Մանդակունեանի հայկական ժողովրդական գործիքներու նուագախումբին և մեներգողներուն:

Ծեմարանի Ծրջանաւարտիցին հետ գործակցաբար իրագործուած է «Յուշ Երեկոյ», Առիրուած վաստակաշատ կրթական մշակ, ազգային գործիչ՝ ընկ. Հրաշ Տանապետեանին:

«Գրասէրներու բարեկամներ»ը նաև իրագործած են երեք սփիտքահայ գեղանկարիչներու ստեղծագործութիւններու ցուցահանդէս մը և համերգ մը՝ ի նպաստ 11 Սեպտեմբեր 2001ի զոհերուն:

Արեւմտեան Ամերիկայի Ծրջանային Վարչութիւնը նաև հրատարակած է գեղատիպ, անգլերէն լեզուով պրակ մը, ծանօթացնելու համար Համազգայինի նպատակը, ինչպէս նաև շրջանի գործունեութիւնը: «Ոսկէ Աշուն»ը նոյնապէս արգասիքն է Ծրջանային Վարչութեան ան կը ներկայացնէ հայրենի բանաստեղծներու կարգ մը գործերը: Կլէնտէլլի մասնաճիղը պատրաստած է քալիֆորնիաբնակ հայ գրողներու կենսագրական գիծերն ու գործերը պարփակող հատոր մը:



Համազգային Լոս Անջելըսի մասնաճիղի «Անի» պարախումբը

# ՀԱՄԱԳՎՅԱԼ ԳԱՆԱՏԱՅԻ ՄԷՋ

Հիւսիսային Ամերիկայի ամբողջ տարածքին, Համագյալինի առաջին մասնաճիւղը հիմնուած է Գանատայի (Քեպէգ նահանգի) Մոնթրէալ քաղաքին մէջ, 1963ի օգոստոսին: Մասնաճիւղը համախմբած է 1955էն վկեալ յաջորդաբար կազմուած երգչախումբը, պարախումբն ու թատերախումբը:

Թորոնթոյի (Օնթարիօ նահանգ) մասնաճիւղը յառաջացած է 1969ին:

Այս զոյգ մասնաճիւղերու, Ամերիկայի Միացեալ Նահանգներու Պոսթըն, Նիի Եորք, Նիի Շլրզի ու Տիթրոյիթ քաղաքներու հայ մշակութային միութիւններուն նախաձեռնութեամբ, 1975ի Յունիսին յառաջացած է Հիւսիսային Ամերիկայի Արեւելեան շրջանի Համագգային հայ մշակութային միութեան գործադիր մարմինը: Այս մարմինը նպատակն էր Համագգայինի անուան տակ հաւաքել բոլորը ու սերտացնել անոնց միջեւ յարաբերութիւնները:

Գործադիր մարմինը գործած է մինչեւ 1977ի Յուլիս ամիսը, ներգրաւելով նաեւ Ֆիլատելֆիոյ ու Շիգակոյի (ԱՄՆ) հայ մշակութային միութիւնները, հիմնելով Գանատայի Համիլթըն ու Գէմպրիճ քաղաքներու մասնաճիւղը (1976ին), կազմակերպելով առաջին մշակութային համախմբումը (Պոսթըն, Հոկտեմբեր 1976), ինչպէս նաև Մուշեղ Իշխանի յորելինական շրջապտոյտը:

Նոյն Գործադիր մարմնի հրաւիրած բացառիկ Պատգամատրական ժողովը (Թորոնթօ, Դեկտեմբեր 1976), կը ճշդէ Համագգայինի նոր կառոյցը՝ Գանատայի Շրջան ու ԱՄՆի Արեւելեան Շրջան:

Համիլթընի մէջ 1977ի Յուլիսին կը գումարուի Համագգայինի Գանատայի Շրջանի անդրանիկ Շրջանային ներկայացուցչական ժողովը, որ կ'ընտրէ առաջին Շրջանային վարչութիւնը՝ որուն առաջին գործը կ'ըլլայ մշակել նոր ծրագիր-կանոնագիր:

Զոյգ Շրջանները կը շարունակեն սերտօրէն գործակցիլ ու փոխն ի փոխ կը կազմակերպեն տարեկան մշակութային համախմբումները:

Գանատայի Շրջանային վարչութիւնը 1978ին կեանքի կը կոչէ գրատարած յանձնախումբ մը, որ կը ստանձնէ, մասնաճիւղերուն ճամբով, հայ գրքի ու երգապնակներու-երիգներու տարածումը Գանատայի բոլոր հայացատ քաղաքներուն մէջ:

Վանգուվըրի մասնաճիւղը կը ստեղծուի 1981ին:

Հետագային ամլութեան կը դատապարտուի Համիլթընի մասնաճիւղը, իսկ բաւականին կը տկարանան Վանգուվըրի ու Գէմպրիճի մասնաճիւղը, սակայն անոնց փոխարէն 2002ին, օգտուելով Համագգայինի Դ.

Պատգամատրական ժողովի մշակած նոր կանոնագրի տրամադրութիւններէն, Շրջանային վարչութիւնը կը քաշալերէ կորիգներու կազմութիւնը:

Արդ, 2003 թուականի սկիզբը Համագգայինի Շրջանը կը ներկայացնէ հետեւեալ պատկերը, համագումար 425 անդամներով.

## ՄԱՍՆԱԺԻՂԵՐ՝

- 1.- Գլանոր (Թորոնթօ) - 155 անդամ
- 2.- Սանահին (Մոնթրէալ) - 240 անդամ

## ԿՈՐԻՉՆԵՐ

- 1.- Ամարաս (Համիլթըն) - 5 անդամ
- 2.- Արմաշ (Սէնթ Գաթրինգ) - 5 անդամ
- 3.- Վարագ (Վանգուվըր) - 10 անդամ
- 4.- Տաթեւ (Գէմպրիճ) - 10 անդամ

Գանատայի մէջ Շրջանային Վարչութեան գլխաւոր աշխատանքը կը հանդիսանայ մասնաճիւղերու աշխուժացումն ու մասնաճիւղերուն միջեւ՝ թէ Հիւսիսային Ամե-

Դպրոցին մէջ մեր փոքրիկ-Եերուն պէտք է սորվեցնել, թէ դուք հայրենիք ունիք, յափրշտակուած հայրենիք. ամոնց ամէն բան պէտք է սորվեցնել գիտութիւն, լեզու, նկարչութիւն, բայց պէտք է ամենէն առաջ եւ ամենէն վեր մէկ բան սորվեցնել՝ հայութիւն...

Ն. Աղբալեան



«Համագգային»ի վերապահուած է մեծ դեր՝ ստեղծել աշխարհիկ հայութիւն, որ կառչած մնայ իր ազգութեան, յենարանը դառնայ հայ դպրոցին եւ մշակոյթին եւ հաւատք ունենայ Հայ Դատի յաղթանակին:

### Ն. Աղբալեան

րիկայի միև Ծրչաներուն նետ յարաբերութիւններու սերտացումը: Այս նպատակով կը գումարուին միջ-մասնաճիշճային թէ միջ-շրջանային վարչական հանդիպումներ, կը փոխանակուին արուեստագէտներ թէ խումբեր, կը կազմակերպուին համագանատական միօրեայ կամ երկօրեայ լսարաններ:

Ծրջանային վարչութեան նախաձեռնութեամբ 1995-ը սկսեալ տեղի կ'ունենայ հայագիտական ամառնային 15 ժամեայ դասընթացը, որ կը տրուի Գանատայէն թէ արտասահմանէն հրաւիրուած մասնագէտ դասախոսներու կողմէ:

Ծրջանային վարչութիւնը, յաճախ գործակցութեամբ ԱՄՆի զոյգ Ծրջանային վարչութիւններուն, կը նախաձեռնէ սփիտքահայ թէ հայրենահայ արուեստագէտներու շրջապտոյտներ ու յորելինական հանդիսութիւններ:

Մասնաճիւղերը կը տանին աշխոյժ եւ այլազան գործունելութիւն:

«Գլածոր» մասնաճիւղը ունի «Փորձ Սարգիսեան» թատերախումբը, «Էրեբունի» պարախումբը, «Գուսան» երգչախումբը, Ակարչական դասընթացը: Մասնաճիւղը այլև ունի Փիլմարուեստի, գրադարանի եւ գրատարած յանձնախումբերը, այս վերջինը նաև կը կազմակերպէ գրական-դասախոսական ձեռնարկներ: Ատենին գործած է երաժշտանոց մը, գոյութիւն ունեցած են հայագիտական լսարան, պարի դասընթացը ու նորաձեւութեան տա-

րեկան ցուցադրութիւն:

«Սանաթին» մասնաճիւղը ունի «Անի» պարախումբը՝ իր պարի դասընթացըններով, «Պետրոս Սոդամեան» թատերախումբը, գրական, կերպարուեստի, հայկական տարագներու, գրադարանի ու գրատարած յանձնախումբերը: Երկար տարիներ գործած է իր «Քնար» երգչախումբը: Ունեցած է նաև ուղիոժամ:

Մշակութային նմանօրինակ բայց շատ աւելի սահմանափակ գործունելութիւն ծավալած է Գանատայի բոլոր հայաբնակ շրջաններուն մէջ, ուր տակալին այսօր, կորիգներու ստեղծումով, Համագգայինը կը շանայ վառ պահել հայ մշակոյթի շահը: Համիլթընի մէջ միշտ կը գործէ Համագգայինի ուղիոժամը:

Համագգայինը կը գործակցի գաղութի հայկական մշակութային եւ այլ կազմակերպութիւններուն հետ' միացեալ կարեւոր ձեռնարկներու առթիւ:

Վերջապէս, Համագգայինը իր բոլոր մասնաճիւղերով ու կորիգներով, կ'աշխատի հայութիւնն ու հայ մշակոյթը ծանօթացնել Գանատայի ժողովուրդին, ու իր անմիշական մասնակցութիւնը կը բերէ միջ-մշակութային կամ բազմամշակութային զանազան ձեռնարկներու ու կը գործակցի տեղական գեղարուեստական մասնագիտական խումբերու հետ' յատկապէս անոնց ճամբով հայ արուեստագէտներուն լայն հասարակութեան առջեւ ներկայանալու առիթ ընծայելու համար:

Սաղմնային վիճակի մէջ է տակալին հրատարակչական գործը, որ կրնայ աւելի լայն ծավալ ստանալ:

Գալով կրթական մարզին, Համագգայինը կը քաջալերէ Գանատայի մէջ գործող հայկական ամենօրեայ ու միօրեայ հայկական վարժարանները:

Համագգայինի Գանատայի Ծրջանը, իր մասնաճիւղերուն ու կորիգներուն հետ շուտով կ'ունենայ Համացանցին վրայ իր կայքէջը:



Ընդունելութիւն ի պատի բարերարներ Բաստրմանեան եղբայրներու  
Մոնթրէալի «Աւետիսեան» սրահին մէջ

# ՀԱՄԱԳԱՅԻՆԻ ՓԱՐԻԶԻ ՄԱՍՆԱԾԻԴԻԴ

ամազգայինի Փարիզի մասնաճիղը վերակազմուած է 1983ի Փետրուարին, կեդրոն ունենալով «Հայ Մշակոյթի Տուն»ը:

Այսօր մասնաճիղը կը հաշուէ 38 անդամ: Միութեան նպատակը եւ մտահոգութիւնը եղած է՝ հայ նշակոյթի արժեքները ներկայացնել համայնքին, հաւասարապէս արժեորելով հայրենաբնակ եւ Սփիոքի արմատագէտներն ու մտաւրականները:

Իրագործուած են թատերական, գեղարուեստական, դասախոսական շարքեր, երաժշտական եւ ընկերային նենարկներ, մշակութային կեանք եւ հետաքրքրութիւն տեղելու համար:

## ԹԱՏԵՐԱԿԱՆ ԶԵՌՈՆԱՐԿՆԵՐ

Յասմիկ Սիրմէլեանի նախաձեռնութեամբ եւ դեկապրութեամբ 1982ի Դեկտեմբերին «Դիմակ» անունով թատերախումբ մը ստեղծուած է Փարիզի մէջ: Տարի մը եւք, «Դիմակ»ը դարձած է Համազգայինի Փարիզի մասնաճիղի թատերախումբը: Ներկայացուած են հինգ-վեց թատերախաղեր, բեմադրութեամբ Յ. Սիրմէլեանի եւ պահ Վազգէն Մուրաֆեանի:

Համազգայինի 60ամեակի առթիւ Արքի Յովհաննէսնի դեկավարութեամբ ներկայացուած է Լեոն Շանթի «Շղբայուածը», իսկ 70ամեակի առիթով նոյն բեմադրիչը «Դիմակ»ի եւ «Հայ թատրոն ընկերակցութեան» դերասաններով՝ բեմադրած է Լեոն Շանթի «Ուրիշի համար»: «Դիմակ» նաև գործակցած է «Հայ Թատրոնի Ընկերակցութեան» հետ, Ա. Յովհաննէսնեանի դեկավարութեամբ թատերական ընթերցումներ կատարելով, ծանօթացնելու համար հայ հասարակութեան տասէ աւելի հայ նեինակներու անտիպ գործերը:

Ներկայիս, «Դիմակ» լուծուած ըլլալով, միութիւնս կը արունակէ հրաւիրել զանազան բեմադրիչներ, թատերական տարբեր աշխատանքներու համար:

## ՊԱՐԱԽՈՒՄԲ

«Նայիրի» պարախումբը իր իսկ դիմումով մաս կազմէ շրջան մը Համազգային-Փարիզի:

## ԴԱՍԱԽՈՍՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Այս ձեռնարկները սփոած են առաւելաբար գրական ամ պատմական նիւթեր, ինչպէս նաև գիտական հետաքրքրումներ (համալսարանական թեզ) ազգային կամ գա-

ղութային պրատումներու շուրջ:

Նաև ներկայացուած են գրական նոր հրատարակութիւններ, հեղինակի ներկայութեամբ: Այս առթիւ Միութիւնը փորձած է հայ գիրքը տարածել հայ հասարակութեան մօտ:

Կազմակերպուած են կլոր սեղաններ, ինչպէս «Մերոպեան ուղղագրութեան վերականգնումին հարցը շօշափող» եւ կամ «Ֆրանսահայ թատրոնի հարցերը» քննարկող:

## ԵՐԱԺԾՏԱԿԱՆ ԶԵՌՈՆԱՐԿՆԵՐ

Ընդհանրապէս լաւ ընդունելութիւն կը գտնեն Համազգայինի կազմակերպած երաժշտական համերգները, ինչպէս աշխարհահոչակ դաշնակահար Ալէն Չիքոլինի նուագահանդէսը, որուն հասոյթը տրամադրուած է Մարսիլիոյ Շեմարանին: Երաժշտական ձեռնարկներու հիմնական նպատակը եղած է քաջալերել եւ հասարակութեան ծանօթացնել երիտասարդ արուեստագէտները:

## ԸՆԿԵՐԱՅԻՆ ԶԵՌՈՆԱՐԿՆԵՐ

Մասնաճիղը կը փորձէ իր շուրջ հաւաքել մշակութակը բարեկամներ, կազմակերպելով ընկերային հանդիպումներ, գիւնեծօններ եւ յատկապէս «Զատկուան ճաշը», որ արդէն դարձած է աւանդական հանդիպում մը:

## ԱՅԼ ԳՈՐԾՈՒՆԷՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

- Համազգային-Փարիզ կը քաջալերէ հայ արուեստագէտները, վաճառելով անոնց ելոյթներուն տոմսները, խտասալիկները...

- Կը փորձէ օգնել Մարսիլիոյ Շեմարանին նիւթական յատկացումներով եւ հանգանակութեան նպաստող աշխատանքներով:

- Կը գործակցի ուրիշ միութիւններու հետ, մաս կազմնով օրինակ C.C.A.F. (conseil de coordination des organisations Arméniennes de France) վարչական կազմին եւ կ'աջակցի քոյր միութիւններու բարեսիրական նախաձեռնութիւններուն:

- Սփիոքի երիտասարդութիւնը համախմբելու նպատակով ստեղծուած Համազգայինի Ուսանողական Մշակութային Հայաքին, Համազգային-Փարիզի Վարչութիւնը իր օժանդակութիւնը կը բերէ արձագանգելով Հայաքի մասին գաղութի երիտասարդ շրջանակներէ ներս:

Ի՞նչն է իրաւ հայու ոգին: Եթէ նայիր ձեր հոգույն մէջ, Պիտի գտնէք մեր պապերէն բազմութիւն մը.

Պիտի գտնէք սաղաւարտեայ բանակ մը հին:

Պիտի գտնէք իմաստութիւն ու ճրագը մէջ պիտի գտնէք:

Ձեր հոգույն մէջ պիտի գտնէք:

Ձեր լեռներուն ու ժայռերուն մէջ թաքնուած,

Արձագանգի պէս թաքնուած, հայու ոգին:

Համաստեղ

ՀԱՄԱԶԳԱՅԻՆԻ  
ՎԱԼԱՆՍԻ ՄԱՍՆԱԾԻԴԻԴ

2003ին ընկ. Յակոբ Պալեանի շանքերով Վալանսի մէջ ալ կազմուեցաւ Համազգայինի մասնաճիղ մը եւ նորընտիր Վարչութիւնը սկսաւ մշակութային իր գործունէութեան:

# ՀԱՄԱԳՅԱՅԻՆ ԼՈՒՏՈՒԻ ՄԵԿՈՒՄԻ ՄԱՄԱՅԱԾԻՒ

...Այո, կրնայ պատահիլ:  
Կոռի մէջ նետուողը ե՞ւ կը  
վիրատրուի և կրնայ մեռնիլ:  
Բայց մեռնելէն վախող  
ժողովուրդը ոչ կրնայ ապրի  
ու դիմանալ, ոչ ալ իրաւունք  
ունի ապրելու իբրև ուրոյն  
գոյութիւն, իբրև լոկ անհա-  
տականութիւն: Եւ իր վա-  
խովն ալ չ'ազատիր մեռնելէ:  
Կը մեռնի քաշքուելով,  
հիւծելով, արհամարհուելով  
և ոտքի տակ երթալով:

Լ. Շանթ

Համագյայինի Լուսունի Մասնաճի-  
ղը հիմնուած է 13 Հոկտեմբեր 1990ին,  
Հ.Յ.Դաշնակցութեան 100ամեակի տօնակա-  
տարութեան առիթով, Նաւասարդեան կեդրո-  
ւին մէջ, կնքահայրութեամբ Համագյայինի  
կեդրոնական Վարչութեան ատենապետ՝ բժիշկ Եղիկ  
Գոնիալեանի և նախագահութեամբ՝ Տէր և Տիկին  
Աստու և Սելլա Թնառուկեաներուն:

Վարչութիւնը ընդհանրապէս գործած է հինգ վարչա-  
կան անդամներով և չորս յանձնախումբերով (գրական,  
թատերական, հայկական պարի և ընկերային): Մասնա-  
ճիղին անդամական թիւ կայուն չէ եղած: Ներկայիս կը  
հաշուէ 56 անդամներ:

Առաջին Վարչութեան հիմնական աշխատանքը եղած  
է յանձնաճումը «Շանթ» թատերախումբին, որուն բե-  
մադրիչի պաշտօնը վատահուած է Ժան Ֆարրային, որ  
1990-1994 յաջորդաբար հանրութեան ներկայացուցած է  
«Ոտարոպիկ» պարտէզին մէջ, «Սողոմոն Թեհլիրեան»,  
«Արշակ Բ.» և «Խմ Սիրտը լեռներում»: 1998ին՝ Հրանդ  
Մարգարեանի բեմադրութեամբ և Համագյայինի նիւ  
Ենոքի թատերախումբի կատարութեամբ կը ներկա-  
յացուի «Հայելին»: 2001-2003 բեմադրիչ Նարեկ Տուր-  
եանի և հայրենի կարգ մը դերասաններու աշխատան-

քով՝ կը ներկայացուին՝ «Բարի Եկաք Կլենտէլ», «Բարի  
Եկաք Տուն» և «Բուռում Դուռում»: Թատերական ձեռ-  
նարկներուն կողքին՝ Մեկուսի Վարչութիւնը նաև ցու-  
ցարած է բազում շարժապատկերներ իր սրահէն ներս,  
իր կազմածներով:

Յայտնաբերելու մտահոգութեամբ նոր տաղանդներ՝  
2000ին՝ Գէորգ Օքեանի դեկավարութեամբ բեմ բարձ-  
րացած են 15 լուսունահայ արուեստագէտներ, իսկ  
2002ին, դեկավարութեամբ Նորա Արմանիի՝ նոր փա-  
ղանգ մը երիտասարդներու:

Վարչութիւնը առանձնաբար գործելով կամ աշխա-  
տակցելով այլ միութիւններու հետ, իրագործած է դաշ-  
նակահարներ՝ Այօ Գույումճեանի, Վարդան Մամիկոնեա-  
նի, Սարգիս Զաքարեանի, երգչուի Սոնա Ղազարեանի և  
շուրականար Արա Մալիքեանի ձեռնարկները:

Հայրենի մտաւորականներէն՝ Գէորգ Էմինի, Զօրի  
Բալայեանի, Սոս Սարգսեանի, Ալեքսանդր Թօփենեանի,  
Թովմաս Պողոսեանի, Ռաֆֆի Ցովհաննեսեանի ներկա-  
յութեամբ կազմակերպուած են գեղարուեստական և քա-  
ղաքական բնոյթի դասախոսութիւնները: Հրամիրուած են  
ԱՄՆէն՝ բժիշկ Եղիկ Գոնիալեան, Ուալթըր Գարապ-  
եան, Վահագն Տատրեան, Հրանդ Մարգարեան, Վահէ  
Օշական, Ցովսէփ Աւագեան, փրոֆ. Ռիշըրտ Ցովհան-  
նեսեան՝ որոնք նոյնպէս ներկայացուցած են շահեկան  
դասախոսութիւնները: Ասմունքի երեկոյ մը իրագործուած  
է կատարողութեամբ հայրենի արուեստագէտ՝ Անահիտ  
Թօփենեանի:

Ներտ եղած է կապը վարչութեան՝ Համագյայինի զա-  
նազան կեդրոններուն հետ, Լուսունի Եկեղեցական Խոր-  
հուորդի, Հյայաստանի դեսպանատան, լուսունահայ մշա-  
կութային կազմակերպութիւններու հետ, ինչպէս նաև  
Կիպրոսի «Արձագանգ» ամսաթերթի և Փարիզի «Կամք»  
օրաթերթին հետ:

Նկարչական ցուցահանդէսներու, սահիկներու ցու-  
ցադրութեան կողքին, Վարչութիւնը իրագործած է ընկե-  
րային բնոյթի ձեռնարկներ, գեղարուեստական ճոխ յայ-  
տագիրներով:

Վարչութիւնը թատերական, ընկերային յանձնախում-  
բերու կողքին, վերջին շրջանին առաջացուցած է հայկա-  
կան Պարի Յանձնախումբ մը, որ կը կազմակերպէ զա-  
նազան տարիքներու համար հայկական պարի դաշն-  
թացքներ, պարուսոյ ունենալով՝ Գագիկ Միհրարեանը՝  
Հայաստանէն:

## ՆԵՐԱԾԱԿԱՆ

Կիպրոսի մէջ Համագյա-  
րային մասնաճիղ մը  
1997ին, երբ այլևս անյ-  
երկար տարիներ գոյութիւ-  
նութային Միհրարեան» եւ  
չն կապ ու գործակցուի

Նոր Միհրարը պետու-  
թեամբ 1998ին, սակայ-  
ցաւ, որպէսզի Վերջին ա-  
տարրերուն՝ ընդառաջել-  
եւ գործակցութեան կոչչ-  
քար, 1 Սեպտեմբեր 1  
Վարչութիւն մը, որը ա-  
րեան 8 Հոկտեմբեր 1999  
Կիպրոսի Մեկուսի Մա-  
ցաւ:

Ներկայիս, Կիպրոս  
բազմաճիղ գործունեու-  
թայ գաղութի առաջա-  
րինը, որու կազմակեր-  
մեծապէս կը գնահատո-  
մանութեան կողմէ:

## ԿԱԶՄԱԿԵՐՊԱԿԱՆ

Մասնաճիղը ունի շ-  
թականութեամբ կը  
ժողովները, որոնց ներ-  
լի մեծամասնութիւնը:  
են միաձայնութեամբ:

Վարչութեան կողք-  
տերական, Գրական  
Յանձնախումբերը, որ  
նակ առ ժամանակ կ  
ըեր, ըստ կարիքի:

Գործունեութեան  
«Դիմակ» թատերախ-  
ումբ բաղկանայ երի  
կրտսերներու բաժի-  
խումբի բեմադրիչ-ս-



Հիմնադիր Վարչութիւն



Համագյայինի Լուսունի մասնաճիղի  
հիմնադիր անդամներ

# ՀԱՄԱԳՅԱՅԻՆ ԿԻՄՈՍԻ «ՕՇԱԿԱՆ» ՄԱՍՆԱՅԻԼ

## ԽՐԱՋԱՎԱՐԱԿԱՆ

Կիպրոսի մէջ Համագյային Հայ Կրթական և Մշակութական մասնաճիւղ մը հիմնելու որոշումը առնուեցաւ 1997ին, երբ այլեւս անյոյս նկատուեցաւ շրջանէն ներս կկար տարիներ գոյութիւն ունեցող «Համագյային Մշակութական Միավորական Կեդրոնական Վարչութեան միջապէս ու գործակցութիւն ստեղծելու ամէն փորձ:

Նոր Միաւորը պետութեան մօտ գրանցուեցաւ 6 Հոկտեմբեր 1998ին, սակայն անմիջապէս կեանքի չկոչուեցաւ, որպէսզի վերջին առիթ մը եւս տրուէր հակադրուող սպրերուն՝ ընդառաջելու իրենց ուղուած միասնութեան գործակցութեան կոչերուն, սակայն ի զուր: Հետեւաբար, 1 Սեպտեմբեր 1999ին յառաջացաւ Առժամեայ վարչութիւն մը, որը ստանալով Կեդրոնական Վարչութեան 8 Հոկտեմբեր 1999 թուակիր վաւերացումը՝ որպէս կիպրոսի Մեկուսի Մասնաճիւղ, անմիջապէս գործի անցու:

Ներկայիս, Կիպրոսի «Օշական» Մասնաճիւղը իր պատմաճիւղ գործունեութեամբ՝ արդէն դարձած է կիպրանց գաղութի առաջաւոր մշակութային կազմակերպութիւնը, որու կազմակերպած մշակութային ձեռնարկները՝ մեծապէս կը գնահատուին գաղութի անդամներու մեծանութեան կողմէ:

## ԿԱԶՄԱԿԵՐՊԱԿԱՆ

Մասնաճիւղը ունի շուրջ 70 անդամ: Կանոնաւոր հերթականութեամբ կը գումարուին տարեկան ընդհանուր ժողովները, որոնց ներկայ կը գտնուի անդամներու զգալի մեծամասնութիւնը: Ցարդ, վարչութիւնները ընտրուած են միաձայնութեամբ:

Վարչութեան կողքին կը գործեն Պարարուեստի, Թատերական, Գրական-Գրատարած և Յարաբերական թանձնախումբները, որոնք մնայուն բնոյթ ունին: Ժամանակ առ ժամանակ կը կազմուին նաև այլ յանձնախումբներ, ըստ կարիքի:

Գործունեութեան առաջին իսկ օրէն կազմուեցան «Դիմակ» թատերախումբը և «Սիփան» պարախումբը, որ կը բաղկանայ երիտասարդական, պատանեկան և կրտսերներու բաժիններէ: Թատերախումբի և Պարախումբի բնմադրիչ-պարուսոյցն է Հայաստանէն յատկա-

պէս հրաւիրուած արուեստագէտ տիկին ժաննա Թահիմիզեանը:

## ԳՈՐԾՈՒՆԵՈՒԹԻՒՆ

Իր գործունեութեան չորս ու կէս տարիներու ընթացքին «Օշական» մասնաճիւղը իրագործած է գրական 4 դասախոսութիւն, 2 հանդիպում, 2 ներկայացում:



«Դիմակ» թատերախումբը ներկայացուցած է «Լեպիտիմակի Հորիոր Աղա» (2000), «Օսգար» (2001), «Մեռնիլը որքան դժուար է» (2002) և «Ատամնաբոյժն Արեւելեան» (2003)ին:

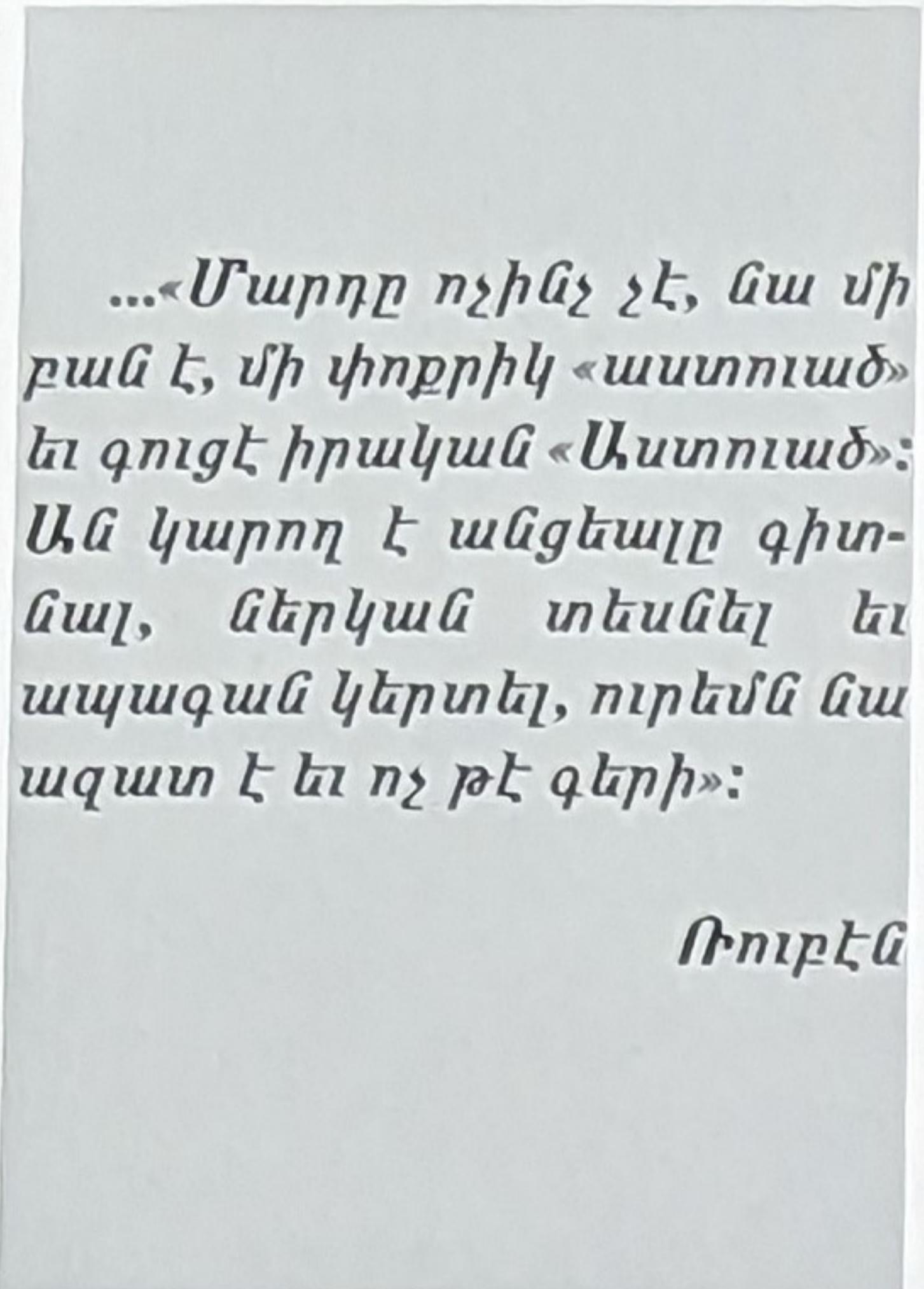
«Սիփան» պարախումբը իրագործած է 6 ձեռնարկներ նիկոսիոյ և Սելանիկի մէջ:

«Օշական» Մասնաճիւղը նաև իրագործած է նախկին կիպրահայ, այժմ լոնտոնաբնակ Մանուկ Պաղճեանի (1999), հայրենի արուեստագէտներ՝ Ս. Գաբրիէլեանի, Հ. Արամունիի (1999) և Վիգէն Ստեփանեանի (2003) գործերու ցուցահանդէսները:

«Գազանը Լուսնի Վրայ» գործի նիկոսիոյ ներկայացումները հովանաւորուած են մասնաճիւղին կողմէ (2002)ին:

Նաև իրագործուած է Արմին Վէկների ցեղասպանութեան լուսանկարներու ցուցահանդէսը (2000)ին:

Ամանորեան զուարթ երեկոյ Արէնքէն յատկապէս հրաւիրուած հայկական «Երանգ» նուագախումբի մասնակցութեամբ (2002)ին:



...«Մարդը ոչինչ չէ, առ սի քան է, սի փոքրիկ «աստուած» եւ գուցէ իրական «Աստուած»: Առ կարող է անցեալը գիտնալ, ներկան տեսնել եւ ապագան կերտել, ուրեմն նա ազատ է եւ ոչ թէ գերի»:

Ռուբեն

# ՊՈՒԿԱՐԻՈՅ ՓԼՈՎՏԻՒԻ ՄԱՍՆԱԾԻԴԻՂ

23

Յունուար 1995ին տեղի ունեցաւ Համագոյայինի Փլովտիւի մասնաճիշտի անդամական ընդհանուր ժողովը: Նորահատատ այս մասնաճիշտի գործունեութեան յաւելեալ մղում տալու, ինչպէս նաև Համագոյայինի առաքելութիւնը Պուլկարիոյ բոլոր շրջաններուն մէջ ծաւալելու առաջադրութեամբ, Կեդրոնական Վարչութիւնը Պուլկարիա գործուղեց վարչութեան անդամ՝ հանգուցեալ ընկեր Կարպիս Հարպոյեանը, որ ներկայ գտնուեցաւ հիմնադիր ժողովին եւ այցելեց Սոֆիա ու Վառնա քաղաքները:

Համագոյնական անդամները՝ բոլորուած էին «Վահան» շաբաթաթերթի՝ եւ «Արեւ» պարախումբին շուրջ եւ նուիրումով, համեստ պայմաններու մէջ կը փորձէին գաղութէն ներս հայ գիրի ու գրականութեան տարածման եւ նորահաս սերունդի հայեցի դաստիարակութեան աշխատանքին իրենց մասնակցութիւնը բերել:

Կեդրոնական Վարչութիւնը ընդուածելով շրջանի կարիքին՝ Համագոյայինի Վահէ Սէթեան տպարանէն առաքեց դասագրքեր, մանկապատանեկան գրականու-

թիւն: Առիթ ընծայեց, որ հայ ուսանողութիւններ հայերէնագիտութեան իրենց ուսումը ամրապնդեն Համագոյայինի Հայագիտական Բարձրագոյն Հիմնարկէն ներս, տրամադրելով անոնց գիշերօթիկի ամէն յարմարութիւն: Ուսանողութիւնները, ուսումնառութեան միամեայ շրջանը բոլորելէ ետք՝ պաշտօնավարեցին իբրև ուսուցչութիւն Փլովտիւի հայկական վարժարանէն ներս:

Հակառակ տարուած ճիգերուն, նիւթական ոչ գոհացուցիչ պայմանները շրջանին, չէին օգներ ամրապնելու միութենական աշխատանքները:

Մայիս 1995ին գործուղուեցաւ ընկ. Յակոբ Հաւաքեանը, որ նոյնպէս մօտէն հետաքրքրուեցաւ շրջանի աշխատանքներով եւ կարելիութիւններով:

Դժբախտաբար, պարագայաբար շրջանը կապ կը հաստատէ Կեդրոնական Վարչութեան հետ: Մշակութային կեանքը կը շարունակուի Փլովտիւի մէջ սակայն կազմակերպական հումի մէջ չէ մտած շրջանը:

Կեդրոնական Վարչութիւնը Յունաստանի Շրջանային Վարչութեան (աշխարհագրականօրէն ամենամօտ շրջան) յանձնարարած է ստեղծել փոխադարձ այցելութիւններու կարելիութիւն, մղում տալու համար շրջանի մշակութային կեանքին: Նոր գործուղում մը՝ Վատահ պիտի ունենայ իր բարերար դերակատարութիւնը:



Համագոյայինի Պուլկարիոյ «Արեւ» պարախումբը

